Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu merkezi yayın organı

ADHK

Konföderation für demokratische Rechte in Europa
Confederation of democratic rights in Europe
Confédération des droits démocratiques en Europe

DEMOKRATİK
GÜNDEM

AYLIK SİYASİ GAZETE ► YIL: 3 ► SAYI: 11 ► Mayıs-Haziran ► 2006 ► www.adhk.de Fiyatı: 2 Euro

ADHK 16. Kongresi Başarıyla Sonuçlandı!

ADHK 16. Kongresi; *14, 15 ve 16 Nisan 2006 tarihleri arasında Almanya'nın Gelsenkirchen şehrinde toplandı. Toplam 111 delegeden, 86 delegenin hazır bulunduğu konreye; Demokratik Kadın Hareketi ve Demokratik Gençlik hareketi Konfederasyonumuzun bileşenleri olarak yer aldılar.*

Kongremiz; oluşturulan çalışma grupları üzerinden, tespit edien konuları tartışmaya açtı. Belirlenen gündemler dahilinde yapılan kimi değişiklikler sonrasında, dört ana başlık altında kongre gündemi devam ettirildi. **Sayfa 3'de**

İlyas Aktaş katledildi

Polis ve özel timcilerin başından vurarak ağır yaraladığı Devrimci Demokrasi gazetesi Amed çalışanı İlyas Aktaş, yaşamını yitirdi. Türk devleti, Kürt halkına dönük imha ve yok etme saldırılarına, gazeteci İlyas Aktaş'ı katlederek bir yenisini daha ekledi. **Sayfa 4'de**

BU ÇELIK ALDIĞI SUYU UNUTMAYACAK!

Ölümsüzlüğünün 33. Yıldönümünde Komünist Önder **İBRAHİM KAYPAKKAYA**'yı anıyoruz!

O'nu anmak, tıpkı 17'ler gibi düşmana karşı sınıf kinimizi büyüterek Halk Savaşı'nda ısrar etmektir. Ve yeri geldiğinde celladının gözlerinin içine cüretle bakarak düşmanımızı yenebilmektir.
*Ülkemizde bağımsızlık, halk demokrasisi, sosyalizm ve komünizm için can bedeli mücadele eden on binlerce yurtsever, devrimci ve komünistin şanlı anılarını "**Unutmadık Unutturmuyacağız**" şiarıyla devrim antlarıyla selamladığımız bir aydır "Mayıs Ayı Devrim Şehitlerini Anma Ayı".* **Sayfa 4'de**

Avrupa'da; enternasyonal proletaryanın birlik, mücadele ve dayanışma günü;

1 Mayıs'da alanlardaydık!

ADGH'mız 4 ülkede örgütlü bulunduğu her alanda işçi sınıfın kanı pahasına kazanmış olduğu haklarının emperyalaist saldırganlar tarafından gasp edilmesine karşı işçi sınıfının yanında yerini alarak 1 Mayıs alanlarında ihtilalci bir ruhla haykırdı.

Her yerde sabahın erken saatlerinde belirlenen yürüyüş yerine gelen bölgesel örgütlülüğümüz, çatı örgütümüz ADHK, kortejinde ADKH ile birlikte kendi pankartını taşıyarak coşkulu bir şekilde yürüdü. Kortej boyunca 1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak, Kürdistan faşizme mezar olacak, yaşasın halkların kardeşliği, Mercan'da bin ses 17'ler ölmez, gençler saflara hesap sormaya.....şekllinde sloganlar atarak yürüyen gençlik örgütümüz her bölgede kendi tşörtleriyle kendi kimliğini haykırarak militan bir ruhla yürüdü. **Sayfa 8 - 9.da**

17. Haziran'ın 1. Yıldönümünde

MERCAN TARİHTİR,

"KANLA YAZILAN TARİH SİLİNMEZ"

Sayfa 5'de

AVRUPA DEMOKRATİK KADIN HAREKETİ KURULUŞ KURULTAYI'NA DOĞRU

15 Ekim 2005 tarihinden bu güne "Kadının dilini, tarzını, yüreğini, bilincini ve eylemini özgürlük kavgasına katmak için Avrupa Demokratik Kadın Hareketi'ni birlikte inşa edelim" şiarıyla sürdürdüğümüz, kadının bağımsız, demokratik, örgütlü gücünü yaratma aracımız olan Avrupa Demokratik Kadın Hareketi, 10 Haziran 2006 tarihinde Kuruluş Kurultayını yapmaktadır. **Sayfa 13'de**

BAŞ YAZI

SONUÇLAR ÜZERİNDE POLEMİK Mİ? YOKSA GERÇEĞİ KAYNAĞINDAN İRDELEMEK Mİ?

Şu günlerde dünya çapında yeni bir hareketli dönemi yaşadığımıza tanık oluyoruz. Bilinirki; canlı yaşamda her şey kendi karşıtıyla vardır. Bu karşıtlık diyalektik olarak kaçınılmaz bilimsel bir gerçeklik olarak vardır. Şeyleri sorunsuz ve çelişkisiz olarak görmek metafizik düşünce silsilesinin bakış açısıdır. Giderek artan çelişki ve hareketlilikler haklı ile haksız arasında süren ve sürmesi kaçınılmaz bir durumdur. Kitleleri harekete geçiren, sistem karşısında hoşnutsuz kılan durumun kendisi, sorunsuz bir dünyada yaşadığımızın sonucunu çıkarmaktadır. Tarihe bir göz atalım. Kapitalizmin yer üzerinde şekillenmeye başladığı günden bu güne kansız bir gününün olmadığına tanık oluyoruz. Bundan ötürü, karşımızda büyük bir sorun duruyor. sorunumuz insanlık sorunudur. İnsanlık yeni bir arayış içindedir. Bunun sonucunda haklı olarak yeni bir hareketlilik dönemini yaşıyoruz.

Sayfa 3'de

Terörle Mücadele Yasası üzerinden ülkedeki gündem

Avrupa Birliği'ne "uyum" yasalarını, egemen medyanın boyalı manşetleri uzerinden "jet hızıyla", "uyumadan yapılan gündem"lerle geçiren AKP hükümeti, devlet partisinin, yani, MGK'ta ifadesini bulan egemen iktidarın TMY'de yapılmasını istedikleri değişikleri, pürüzsüz gerçekleştirerek genel kurulun onayına sunulması aşamasına getirmiş bulunuyor. Bir sonraki aşama, adında "halk" sözü bulunan, kıraldan daha kıralcı CHP'nin, "güvenlik güçlerini şu nokta zaafa uğratabilir" türünden, yasanın daha da halka karşı olan yanlarını sivriltmeyi isteyen sözde muhalefetinden aldığı güçle birlikte, oy birliğiyle onaylanarak yürürlüğe girer. **Sayfa 6.da**

RÖPORTAJ Fransa'nın Toulouse şehrinde Fransız öğretmeni ve öğrencileriyle "CPE" yasasını değerlendirip ve düşüncelerini aldık

GENÇLİĞİN GELECEĞİNİ KURTARIN!!!

Radikal şekilde yapılan eylemler yönetenleri durdurma yolunda verilen en güçlü cevaptı. İlk yapılan eylemler sokaklarda ve beyinlerde çok önemli izler bıraktı. Bu durum karşısında yönetenler, CPE'ye bağlılığı ve doğru olmayan ınatçı bir tavır sergilediler. **Sayfa 11'de**

ADKH Kurultayı

Tarih: 10. - 11. Haziran 2006
Yer: Haus der Jugend • Frankfurt am Main
Saat: 10.00

ADHK 16. Kongresi yapıldı

Sevgili dostlar, yoldaşlar;

Konuşmamıza başlamadan önce, 16. Kongremize iştirak eden :

Sayın Fikret Başkaya
Sayın Temel Demirer
Sayın Arif Bilgin
Sayın Roland Maister
Ayrıca Konfederasyonumuzun bileşenleri olan Avrupa Demokratik Kadın Hareketi,
Avrupa Demokratik Gençlik Hareketi, Almanya Demokratik Haklar Federasyonu, Fransa Demokratik Haklar Federasyonu, İsviçre ve Avusturya Dernekleri-mizden gelen tüm delege arkadaşları;

Kongremize izlemek üzere aramızda bulunan sevgili dinleyici ve basın mensuplarını Genel konseyimiz adına saygıyla selamlıyoruz.

Hoş geldiniz.

Değerli dostlar, yoldaşlar; Bir yıllık faliyet dönemi sonrasında, yeni bir faliyet sürecini örgütleme, aynı zamanda geçen bir yıllık faliyet sürecinin de değerlendirmesini yapma sorumluluğu içinde olarak, 16. Kongremizi örgütlüyoruz ve bu gün bu nedenden dolayı bir aradayız.

Geride bıraktığımız uzun tarihi süreçten çıkardığımız ders ve tecrübeler ışığında, 16. Kongreyi gerçekleştirme planıyla tüm kurumlarımızın, halk kitlelerinin, aydınlarımızın, vede devrimci demokrat kişi ve kurumlardan dostlarımızın aramızda bulunarak, geçmişi birlikte değerlendirme ve geleceği kazanma doğrultusunda ortak değerlendirme ve fikirlerimizi ortak ifade etme ; bunun üzerinden gelecek vaadetme çabası ve aynı zamanda anlayışı içinde yeni bir tarz ve daha ileri bir bakış açısıyla bir kongre örgütlüyoruz. Tarihsel mirasımız, yoğun emek ve çabanın sonucu olarak, bir adım daha ileri gitmenin gayretiyle, vede sorumluluk bilinciyle, geride kalan sürecin bir adım gerisine düşmeden, tersine tarihimizden aldığımız güç ve destekle bu gün ileri seviyede bir pratik çaba içinde olduğumuzu sizlerle paylaşmak istiyoruz.

15. faliyet dönemini geride bırakırken, Sadece pratik faliyetlere emek vermekle sınırlı kalmadık. Aynı zamanda bu mücadeleye can verdik. Genel konsey üyemiz Berna SAYGILI ÜNSAL yoldaşı Demokratik hak ve Özgürlükler mücadelesinde şehit verdik. Tarihimiz bu anlamda güçlü emek vede değerlerle yoğrulmuştur. Her ne kadar, halen de üzerimizde ezikliğini yaşıyor olsakta, bir çok kongremizde mütevazi ve kartal bakışlarıyla bizleri dikkatlice süzen en kritik anlarda yanlışlarımızı anında bize uyarılarıyla ikaz edip, yol gösterenlerimizden olan Aydın yoldaşın oturduğu kürsü boş kalmış olsada, Aris, Kenan ve diğerleri 16. Kongremizin önder ve moral güçlerimiz olarak bizlere yol göstermeye devam ediyorlar. Onlar bu günde aramızdalar. İşte bu güçlü miras sonucudur yönümüz hep ileriye dönük oldu vede olacağından kuşku duymuyoruz. Bunda asla teredüt etmiyerek geleceğe yürümenin ısrarı içindeyiz.Bu önderlik gücünün demokratik kitle örgütlerimiz nezdinde ortaya koydukları davranış ve örgütleme çizgisi olacak ki, doğru anlayışta ısrar etmenin, cesaretli olmanın, kitlelerden kitlelere perspektifiyle hareket etme sanatını bize kazandıranlar olarak hep yanı başımızda olacaklardır.

Değerli dostlar, yoldaşlar ;

Emperyalizme, faşizme ve her türden gericiliğe karşı mücadele varlık gerekçemizdir. Bu mücadelede muhakkak ki eksikliklerimiz olacaktır. Aslolan eksikliğin olması değildir. Yanlışlarımızda olacaktır. Bütün bunlar görülebilecek ve aşılacak şeylerdir. Her yeni adımın ve her ileriye dönük çaba kendi içinde yanlışını vede eksikliğini barındıracaktır. 16. Kongremizi bu anlamda geçmiş kongrelerden farklı ele alırken, kitlelere karşı son derece bir güven duygusu içinde olmaktan vede doğru kitle çizgimizden kaynaklanmaktadır. Açık ve samimi davranarak, en geniş kesimlerle demokratik bir zeminde fikirleri buluşturma gayreti, demokratik kitle kurumlarımızın vazgeçilmez gerekçelerinden bir tanesidir. Ezilen kitleler, sisteme yönelmiş tepki ve mücadelelerini, bir aydının kalemine dökerken, aydının kaleminden çıkanı kitlelere ulaştırarak, deyim yerinde ise, aydın kişilik kitlelerle buluştuğunda güçlü bir anlam kazandığı gibi, aynı şekilde, kitleler kendi aydını ile buluştuğu anda haklı mücadeleleri tarihe daha güçlü yazılacaktır. Kitlelerin aydınlardan, aydınların ise kitlelerden soyutlanması uğraşında bulunan egemen sınıflar, bu bütünselliğin yakalanması durumunda kendi sınıf çıkarlarının ciddi bir şekilde yıpranacağının farkındalar. Ulaşmak istediğimiz hedefimize bu kongrede ulaşamıyabiliriz. Ama ne varki ; bilinen ve sürekli tekrarlanan aynı tarzın dışına çıkarak, « yüz çiçek açsın, yüz fikir yan yana yarışsın » anlayışından yola çıkarak, kendi cephemizden haklı mücadelemize ivme kazandırma bilinç ve duyarlılığıyla 16. Kongremizin bizler için bir dönüm noktasını teşkil edeceğine inanıyoruz.

Bunun için teredüte yer bırakmadan, doğru çizgide ısrar, kongremiz şahsında ele alınması gereken önemli konulardan bir tanesidir.Yukarıda ifade ettiğimiz gibi, en geniş halk kitleleriyle buluşma, kitleleri kendi ortak davaları için ortak paydalarda buluşturmayı gerektirir. Bu durum ben merkezci, kitlelere yukarıdan bakan, özcesi tarihin yaratıcısı olan kitleri hiçe sayan, bildiğim bildik tutum ve davranışları bizden uzak olan davranış ve tutumlardır. ADHK'mız varlık gerekçelerine bağlı kalarak, örgüt bilinci, kurum bilinci ve halk kitlelerini kendi öz davaları etrafında birleştirme, kazanma vede dönüştürme sorumluluğunu bu güne kadar olduğu gibi bundan böylede yerine geticeğine kimsenin teredütü olmasın. Böylesine önemli bir tarih bilincine sahip olan ADHK, 16. Kongresini belli bir plan dahilinde ele alarak, alt kurumlarımızda çıkan sonuçlarlada kanıtlamış durumdadır.

15. Faliyet döneminde kurumsallaşma alanında atılan adımlar, söylediklerimizi kanıtlar durumdadır. Kurumlarımız arasında geliştirilen ihtisasa dayalı çalışma planı, yaratılan öz güven doğru çizgi ve doğru çalışma tarzı sonucudur. İçinden geçtiğimiz tarihsel sürecin ağırlığını ve zorluklarını hepimiz biliyoruz. 17 Haziran sonrası süreçte, kurumlarımız bu ağırlığı vede zorluğu yaşamakla karşı karşıya kaldı. Ne varki, ezilenlerin uzun tarihsel dönemde yaşadıkları ve yaşattıkları kaçınılmaz tarihsel gerçekliklerden bir tanesi olarak algılama bilinciyle, bu ağır süreçten çıkma uğraşında önemli bir sınav verdik. Sınavımız başarısız değil, başarılı bir sınav olduğunu burda bulunan siz değerli dostlarımız ve yoldaşlarımıza çok rahat bir şekilde ifade edebiliriz. Kendiliğindenci, yakınmacı anlayışa düşmedik. Böylesi bir davranış vede anlayış biçiminin bize ait olmadığını daha iyi bilince çıkarmaya çalıştık. Pratik yönelimlerimizde kaygıya vede kuşkuya yer bırakmiyacak kadar da başarılı sonuçlar çıkardık.

Bu anlamda; Demokratik hak özgürlüklerimizin daha ileri bir seviyede kararlıca savunulması kaçınılmazdı. Sadece savunmakla kalınmayıp, kazanılmasının da mücadelesini vermek durumundayız. Tam da bu noktada, gerici egemen güçlere karşı hak kazanımları sorunu basit bir tekerürden ibaret olmayıp, yaşamın değiştirilip dönüştürülmesi sorunuyla alakalıdır. Değişim süreci pratik gelişmelere bağlı olarak yaşamsal bir düzeye çıkarılmasıyla anlam kazanır. Bu aynı zamanda birey-toplum ilişkileri içinde geçerli olan, her yeni sürece denk gelen çalışma ve örgütleme planlarıyla yaşama müdahale etme sorumluluğudur. Bunun anlaşılması vede kavranması gelecek sürecin örgütlenmesinde tayin edici rolü olacaktır. Kongremizin işaret edeceği temel konulardan bir taneside budur. Kongre planlaması dahilinde meselelerin olgun bir tartışma atmosferi içinde sürdürülerek, sağlıklı sonuçların ortaya çıkarılması, o bakımdan oldukça önemlidir.

16. kongremiz ; geniş halk kitlelerinin konfederasyonumuz bünyesinde toparlanmasına hizmet edeceğine inanıyoruz. Zira, bilinirki konfederasyonumuz, değişik ihtisas alanlarından kurumların vaya bileşenlerin çatı örgütüdür. Kaçınılmaz olarak, bu durum farklı toplumsal kesimleri içinde barındıran ve bundan rahatsızlık duymayan bir gerçekliğe sahiptir. Bundandır ki farklı toplumsal kesimlerden düşünce sahiplerini kongremize davet ederek, onların görüş ve fikirlerine de ihtiyaç duyduğumuzu, kongremiz vesilesiyle yer vermeyi ihmal etmediğimizi ilan ederek sorumluluklarımızdan bir tanesini daha yerine getirdik.

Sonuç olarak ;

Görev ve sorumluluklarımızın çok yönlü olduğunu biliyoruz. Bütün bunların bir anda yapılması ve yerine getirilmesi subjektif niyetten başka bir anlam ifade etmiyecektir. O anlamda görev ve sorumluluklarımızın bilincinde olarak, yeni süreçte daha çok örgütlenmeye ve kitlelerle birleşmeye ihtiyacımız var. Bu ihtiyacın giderilmesinin yolu, tekkecilik mantığıyla hareket etme tutumu değil, halkın kendi geleceğini bilinçli bir şekilde ele alma vede kendi kurumlarını sahiplenme doğal davranışıyla alakalıdır.

Kitleleri daha sıkı birleştirme anlayışında olan ADHK'mız, her yanlış anlayış ve davranışın dışında olacaktır.

ADHK; Anti-Emperyalist mücadele zemini üzerinde kendine yer edinmiş, bu zemini her yeni süreçte daha güçlü kıarak ilerletecektir.

ADHK; Bu mucadelede temel güven kaynaği ezilen yığınlar olacaktır.

ADHK; Ezilen ve sömürülen kitlerle daha sıkı ilişki ve örgütleme bilinci içinde olacaktır.

1 MAYISIN KIZILLIĞINDA, ALANLARA!

İşçiler, Emekçiler,

Kapitalist sistemin emek cephesine yönelik saldırıları günbegün artmakta, zorlu mücadelelerle elde edilen haklarımız ellerimizden alınmaktadır. Bu saldırılar, bazılarının iddia ettikleri gibi sadece Almanya ve Fransa gibi Avrupa'nın önde gelen emperyalist ülkeleriyle sınırlı değildir. Emperyalizmin sadece bir kaç ülkenin artı değer sömürüsüne ekleyeceği harici gelirlerle yetineceğini düşünmek, kesinlikle saflık olur. İçinde bulunduğumuz durum tam da iddia edilenin tersini arz etmektedir. Avrupaya baktığımızda Emperyalistlerin, hayatın bütün alanlarını kapsayan yeni bir reorganizasyon faaliyetine girdiklerini izlemekteyiz. Bu reorganizasyon elbette ki işçi sınıfının çıkarına olmayacaktır.

İtalya'da çıkan yeni asgari ücret kararnamesi, Fransa'nın 25 yaş altındaki işçilere öngördüğü "paraşütlü" işçilik, Almanya'nın AGENDA 2010, HARTZ 4 kanunları, Hollanda/Belçika'da hazırlıkta olan göçmenlik ve emeklilik kanunları, İspanya'nın tarım sektörü işçilerine yönelik uyguladığı sömürü kanunları eşgüdümlü ve bir elden çıktığı her halinden belli olan bir saldırı planını bariz bir şekilde gözler önüne sermektedir.

Bütün bunlara rağmen, insanlık tarihinde sıkça rastlanan bir durumu yaşama fırsatını yaşadık. Ava çıkanlar emekçiler ve gençler tarafından avlandı! Bunun en son örneğini hep birlikte Fransa'da izledik. Haftalarca süren çetin ve yer yer kanlı geçen bir mücadeleden sonra önce kapitalist tekellerin kendileri, sonra da gerici hükümet, emekçilerin ve gençlerin önünde diz çökmüştür. Bu gerçeklik, çarkları dönderen bizlerin, istediğimizde nelere kadir olabileceğimizi en yalın haliyle bir kez daha göstermiştir.

Emekçilerin onurlu direnme günleri arasında en soylu, en asil yerden birine sahip olan 1 Mayıs'ta, kapitalizmin en üst ama en barbar şeklini ifade eden emperyalizm, saldırılarını artırmaktadır.

Bugün özellikle Irak ve Afganistan'da, milyonlarca suçsuz insan, her gün televizyonlarda izlemek zorunda kaldığımız vahşi ve barbarca görüntülere maruz kalmaktadır. Yüz bin'lerce insan, başını ABD emperyalistlerinin çektiği bir imha mekanizması altında can vermektedir. Milyonlarcası ağır zulüm ve işkence şartları altında yaşamaktadır.

Türkiye ve Kuzey Kürdistanda Türk devleti çıkardığı yeni 'anti terör' yasalarıyla adeta sıkıyonetim ilan etmekte, son günlerde Kuzey Kürdistana yaptığı askeri yığınakla, yürütülen ulusal ve sınıfsal mücadeleyi boğmak istemektedir.

Emperyalistler dünyanın her yerini vahşi bir sömürü örtüsüyle kaplayıp, insanlığı korkutma isteklerini bu yöntemle perçinlemekteler. Yürüttükleri sömürü savaşları sayesinde, kendi periyodik krizlerini dünya halklarının üzerine yıkıp, sorunu aşacaklarını düşünüyorlar. Ama daha önce Vietnam'da olduğu gibi, Irak'ta da yanıldılar! Orada da yine emelleri kursaklarında kalmıştır. İşgal orduları her geçen gün daha ağır kayıplar vermektedir. En nihayetinde orayı da arkalarına bakamadan terk etme zorundan kalacaklardır. Dolayısıyla biz emekçilerin sloganı, "direnenler yenilebilir, ama direnmeyenler zaten yenilmiştir" olmalıdır. Gün, direnme günüdür!

Gün, işçilerin, ezilenlerin ve emekçilerin kendi elleriyle yarattıkları değerleri bir avuç asalak sömürücüye karşı koruması günüdür.

- YAŞASIN DEVRİMCİ 1 MAYIS!
- **YAŞASIN HAKLI MÜCADELEMİZ!**
- KAHROLSUN EMPERYALİZM VE SÖMÜRÜ DÜZENİ!

Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu
22 Nisan 2006

DEMOKRATİK GÜNDEM

ADHK

Sahibi: ADHK

Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu
Konföderation für demokratische Rechte in Europa
Confederation of democratic rights in Europe
Confédération des droits démocratiques en Europe

Yazıişleri Müdürü: Ertuğrul Genç

Adhk logosu ile beraber adhk yayın organı olduğu belirtilir.

Kontak:
demokratikhaklar_avrupa@yahoo.com
demokratikgundem@hotmail.com

Demokratik Kamuoyuna

ADHK
(Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu)
16. Kongresi Başarıyla Sonuçlandı!

ADHK 16. Kongresi; 14, 15 ve 16 Nisan 2006 tarihleri arasında Almanya'nın Gelsenkirchen şehrinde toplandı. Toplam 111 delegeden, 86 delegenin hazır bulunduğu konreye; Demokratik Kadın Hareketi ve Demokratik Gençlik hareketi Konfederasyonumuzun bileşenleri olarak yer aldılar.

Kongremiz; oluşturulan çalışma grupları üzerinden, tespit edien konuları tartışmaya açtı. Belirlenen gündemler dahilinde yapılan kimi değişiklikler sonrasında, dört ana başlık altında kongre gündemi devam ettirildi.

Tartışma konuları;

a) AB'nin dış politikası (Siyasi, Ekonomik, Askeri vb.) nedir? ne değildir?
b) Genel olarak emperyalizmin, özel olarak AB'nin özelleştirme politikaları.
c) Yabancılar yasası, serbest dolaşım hakkı ve vatandaşlık hakkı.
d) Irkçılık, iç faşistleşme ve soykırım politikaları.

Kongre tartışma konuları arasında bulunan Kadın, Gençlik ve Tarım politikası, ayrı gündemlerden çıkarılarak, ana gündeme dahil edildi.

ADHK 16. Kongresi; uluslararası emperyalizm ve onun bir bileşeni olan "AB" (Avrupa Birliği) denilen emperyalist blok; emperyalistler arası çelişki ve çatışkıların bilimsel olarak analizini yaparak bir kez daha mahkum etti.

ADHK 16. Kongresi; "AB" ye karşı Reformist ve neo liberal akımların 'demokrasi' ve 'özgürlük' bekleme ham hayallerini boşa çıkararak, genel anlamda 'AB' nin kapitalist, emperyalist dünyanın tekel grupları arasında süregelen üstünlük yarışının bir sonucu olduğuna dikkat çekti.

ADHK 16. Kongresi; Meta ekonomisinin gelişmesi ilkel sermaye birikiminin kapitalist üretim ilişkilerini doğurduğuna işaret ederek, ticari savaş yöntemleri, sömürgelerin elde edilmesi, hammadde ve parasal zenginliklerin gaspedilmesi kapitalizmi başından beri şekillendiren ana unsurlar durumunda olduğuna işaret etmıştir.

Bu süreç tamda kapitalizmin ilk şekillendiği, yani bir ucunun Cristoph Colomb'un yağma, talan ve halkları köleleştirme hareketine dayanmasıdır. Henüz feodal toplum süreci içinde kanlı Pazar seferleriyle başlıyan bu süreç, sanayi devrimleri dönemi ile devam eden egemenlik hegemonyası, bugün özelleştirme saldırganlıkları, ABD imparatorluk sevdası, dünya çapında emperyalizmin yeni ve kapsamlı saldırı süreciyle devam ettiğine dikkat çekmiştir.

ADHK 16. Kongresi; 20.y.y. ilk çeyreğinde patlak veren devrim mücadeleleri emperyalist dünya'yı ekonomik ve siyasi buhrana sürüklemiş ve 1929 krizinin ardından devreye sokulan Hitler faşizmi ile yeni bir paylaşım savaşının yaratılmasına vesile olmuştur. Ikinci paylaşım savaşından kazançlı çıkan ABD emperyalizmi, giderek güçlenen devrim dalgasının avrupa kıtasında engellenmesi maksadıyla savaşın hemen ardından ortaya atılan 'AB' projesinde ABD'nin katkısı olduğuna dikkat çekmiştir.

Blok çatışmalarının giderek belirgenleşmesine vurgu yapan kongremiz, bu süreçte adım adım ABD'nin kontrolü dışına çıkma çabasında olan 'AB' kendi içinde tam birlik anlayışına sahip olmadığını ve bunun sonucu olarak hayali bir 'AB' ölü 'AB' gerçekliği orta yerde durmaktadır. Dünya'nın uluslar arası tekelci kapitalist birlikler arasında yeniden paylaşılmaya açıldığı bu tarihi sürçte, sömürü, yağma ve halkları köleleştirme hareketiyle sürdürülürken, emperyalizmin işgalci kimliği, 'demokrasi ve özgürlük ihraç etme' olarak adlandırılmaktadır.

Emperyalist yeni dünya düzeninde (düzensizliği), kadın ve gençliğin durumu, ırkçı- faşist gelişmeler; 'özelleştirme' adı altında gasp edilen sosyal haklar, toplumu kişiliksizleştirme, tek tip insan yani, köle insan yaratma psikolojik ve ideolojik saldırı furyası gibi önemli konulara temas eden kongre, emperyalist saldırganlıklara karşı aktif mücadele vermenin önemi üzerinde önemle durmuştur.

ADHK 16. Kongresi; Konfederasyon bünyesinde kurumsal faliyet yürüten, Demokratik Kadın Hareketi ve Demokratik Gençlik Hareketi gibi özgün kurumların, kadın ve gençlik faliyetinin örgütlenmesine gerekli önemi gösterme çabasında bulunmalarına dikkat çekmiştir.

Kahrolsun emperyalist dünya düzeni; yaşasın yeni dünya ve yeni insan mücadelemiz sloganıyla sonuçlanmıştır.

Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu / 20 Nisan 2006

BAŞ YAZI

SONUÇLAR ÜZERİNDE POLEMİK Mİ? YOKSA GERÇEĞİ KAYNAĞINDAN İRDELEMEK Mİ?

Baştarafı Sayfa 1.de

Yeni, eskinin içinde vardır ve ondan ayrılmayı dayatıyor. Kavga ve arayış buradan başlıyor. Kim bunun adını ne koyarsa koysun. Kim ne kadar bu gerçekliği inceltirse inceltsin, durum bundan ibaretttir. Öyleyse daha açık ve cesurca konuşmak gerekirse, şu dünyanın eskiyen ve insanlığın başına gün geçtikçe daha çok musallat olan sisteme vurmak şart oluyor. İnsana yabancılaşan bir varlığa insanlığın saygısı ve sempatisi olamaz. Her tarihsel dönemde bu böyle olmuştur. İnsanlık tarihinde ilk vahşi sistem olarak bilinen köleciliğe tanıklık eden insan bir noktadan sonra eyvallah etmemiş ve yıkmasını başarmıştır.

Birkaç yüzyıldır insanaın varlığını ve değerini kağıt parçasına bağlayan kapitalist-emperyalit dünya sistemi, bu kağıt parçasına tanıdığı değerin milyonda birini insanlığa tanımıyor. Varolma koşulunu kağıt parçası (sermayeye) üzerine kurmuş olmasının sonucunda, 'sermaye herşey, insanlık hiçbir şey'..! yıkım, işgal, gerici savaş, daha çok silahlanma, sömürüde dizginsiz bir durum vs. bütün bunlar bir araya toplanınca orta yere korkunç bir canavar ve barbarlık örneği çıkı veriyor.

Bu canavarlık ve barbarlık salt bu güne mahsus olmuş olsaydı, tabiki özellikle bu günü irdelemekle yetinilebilinirdi. Kapitalizmin şekillendiği feodal derbeylik süreci içinde kanlı Pazar seferleriyle kendi yapısını şekillendirerek günümüze ulaştırmıştır. Doğal olarak kendisinin varolmasıyla, karşıtını da şekillendirmiş ve büyütmüştür. İlerlme ve gerileme, güçlenme ve zayıflama, kazanma ve kaybetme bu çelişkinin doğallığında vardır ve varolmaya devam edecektir. Bunun için zebaniler kaybetmeme pahasına en vahşi saldırganlıklarını uygulamaya koymada teredüt etmezler.

Ne varki ; Lenin'in tabiriyle, "Asalak ve çürüyen kapitalizm, can çekişen kapitalizm" bu günlerde daha çok can çekişiyor, can çekiştikçe daha çok saldırganlaşıyor ve insana tamamen yabancılaşıyor. Yaşamının en taze yıllarını (18-30) kapitalist beyefendinin emrine sunarak, iki yıl boyunca hiçbir hak ve talepte bulunmadan, kapitalistin bütün iyimserliklerini hakettikten sonra tam olarak işe alınıp alınmıyacağına karar verme yetkisi sermayedara aittir. Fransa CPE yasası bunu içeriyor. Batı uygarlığı(!) olarak tabir edilen, Avrupa'nın merkezinde insanlığa sunulan uygarlık örneği işte bu.

Avrupa "demokrasi"sine hayranlık besleyenler bu utancın karşısında ne kadar utanacaklar bilinmez ancak, bir şekilde el altından kapitalizme beslenen hayranlıkla, emekçilere şu mesaj verilmek istenmektedir. "Sakın ola hak, hukuk, adalet, eşit haklar vs. talebinde felan bulunmayın, bunca demokrasi varken, daha doğrusu demokratik bir sistemden talep edilecek bir şey olamaz, varolan demokratik hakların geri kalmış ülkelere trasfer edilmesine yardımcı olun"...???.

Öyle ya kan ve zulümle beslenen, işgal üzerine işgal gerçekleştiren, silahlanmada her gün daha fazla mesafe kateden, halkların bağımsızlık ve özgürlük mücadelelrini "terörizm" olarak lanse eden, yine bu günlerde Kuzey-Kürdistan'a 250000'ni aşkın ordusuyla bir saldırganlığa hazırlanan ABD beslemeli faşist ordunun varlığı, dünyanın en geri ülkesi Nepal'de gerici monarşiyi (halkın isyan ve başkaldırısına rağmen) korumaya alan, Zor yoluyla, polisiye tedbirlerle, insanlık düşmanı yasaları ve adaletleriyle insanlığa yabancılaşan bir canavar orta yerde duruyorken, evet tepkimiz ve hoşnutsuzluğumuz artacaktır. Sömürü düzeninden kurtulma, sömürüsüz bir dünya özlemi artarak gelişecektir.

Nitekim, Dünya işçi sınıfının birlik,mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs bayramı dünya çapında büyük bir coşkunlukla kutlandı. Sistemin, sermayenin güdümündeki medya taraflığını ve halklara-emekçilere düşmanlığını bir kez daha kanıtlayarak, 1 Mayıs görkemini ekranlara yansıtmamaya gayret ederken, ekranlara polis'in, özel timin, "kahramanlığını" göstererek geçiştirdiler.

Yeni dönemde geliştirilecek olan tüm saldırganlıklara karşı, ADHK 16. Kurultayının başarısı ve ortaya çıkardığı güçle karşı koyma cüret ve sorumluluğunu daha bir özveri ve çabayla ortaya konulacaktır.

Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu
Konföderation für Demokratische Rechte in Europa
Confederation of Democratic Rights in Europe
Confédération des Droits Démocratiques en Europe

KÜRDİSTAN'DA SÜREN OPERASYONLARA SON!

Türkiye, Kuzey Kürdistan'da ezilen halklar ve ezilen Kürt ulusu yeni katliam ve baskılarla karşı karşıyadır. Türk Devleti, Kuzey Kürdistan'a yüzbinlerce askeri yığınak yaparak, sınır ötesi operasyon başlatmıştır. En koyu ve vahşi baskılara maruz kalan Kürt ulusunun coğrafyasında her karış toprakta Türk askeri birlikleri, özel timler ve köy korucuları yerleştirilmiştir. Kimyasal silahlar kullanarak toplu katliam yapılmış ve yapılmaktadır. Kimyasal silahlarla vahşice katledilen gerillaların cenazeleri ailelerine vermeyerek, katliamın olduğu yerde gömmektedir. Bu kadar vahşileşen TC, ailelerine şehitlerin cenazelerini vermekte korkmaktadır.

Yapılan kapsamlı operasyona denk gelen ABD dişişleri bakanın Türkiye'ye ziyareti tesadüfü değildir. Türk devletine morel ve arkasında olduğunun ilanıdır. ABD ve Avrupalı emperyalistlerin özgürlük değil, zulüm ve katliam getirdikleri bilinmektedir. Ezilen halklar ve uluslar kendi yaşantısında bunu görmekteler. Dolaysıyla Kürt ulusunada getireceği katliam olacaktır.

Operasyonlar devam ederken keyfi tutuklamalar olmakta, yüzlerce çocuk, yüzlerce yıllık cezaya çarpıtılmıştır. Binlerce kişi hakında dava açılmıştır. Kuzey Kürdistan'daki milli baskı sürerken, Türkiye'dede aynı baskılar sınıfsal biçimde sürmektedir. Askeri şuraka siyasetde hakimiyetini korumaktadır. Rüşvet, komplo ve her pravakosyonun altında Milli Güvenlik Kurulu çıkmaktadır. Askeri şurakaya karşı duranlar, tek tek görevde alınmakta, medya, basın siyaset ve ekonomi askeri karargahlar tarafında yöneltilmektedir.

F tipi cezaevleri bugün işkence yerleri olmuştur, siyasi mahkümlar insanlık dışı muameleyle karşı karşıyalar. Cezaevine özgü çıkardıkları yasalarla teçrit sistemi ağırlaştırılmıştır. Bu uygulamalara karşı yürütülen mücadele ve ölüm orucunda Fatma Koyupınar 27 Nisan 2006 günü şehit düştü.

Türk devletinin parlemento sistemiyle yönetilmesi bir aldatmacadır. TC'nin kaderini elinde tutan ve parlementoya yön veren Milli Güvenlik Kurulu siyaset belgesidir. Bu siyaset belgeside, askeri şura,

hakim sınıflar ve başta ABD ve emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda hazırlanmakta, parlementonun önüne sunulmaktadır. Parlementoda bunun gereklerini yapmak zorundadır. Bugünde böyledir. Erdoğanın Kürt realitesinde bahsetmesi aldatmacadır, sahtedir. Bu söylemin akibinde koyu baskı ve vahşi katliam olmuştur. Kürt ulusunun üzerindeki ulusal baskı katmerleşerek sürmekte, Kürt ulusunun her talebi vahşice bastırılmaktadır. Son çıkarılan "Terörle mücadele yasası", askeri operasyonlar, yoğun baskı ve tutuklamalar, adeta sıkıyonetim andıran uygulamalar, vb. bunu çok açık kanıtlamaktadır.

İnsanlıkdan, eşitlikden ve demokrasiden yana olan herkesi Kürdistan'da süren katliama karşı durmaya çağırıyoruz. Kürt ulusun, ulusal kurtuluş mücadelesi meşrudur. Sınıfsal ve ulusal kurtuluş için yürütülen mücadele terör degildir. Teröristler Irak'da, Kuzey Kürdistan'da halka karşı savaşan emperyalistler ve Türk devletidir.

Kahrolsun Milli Zulüm!
Yaşasın Kürt Ulusunun Kendi Kaderini Tasyin Hakkı!

1 Mayıs 2006

BU ÇELIK ALDIĞI SUYU UNUTMAYACAK!

Ölümsüzlüğünün 33. Yıldönümünde Komünist Önder **İBRAHİM KAYPAKKAYA**'yı ANMA GECELERİNE KATILALIM!

ÇAĞRI

Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya'yı Anıyoruz !

İ. KAYPAKKAYA'yı Anma Geceleri Tertip Komitesi'nin açıklamasıdır)

Kurucu önderimiz ve başkomutanımız yoldaş İbrahim Kaypakkaya'nın feodal faşist diktatörlük tarafından Amed işkencehanelerinde katledilişinin 33. yıldönümü vesilesiyle, O'nun sınıfımıza, halkımıza ve biz öğrencilerine armağan ettigi '72 Menifestosu'nu, maddi bir güce dönüştürme kararlılığımızı O'nun ve halkımızın huzurunda bir kez daha ilan etmek istiyor ve önder yoldaş Kaypakkaya'nın anısı önünde komünizme bağlılığımızla eğiliyoruz.

Her yıl olduğu gibi bu yılda önder yoldaş İbrahim Kaypakkaya'yı anma amacıyla düzenlediğimiz etkinlikler, komünist önder yoldaşımızın kızıl güzergahında yürüme kararlılığımızı ifade etmenin bir biçimi olduğu kadar; Türkiye-Kuzey Kürdistan proleteryasının ve ezilen halkların gerçek kurtuluş yolunu ortaya koyan önderimizin temel görüşlerini ve mücadele pratiğini geniş kitlelere anlatmanın, kavratmanın ve halkımızı bu doğru ve bilimsel görüşler etrafında örgütlenmeye ve mücadele etmeye çağırmanın da biçimlerinden biridir.

18 Mayıs'ı unutmadan layıkıyla anmak, O'nun direnişine yön veren düşüncelerini, direniş amacını bütünlüklü kavrayarak kavratmak ve o düşünceleri uygulamak ısrardır. Çünkü kurucu önderimiz faşist Kemalist diktatörlük tarafından, bütünlüklü komünist fikirlere ve pratiğe sahip olduğu için katledilmiştir.

Kaypakkaya çizgisi, Türkiye-Kuzey Kürdistan devrim tarihinde nitel bir çığırdır.

Sınıfsız ve sömürüsüz bir toplum için halkın gerçek sınıfsal çıkarlarını herşeyin merkezine almaktır. Kaypakkaya çizgisi, Maosit ideolojiden ve Türkiye-Kuzey Kürdistan gerçekliğinden ayrı ele alınamaz ve O'nun pratikleri Maoist görüş ve düşüncelerden soyutlanmaz. Bu Maosit çizgi, karar vermeyi ve başarmayı gerektirir. Bunun için 17'ler ve daha nice yoldaşımız tarihi ilerleyişinde "Her şey bitti" diyerek değil, Kaypakkaya çizgisinde israr ederek şehit düşmüştür.

O'nu anmak, tıpkı 17'ler gibi düşmana karşı sınıf kinimizi büyüterek Halk Savaşı'nda ısrar etmektir. Ve yeri geldiğinde celladının gözlerinin içine cüretle bakarak düşmanımızı yenebilmektir.

İşte biz böyle bir komünist önder çizgiye ve şahsiyete sahibiz ve bugün bu çizginin vücut bulduğu önderimizi, Kaypakkaya'yı anıyoruz. Bu, Türkiye Kuzey-Kürdistan devrimi için tarihi bir sorumluluğu üstlenmek ve bunun getirdiği ağır görevleri omuzlamak demektir. Kaypakkaya'nin ülke devrimimiz için çizdiği güzergahta sebatla ilerliyeceğimiz bilinmelidir. Partimiz Maoist Komünist Partisi, bugün büyük bir kararlılıkla bunu ilan etmektedir.

Mayıs ayı, başta komünist önder İbrahim Kaypakkaya olmak üzere sayısız komünist ve devrimci önder kadro ve savaşçının kanlarıyla kızıla boyadığı bir aydır. Gerçekte, hiçbir ay ve gün yoktur ki Türkiye-Kuzey kürdistan toprakları komünizm için, halk demokrasisi için, özgürlük ve bağımsızlık için canını feda eden bir devrimcinin kanıyla sulanmasın. Ülkemizde bağımsızlık, halk demokrasisi, sosyalizm ve komünizm için can bedeli mücadele eden on binlerce yurtsever, devrimci ve komünistin şanlı anılarını "Unutmadık Unutturmuyacağız" şiarıyla devrim antlarıyla selamladığımız bir aydır **"Mayıs Ayı Devrim Şehitlerini Anma Ayı"**

Bu bilinçle, halkımızı, dostlarımızı, devrimci ve komünistleri Devrim şehitlerini Anma ayında yani Kızıl Mayıs'ta "Bu Çelik Aldığı Suyu Unutmayacak", Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'yı Anma gecelerine ve **"71 Devrimci Çıkışı ve Kaypakkaya"** sempozyumuna, önder yoldaş İbrahim Kaypakkaya şahsında tüm devrim ve komünizim şehitlerini anmaya ve selamlamaya çağırıyoruz.

Program:

- Grup Munzur
- Emekçi
- Hasan Yükselir
- Beser Şahin
- Birol Topaloğlu
- Sena Dersim ve Grubu
- Grup Harman
- Grup Dağlara Ezgi
- Grup İsyan
- Muzaffer Orucoğlu
- Haluk Gerger
- Sinevizyon
- Halkoyunları
- Tiyatro
- Enternasyonal Delegasyonlar ve
- Mesajlar

AVUSTURYA-VİYANA

6 MAYIS 2006 . SAAT: 16.00
MARGARETENGÜRTEL 138-140
KONGRESHAUS 1050 WIEN

İSVİÇRE-BASEL

27 MAYIS 2006 . SAAT. 17.00
MEHRZWECKHALLE QRISTAL
QRISTALSTR. 89-4410 LIESTAL/BL

FRANSA-PARİS

7 MAYIS 2006 . SAAT: 14.00
93210 LA PLAINE ST. DENIS
144-146 AVENUE DU PRESIDENT WILSON

ALMANYA-HAMBURG

28 MAYIS 2006 . SAAT: 14.00
CLASS DÜĞÜN SALONU
SCHLINCK STR. 1-21107 HAMBURG

İLYAS AKTAŞ KATLEDİLDİ

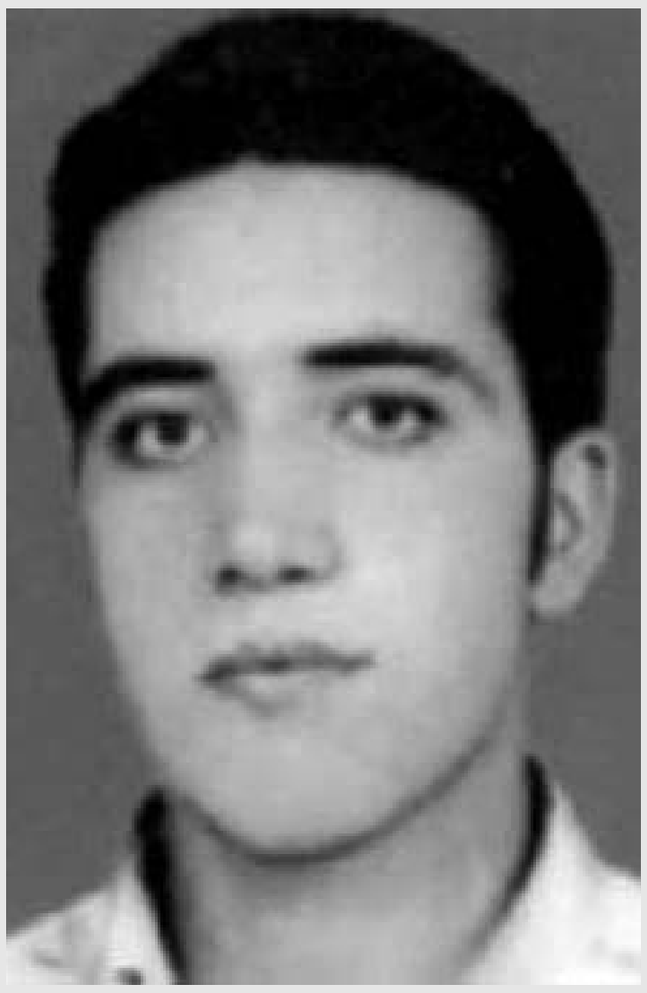

Muş kırsalında yaşamını yitiren HPG gerillalarının Diyarbakır'da düzenlenen cenaze töreninin ardından çıkan olaylarda devlet güçlerinin açtığı ateş sonucu kafasından ağır yaralanan Diyarbakır büro çalışanımız İlyas Aktaş 14 Nisan 2006'da şehit düştü.

Aktaş önce tehdit edildi sonra vuruldu

1982 Diyarbakır Dicle Kırkpınar Köyü doğumlu Dicle Üniversitesi Mimarlık Bölümü 2. sınıf öğrencisi olan çalışanımız Aktaş, Diyarbakır'daki olaylarda devlet güçleri tarafından vurulan bir çocuğa yardım etmeye çalışıyor, bu esnada polis tarafından engellenerek kendisine müdahale ediliyor. Bunun üzerine İlyas ile polis arasında tartışma çıkıyor ve İlyas polis tarafından "Biz seni tanıyoruz ayağını denk al" şeklinde tehdit ediliyor. Bu olayın birgün sonrasında 30 Mart Perşembe günü İlyas Yeniköy Mezarlığı yolu üzerinde devlet güçlerinin açtığı ateş sonucu kafasından aldığı kurşun yarası nedeni ile ağır yaralanarak hastaneye kaldırıldı.

Burada kendisine yapılan müdahalenin ardından 3 Nisan günü Ankara Hacettepe Hastanesi'ne getirildi. Hastanede kendisiyle ilgilenilmeyen İlyas hastanenin acil bölümünde 40 saat boyunca sedye üzerinde bekletildikten sonra yoğun bakım ünitesine alındı.

İlyas'ın 7 Nisan günü itibariyle beyin ölümü gerçekleşti.

14 Nisan günü yaşamını yitiren Aktaş'ın ailesi aynı günün akşamı adli tıpta yapılan otopsinin ardından geç saatlerde cenazeyi alarak Diyarbakır'ın Dicle ilcesine bağlı Kırkpınar köyüne gitmek üzere yola çıktılar. Öğle saatlerinde Kırkpınar köyüne ulaştırılan cenaze için Diyarbakır Dersim ve Elazığ illerinden gelenler Dicle ilçesinin girişinde jandarma tarafından engellendiler. Engellemenin gerekçesi olarak Diyarbakır Valisinin il nüfusuna kayıtlı olmayanların Dicle ilçesine alınmayacağı talimatı verdiği öğrenildi.

- **İlyas'ın Sorumlusu Devlettir!**
- **Katiller Halka Hesap Verecek!**
- **Yaşasın Kürt Ulusunun Kendi Kaderini Tayin Hakkı!**
- **Yaşasın Halk Savaşı!**
- **Kahrolsun Milli Zulüm!**

DEVRİMCİ DEMOKRASİ

17. Haziran'ın 1. Yıldönümünde MERCAN TARİHTİR,

"KANLA YAZILAN TARİH SİLİNMEZ"

"Canım kardeşim Merhaba,

Uzun zamandır yazmadım, nasıl başlayacağımı bir türlü kestiremiyorum. İyisi güzel gözlü ceylanım Nergiz'in sözleriyle merhaba diyeyim. "benim yüzümdeki gülümsemeyi yok etmek için suratımı parçalamaları gerekir... Tüm yoldaşlar kahkalarımı gülmemi nasıl özlediklerini yazıyorlar. Tüm şehitlerin manevi komutanlıklarından güç almak, onlara layık olmak, onlar gibi olmak coşkusuyla güneşi zapt edeceğiz. Özlemle, coşkuyla, dirençle, umutla, kararlılıkla, o bildiğiniz inadımla, zafere olan inancımla, alnımdaki sıcaklıkla, utku bizim olacak, yaşayarak yada ölerek..." diye yazmış 1 mart tarihli mektubunda. Fazla söze gerek varmı? Her şey bu kadar açık ve yalın. "...Aslında (.....) ailesine ve tüm ailelere yazmak istiyordum, ancak bunun olanağı yok. Hem haftada 35 milyon yetmiyor, hemde fax kağıdı sınırlı bulabiliyorum. Edirne'de böyle bir sorun yoktu. Sağım ve solumdaki havalandırmalar dolu olduğu için sınırlıda olsa sıkıntıları paylaşabiliyorduk. Burada yanlız olduğum gibi etrafımdaki havalandırmalarda boş, böyle olunca sınırlı yazma zorunluğu doğuyor. Tahmin edeceğin üzere ağırlığı mapustakilere ayırıyorum. Yazmamazlık edebileceğimi bilin. Önümüzdeki hafta sonu anneler günü olduğunu biliyorum. En azında tüm annelere yazmayı ne kadar isterdim. Ama dilin lal sözün bitiği anda onlara "gününüz kutlu olsun" nasıl denebilinirki? Oğlu, kızı yıldızlara yolculuğa çıkmış bir anaya nasıl söylenebilinirki.? Analarımıza 'gününüz kutlu olsun' diyememenin acısını nasıl tarif edebilirim.? Geçenlerde Can Dündar'ın bir yazısında "'Analaların ahı rahat uyutmaz zalimi" diye bir cümle vardı. Arjantin'li, Peru'lu, Filipin'li, Şili'li v.b.. onlarca ülkede yıllarca "Analaların öfkesi katilleri boğacak" diye yürüdüler analar. Onların ahı tutu ve diktatörler şimdi hapishanelerde yaşam savaşı veriyor. Tarihe bakmaktan korkanların sonu hep böyle olmuştur, ve olacakta. Artık analarımızın acısını dindirmek boynumuzun borcu oldu. Bunun bedeli ne olursa olsun mutlaka acılar dindirilecek, her birine iç huzurla bir çiçek uzatıp "anne günün kutlu olsun" diyeceğiz....."

(Aydın Hanbayat 1. mayıs 2001. Tekirdağ Hapishanesi)

Sevgili (.....), can kardeşim,

Umut sevgi ve hasretle faxsını aldığımda tahminen 50 metre uzağımdaydın. Bu acayip çelişkinin yaratığı hüznü saymasak serüvenimin doruğuna çıktım. Sevdiklerimin sıcak bir merhabası bile benim için ne kadar değerlidir bilirsin.... 72 Nisan Güneşini taşıdınız mekanıma. Biliyorsun benim en büyük aşkım Nisan Güneşidir. Yeşil gözlü sapkalı bilge adam üzerine adam tanımam. Görüşlerde görüşüp konuşmak iyide, şu anne ve babaların durumu beni adeta dehşete düşürüyor. Onlar adına yüreğimize oturan ağrıları anlatmak kolay değil. Ama onların dik başlılığın yarattığı gururu azda olsa hüznümüzü dağıtıyor. Bizim oranın bir it yokuşu var duydunmu? Eteklerine kadar gittim. O yokuşa tırmanan it'ler bile yarı yolda dönermiş. Ama biz yüzlerce kez aştık o yokuşu. Arkası munzurlardır. İt yokuşunu aşıp zirvelerde kucaklaşacağımız günler çok uzak değil. Bu morel ve coşkuyla hepinizi kucaklayıp öpüyorum...

(A.Hanbayat 2001 Edirne)

Dilin lal, sözün bittiği bir anda onları anlatmak, yazmak, gelecek kuşaklara bir direniş ve özgürlük bayrağı yapmak, kavgalarını, yaşamlarını ezilenlerin elinde bir silaha çevirmek sorumluluğu ve ağırlığını taşımanın zorluğu ile karşı karşıyayız. Bir yeleri eksik bırakma yada anlatamamanın kaygısıyla yazıyoruz.Biliyorzki, ne kadar anlatılırsa anlatılsın bir yanı eksik kalacak, bir yanı boğazlara düğümlenen bir acı, yürekleri dağlayan bir sızı olarak kalacak belki, ama diğer yanı manevi komutanlıklarıyla ezilen milyonların elinde bir bayrak olarak dalgalanarak zülme karşı meydan okumanın yolunu gösterecek bize. Devrimci bir aydınımız "'onlara ait ne varsa mutlaka saklayın, çünkü bu tarihtir bu yönüyle onları anlatacak"diye yerinde bir belirleme yapmıştı. Bu bilinçle F tipi zindan koşullarında Aydın Hanbayat'ın bir tutsak yakınına yolladığı faxlarla başladık.

Üzerinde 1 yıl geçti tarihi mercan katliamının. Mavi bir güneşin Haziran yakıcı sıcaklığında 17 kez gürledi gök haykırdı Mercan... 17 Güneş yolcusu,17 yürek, 17 can, 17 kavga bayrağı yüreklerimize ve bilinçlerimize ateşler bırakarak, tohum olup düştüler toprağın koynuna. Tohum nasıl boy veriyorsa toprağın bağrında, dal ucunda nasıl patlarsa tomurcuk, karanfil nasıl akarsa sevgiyle, idallerimizi, umutlarımızı, direnişlerimizi öylece yaşattı ve büyüttü halkımızın 17 karanfil kokulu evladı....Adları bilincin iradeyle çelikleşerek önderleşen, direnişi, Cafer(leşerek) umutlaşan CAFER CANGÖZ, eğilmeyen baş, durmayan yürek, susmayan ses, yüreklerdeki Aydın(lık) AYDIN HANBAYAT, adları bilgece OKAN, komutanca ALİ RIZA, ARİS, Adları zindanlarda eğilmeyen baş CEMAL, TAYLAN, ÖKKEŞ, adları öncü ve millitan kadın BERNA, GÜLNAZ, adları komünist sadeliğin ve mütevaziliğin cisimleştiği KENAN, BİNALİ, İBRAHİM, adları DURSUN, ERSİN, ÇAĞDAŞ, AHMET... Her birinin adı boğazları düğümleyen bir yumruk misali hüzünler taşıyor yüreklerde. Halen dost sohbetlerin, yoldaş yüreklerin, yoksul sofraların ve çocuk gülüşlerinin canlı konukları olarak baş köşede oturuyorlar. Adları yeni doğan bebelerde isim, direnişlerde bayrak, yüreklerde umut, biliçlerde yol gösterici oluyor 17'lerce...

''Onlar ki;
Demirin, suyun ve taşın sağırlığına taşıdılar en bülür sesleri,
Onlar ki;
Bire birlik karanlık hücrelerde, yudum yudum güneşler içip,
Baharlar yoladılar zemherimize,
Ve onlar ki; ben anlatamam,ve tutamam yasını
Çünkü bu ölümsüzlüğe dair tutanaktır,
Dolu dolu, yoğun ve aralıksız sapına kadar yaşamaktır...''

Ölümü Yenenleri Kimse Yenemez..!

17'lerin devrimci geleneğinin yapı taşları başeğmezliktir. Mercan'daki tarih ve bu şanlı tarihin sınıf savaşıları bölümüne altın harflerle yazılacak olan 17 komünist önder ve savaşçının devrimci yaşamları ve devrimci mücadele karşışondaki duruşlarıyla, yoldaşlıklarıyla, dostluklarıyla yüreklerdeki ve biliçlerdeki manevi komutanlıklarıyla, geleceği kazanmanın perspektifi olarak yol gösteriyorlar. Mercan'da her türlü ağır silah ve bombalar kulanılarak katledilen 17 MKP'li önder kadro ve savaşçı fiziki olarak aramızdan ayrılmış olabilirler. Ancak, Mercan'daki tarih ve bu tarihin mimarı 17'ler Türkiye ve Kuzey Kürdüstan emekçilerinin ve halklarının bağımsızlık, halk demokrasisi, sosyalizim ve komünizim kavgasında yaşayan kutup yıldızları olarak yol gösteriyor. Göstermeye devem edecek. Emeryalist sömürgeciler, kapitalist sömürücüler, faşist zorbalar ve bir cümle gerici gürüh, sanıyorki tarih onların katliamlarıyla silinecek.

Sanıyorlarki sınıfın, halkın önderlerini yok ederek kan ve zulüm üzerine kurulu düzenleri sonsuza kadar yaşayacak. Ama sınıflar tarihi sömürücüler ve zalimler için başka şeyler yazıyor. Sömürü ve zorbalık üzerine kurulu hiç bir düzenin ömrü sonsuz olmadı tarihte. Bu sistemleri ayakta tutmak için her türlü zulmü halklara ve emekçilere reva gören, hiç bir zalim tarihte zorbalığı kalıcı olmadı. Tarih hep bir bugün ve yarın adına direnenleri ve dövüşenleri yazdı. Tarihte yaşayan onlar olmuştur. Zalimler ve sistemleri hep nefretlik olarak lanetlenmiştir. Tarihsel, siyasal, sosyal sürecin bilincinde olarak yaşamak, direnmek ve ölümsüzleşmek, komünist ve devrimciler açısında diyalektiğin hükmünü gerçekleştirmesidir. Bu ölümleri kutsamak olarak algılanmamalıdır. Komünistlerin ve devrimcilerin ölümü yaşamı büyütmek içindir. Bundandırki yaşamı zirveleştirirken ölüm onların karşısında çaresiz kalıyor. İnsanlığım altınçağı için, sömürüsüz, sınıfsız ve zülümsüz bir dünyada yaşmak üğruna, ölümeyi, sakat kalmayı, işkenceyi ve aç kalmayı çekecek kadar sevenler, yaşama, tutkuyla, sevgiyle, bilinçle bağlıdırlar. Yaşamak, insan açısında sadece biyolojik ve fizyolojik bir olgu değildir. İnsanı insan yapan emek ve biliçtir. İnasan kendi emeğinin ve düşüncesinin ürünüdür. İnançları, idealleri ve diğer sisteminin ürünüdür insan. Bu değerler sisteminden, insanı insan yapan en temel olgulardan etmenlerden arındırılmış bir insanın yaşam ve yaşam sevgisinden bahsetmek mümkün değildir. Yaşam ile ölüm arasındaki diyalektik ilişki hiç bir şekilde fiziki veya biyolojik yanla sınırlandırılmaz. İnsan için yaşam ve ölüm bunun ötesinde veya bir çok boyuta sahiptir. İnancın, düşüncenin, duygunun, değerlerin ölümü, öldürülmesi yada yaşatılması gibi temel yanları var insan yaşamının. Düşünüş yetisi öldürülen insan yaşama dair hiç bir şey düşünemez, algılayamaz, sorgulayamaz, değiştiremez. Duyguları öldürülen insan, hisetmez, sevmez, tepki vermez. Kısacası yaşayan bir robot olur. Bugünkü sömürücü düzen kapitalizmin insana yönelik en vaşi saldırılarından biride burada yatmaktadır. Elbetkeki kapitalizmin ve faşizmşn insanın bu yönüne vahşi saldırısı yada bundan korkusunun bir anlamı vardır. Düşünmeyen ve tepki vermeyen insanların yaşamı, sistemin geleceğinin garantisidir. Yani yaşayan insanlar topluluğu sistemin her yönlü çıkarları için ihtiyaç duyduğu insan tipidir.

Bundandırki, yaşayan ölüler olmak istemeyen komünist ve devrimciler egemenlerce katliamlarla, işkencelerle yok edilmek isteniyor. Faşist Türk devletinin Mercan'da katlettiği 17'ler. Sınıf mücadelesi tarihinde her daim yaşayacak olan, ölürken yaşamı büyüten kutup yıldızları olarak sonzuzca yaşayacak olanlardır. Her biri onlarca kez, insanın insanca yaşadığı, düşündüğü ve paylaştığı, sömürüsüz, sınıfsız ve zulümsüz bir dünya yaratma mücadelesi içinde ölümü her defasında rezil rusfa ederek, halkın gönlünde ve bilincinde taht kurdular.

Yine devrimci mücadeler tarihi defalarca göstermiştirki; faşizmin güç ve olanaklarına rağmen bedenlerini sakınmayan, inançlarını yaşama kaygısı ile kirletmeyen komünist ve devrimcilerin askeri olarak kaybedilen kimi meydan savaşlarını siyasal kazanımlara dönüştürdüğüne defalarca tanıklık etmiştir. Faşizme karşı kaybedilen bazı muharebeler orada sergilenen direnişle zaman içerisinde zafere yönelik güçlü kazanımlara dönüşmüştür. Düşmanın üstün teknik donanım ve fiziki gücüne rağmen gösterilen cüret ve devrimci kararlılık kolayca kazanılmış bir zaferden çok daha fazlasını kazandırabilme gücüne sahiptir. Mercan'daki 17 MKP 'li önder ve savaşçısının kahramanca direnişi, kökü Spartaküslerin isyanına dayanan bu devrimci kahramanlık zincirine Türkiye ve Kuzey Kürdüstan halklarının devrimci mücadelesine yeni ve güçlü bir halka eklemiştir. Onlar, insanlığın özgürlük umudu ve sömürüsüz bir dünya ideali için canlarını verirken bir an bile tereddüt etmediler. Yaşamları ile olduğu gibi ölümleriyle de örnek olmasını bildiler. Devrim ve devrimciliğin en yüce insani erdemleri ve duyguları,17'lerin nezdinde Mercan'da tarihe kanla not düşürülürken, devrim uğruna yaşamanın ve savaşmanın güzeliğinini bilinçlerde ve yüreklerde fırtınaya dönüştürdüler. Bilinçlerdeki ve yüreklerdeki bu fırtınayı ezilen milyonlara yeni bir yaşam ve yeni bir dünya sunma bilinciyle ete kemiğe büründürmek ve onların elinde bir silaha dönüştürmek hayati önemdeyken, bu şanlı tarihten ve bu tarihin bize bıraktığı mirastan doğru öğrenmeliyiz. Çünkü bu tarih; bilme ve yapma diyaletiğinin, her türlü zor ve zorluklara engel tanımadan cüret etme, "göründüğü gibi olma, olduğun gibi görünme" komünist sadeliğe ve erdemliliğe sahihiptir. Çünkü bu tarih; devrimci sağlamlığı, dava adamlığı, yaşamlarının her anını sınıfa ve halka adamayı ve bunun uğruna, faşizimin her türlü vahşi saldırısına karşı, zindan direnişlerinden, gerilla kuşatmalarına, şehir çatışmalarında yel dağı destanına "durmak yok" şiarını Mercan'da bayraklaşması tarihidir. Çünkü bu tarih; sanal Halk savaşçılığı değil, "Canımız halk savaşına feda olsun" bilincini eyleme döken ideolojik ve politik bir duruşun bayraklaşmasıdır. Çünkü bu tarih. "sıkı çalışma sade yaşama" felsefesini bilince ve eyleme dökmedir. Çünkü bu tarih; devrimde ısrarın, kitlelere güvenmenin tarihidir. Çünkü bu tarih; Tarihsel bir dönemeç, acılar, sevinçler, coşkular, yıkımlar, yeniden ayağa kalkışlar, engellenmeyen yürüşyüşler, direniş ve zaferin zirvesine yüreyenlerin ve hep yüreyeceklerin "Vartinik'ten Mercan'a" uzanan tarihsel yürüyüşün kanla yazılan tarihin çelikten harçlarıdır. Yaşamlarını emekçi ve halkların tarihine bırakanlar, ölümü yenenler ve ölümsüzleşenlerdir. Mercan'da ölümsüzleşen 17'ler emekçilerin ve halkların bilincinde ve yüreğinde her daima yol gösteren manevi komutanlar olarak yaşayacaklar...

Yükselen devrimci demokratik muhalefet ve yeniden güncellenen Terörle Mücadele Yasası üzerinden ülkedeki gündem

Avrupa Birliği'ne "uyum" yasalarını, egemen medyanın boyalı manşetleri uzerinden "jet hızıyla", "uyumadan yapılan gündem"lerle geçiren AKP hükümeti, devlet partisinin, yani, MGK'ta ifadesini bulan egemen iktidarın TMY'de yapılmasını istedikleri değişikleri, pürüzsüz gerçekleştirerek genel kurulun onayına sunulması aşamasına getirmiş bulunuyor. Bir sonraki aşama, adında "halk" sözü bulunan, kıraldan daha kıralcı CHP'nin, "güvenlik güçlerini şu nokta zaafa uğratabilir" türünden, yasanın daha da halka karşı olan yanlarını sivriltmeyi isteyen sözde muhalefetinden aldığı güçle birlikte, oy birliğiyle onaylanarak yürürlüğe girer.

Göstermelikte olsa "Avrupalı" gibi üç beş yıl kalmayı becerememeyen politik genlerinde gerçek demokrasi, yeni bir dünya özlemi, dahası insana karşı olan tüm burjuva feodal hastalık mikroplarını bulunduran Türk polisi, burjuva medyanın sayfalarında yatakçılığını yaptığı istemlerini, "emniyette eski yetkilerini istiyor" haber başlığıyla duyurduğuna gore, 1980 cuntasında asker üniformasıyla, 91'de sivil hükümet elbisesiyle "3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu" adıyla devrimci ve komünistler şahsında halka karşı çıkarılan bu yasa, böylece güncellenmiş olacak. Ya da, günün ihtiyaçlarına uygun hale getirilmiş olacak. Dolayısıyla, logosunda halen, tarihle alay edercesine "Türkiye Türklerindir" yazısı bulunan, mehmetçik medyanın kurmaylarından olan Hürriyet gazetesinin baş yazarı Oktay Ekşi'nin 19 nisan tarihli yazısında TMY için, "AB'de, ABD'de var, bizde daha ağırı niye olmasın" diyerek, yasanın üç beş aydır bekeltilerek oyalanıldığını soyleyip tepki göstermesinede bundan böyle gerek kalmamış oluyor.

Peki 1991'de "3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası" adıyla yürürlüğe giren, bu yasa, yapılan yeni değişiklik tasarısıyla neleri öngörüyor. Kısaca satır başlarıyla özetleyelim;

- Sorgulamaya katılan ve tutanağı imzalayan polislerin tutanakta isimleri değil sicil numaraları yazacak.
- Silah kullanmadan anayasal düzeni yıkma amacı taşıyan "örgütleri kuranlara" verilecek cezanın üst sınırı 10 yıldan 22.5 yıla çıkarılacak.
- Terörle mücadele edenlerin, ihbarcı ve muhbirlerin kimliklerini açıklayanlar, örgüt bildirilerini yayımlayanlara artık para cezası değil, 1 yıldan 3 yıla kadar hapis cezası verilecek. Örgüt propagandasını; amblem ve işaretini taşıyarak, üniformaya benzer giysiler giyerek, eylemlerde yüzlerini kapatarak, afiş, pankart taşıyarak, slogan atarak yapanlar 1 yıldan 3 yıla kadar hapis cezası alacak. Suç, basın yoluyla işlenirse ceza yarı oranında artırılacak. 'şiddet' koşulu aranmayacak
- Yeni yasaların tanıdığı bazı haklar, "terör" suçlarında uygulanmayacak. Soruşturma tehlikeye düşecekse gözaltındaki zanlı hâkim kararıyla 24 saat avukatıyla görüştürülmeyecek. Zanlının bu sürede ifadesi de alınamayacak. Gözaltına alındığı sadece bir yakınına haber verilecek olan zanlının sorgusuna da sadece bir avukatı katılabilecek
- Telefonların dinlenmesi, ajan kullanma, teknik takip gibi uygulamalar sadece "silahlı terör örgütleri" için değil, propaganda dahil "terör suçu" sayılan tüm suçlar yönünden kullanılabilecek. "Terör suçlarına" bakan yargıçlar ve savcıların korunma talepleri ivedilikle karşılanacak
- Yeni düzenleme yasalaşırsa, "terör örgütleri" ne karşı icra edilecek operasyonlarda "teslim ol" emrine uymayarak silah kullanmaya teşebbüs edilmesi halinde kolluk görevlileri tehlikeyi etkisiz kılabilecek ölçü ve orantıda duraksamadan hedefe karşı silah kullanmaya yetkili olacak.
- "Terör örgütü" faaliyeti çerçevesinde yayın yapan, işlenmiş suçu ve suçluyu öven, örgüt propagandası içeriğine sahip yayınlar, hâkim kararı ile ya da acil durumlarda savcı talimatıyla 15 günden 1 aya kadar durdurulabilecek.

Görüldüğü gibi, Türk yerli hakim sınıf şekillenmesinin tüm tarihsel ayırt edici özellikleri, bu yasa nedeniyle bir kez daha kendini ifade etmiş oldu. Dünya aleme AB'ye uyum yasaları çıkararak "demokratikleşiyoruz" yalanını söyleyenler, gene herkesin gözüne baka baka, olmayan demokratik hakları tırpanlayan, halka karşı açık saldırı anlamına gelen, faşist bir yasayı daha da ağır hükümlerle donatarak, kendi hizmetlerine sokmaya çalışıyorlar. Kaşıkla verilenin, kepçeyle alınması siyasetinin şampiyonluğunu kimseye kaptırmayan Türk egemen sınıflarının, neyi amaçladıkları oldukça açık.. Elbette ki, güncel sınıf çıkarları doğrultusunda, mevcut sömürücü statülerini devam ettirmeye yarayan, devrimci halk muhalefetini, sokakta boğmak.

Zira 91'de bu yasa çıkartıldığı günlerde, tarihsel olarak bugünle bir çok ortak nokta bulunmaktaydı; o günde sınıfsal ve ulusal mücadele düzeni zorluyor, çizmeye çalıştığı sınırları aşıyordu. Bilinçlenen ve örgütlenen bir muhalefetin basıncı kendini her cephede açığa vuruyordu. Politik muhalefet, devrimci mücadele eylemi içinde kitleleri kucaklayarak, sistemin doğal dengelerinde aşınmalara neden oluyordu. Mevcut o gün ki tabloda bugün de yaşanan hiç bir değişiklik yok. Türk egemen sistemi yapısal özelliklerinden kaynaklı olarak, Kürt ulusal sorununun çözümüne yanaşmıyor. Burjuva "sosyal adelet" anlamında bile olsa sınıfsal bölüşümde "dengeli" bir paylaşıma hiç bir şekilde müsait değil. Faşist cuntadan kalma YÖK bugün halen iş başında. Bırakalım burjuva anlamda düşünce ve örgütlenme özgürlüğünün yasal güvenceye kavuşturulmasını, adında kömünist sıfatı bulunan bir partinin kurulması anayasal anlamda bugün bile yasak. Diğer yandan, "w" harfi'nin yasak olmasıda çabası. Bunun gibi yüzlerce örnek verilebilir. Konu Türkiye Kuzey Kürdistan olunca bu örnekleri bulmakta zorlanmak mümkün değil.

Türk egemen sistemi yapısal özelliklerinden dolayı, demokratik yasalar çıkarmaya da, müsait bir politik bünyeye sahip değil. Dahası sistem, başlangıçtaki kuruluş felsefesinde yer alan "tek bayrak, tek dil, tek vatan" espirisiyle faşist karekterini ilan ederek, günümüze kadar, bu "çelikten" anayasal refaranslarından ödün vermeden, icraalarınıda bununla uyumlu kılarak geldi. Tarihten gelen bu "tek"ci, faşist karekterinin yanında, genel neo-liberal saldırılara bağlı güncel gelişmeler boyutuylada halka ve onun devrimci demokratik örgütlenmelerine daha fazla saldırmak, deyim yerindeyse bu saldırı konumunu sürekli korumak durumunda. Bugün emeklilik yaşından, sosyal sigortaya, işçilerin alacağı asgari ücretten, nelerin özelleştirilerek, büyük sermayeye kelepir fiyatına satışına kadar, ekonomi üzerindeki tüm kararlarda IMF ve Dünya Bankasının inisiyatifi altında. Hükümet "sol" veya sağ nasyonlu olsun 3 yılda 4 yılda bir değişir, çeşitli demogojik üslup farklılıklarıyla iktidara gelip giderler, ancak temel politikalarda ve bunlara dayalı icraatlarda hiç bir değişikli olmaz. Zira onlar dışardan IMF ve DB'nın, içerde MGK'da odaklanan hakim devlet kliği ve seçimle gelip gitmeyen hep yerinde sağlam duran devlet partisinin mengenesi kıskacında yürütülür.

Emekçilerin daha fazla sömürülerek, sermaye saldırısı karşısında savunmasız bırakılmasına dönük Neo liberal saldırı cephesinden kaynaklı ilk hamle, dönemin başbakanı Ecevit'in, IMF proğramını kastederek "bu proğramın yürütülmesi, cezaevleri sorunun çözülmesinden geçer" dediği günleri takip eden süreçte, cezaevlerine yönelik olarak gerçekleştirilen, 19 Aralık Katliamıyla başlandı. Her ne kadar ardından AKP hükümetiyle AB'ye uyum ninnileri söylenerek kitleler uyutulmaya çalışılıp, ilk saldırı hamlesinin ardından "yumuşak" bir döneme geçildiyse de, özünde süreç kendi doğal mekanizmaları üzerinden kaldığı yerden işlemeye devam etti. Ekonomik cephede neo-liberal emperyalist saldırıların ihtiyaçlarına uygun düzenlemer gerçekleştirilirken, politik cephede başta Kürt ulusal soruna yaklaşım olmak üzere, demokratik zaruri istemlerin üzerine geleneksel faşizan politikalarla gidildi.

TMY maddelerinde yapılan yeni düzenlemerin, AB'ye uyum ninnileri arasında mırıldanılan "demokratikleşme" söylemlerini silip süpürerek gerçekleştirilmeye çalışılması, "AKP ile değişen sürecin", sistemin asıl sahipleri elinde kendi yerli ve uluslararası emperyalist ittifakları lehine hiç bir taviz vermeden getirildiğini, ve bundan sonrası içinde aynı şekilde hareket edileceğinin açık ipuçlarını vermiş oluyor. Elbette, yapılan yeni düzenlemerle, "terör suçluları" dedikleri devrimcilere yönelik cezaları artırmaları, dinlenmenin hukuksal denetimin dışında meşru rutin polis işi haline getirilmesi, devrimci basın için ön görülen para cezalarının artırılması vb gibi, yönleri mevcut durumun dahada geriye düşürülmesine karşı direnilmesi açısından teşhir edilerek geri püskürtülmesi gerekiyor. Tamda bu noktada, TMY Tasarısı Karşıtı Birliğin hızlı bir şekilde refleks göstererek, "1 Nisan'da "TMY tasarısı geri çekilsin, tüm anti demokratik yasalar geri çekilsin" pankartıyla kitleleri duyarlı olmaya çağırıp, sokağa çıkmış olması büyük önem kazanıyor. TMY'nin halka devrimci demokratik parti kurum örgüt ve kişilere, dahası tüm bir halka yönelik faşist özünü teşhir ederek, sisteme karşı mücadelenin taktik bir kapışma alanı olarak ele alınması önemli. Buna uygun örgütlenmelerin Başta ülke olmak üzere, Avrupa alanındada oluşturulup, bu mücadele zemininde aynı şiarlarla, ortak bir doğrultuda saf tutulması gerekir. Tüm bu taktik politik mücadele ve bunun gereklerine uygun bir donanımla duruş yakalayıp TMY karşıtı bir mücadeleyi yükseltmek dün olduğu gibi, bugünde ertelenemez bir görev; Ancak bunun dışında bu saldırının ortaya çıkardığı diğer somut politik olgularıda doğru okuyup, sentezler çıkararak kimi politik kayışların zemini olan subjektif değerlendirmeleride ideolojik zemindeki gorev olarak ele alıp, o cephede de mücadele yürütmek gerekir.

Peki bunlar nelerdir;

Herşeyden önce reformist saf beklentilerin, ve Türkiyeyi AB'ye götüren nesnel bir sürecin, "zorunlu demokratiklesmeye" yol açan sonuçları gibi bir durumun olmadığı açığa çıkmış oluyor. Kaşıkla verilenin kepçeyle alınması başka türlü bir sonucu vermez. Diyarbakır'daki serhildanla isyanı bir kere daha kuşanan Kürt halkının üzerine kurşunlar yağdırılarak, ölümlerin, yaralanmaların ve göz altıların cunta dönemini aratmayacak aymazlıkta yaşanıyor olması, idda edilen doğal mekanizmaların Türk egemen sistemin ve onun öznesi hakim sınıfların iradi inisiyatifi altında olduğunu ve başka bir cephenin emekçi halk cephesinin çeşitli politik askeri iradi mücadelesiyle kırılarak devrimsel bir dönüşümün, demokratikleşmeye giden yolu düzleyeceğini, Türkiye Kuzey Kurdistan coğrafyasında bunun başka da bir altarnatifinin olmadığını bir kez daha göstermiş oldu.

Gerici, faşist yasaların, AB süreciyle kaldırılıp, "demokratikleşme"nin yaşanacağı söyleyenler, Diyarbakır serhildanı sonrası, ve 2006 1 Mayıs'ı öncesi TMY ile halka ve devrimci demokratik cepheye karşı açılan yeni bir savaş ilanıyla suçüstü oldular.

Tamda bu noktada demokratik cepheden devrimci uçlara kadar geniş bir yelpazede güçleri yaklaşan kavga günü 1 Mayıs vesilesiyle O'nun kızıllığına uygun bir ruhla, TMY'nin hedefinde olan tüm emekçileri ve ezilen Kürt ulusunu ortak şiarlar doğrultusunda bir araya getirerek, TMY karşıtı bir muhalefeti iktidar mücadelesine giden yolun taktik bir basamağı olarak ele alıp seferber edecek şiarları yükselterek, 1 Mayıs sonrası sürecin örgütlenmesini ve karşılanmasını bu şiarlarla ilan etmek gerekir.

Son bir sözde, TMY gibi, halk düşmanı yasaların gerçek patent sahibi, AB'li emperyalist devletleri, Geçen yıl 17'ler, bu ay 14 HPG'linin toplu katliamları ve Diyarbakır serhildanına verilen karşılıkla işlenen suçlarının ortaklığını ele alacak bir TMY karşıtı eylemlilik sürecinin Avrupa alanında örgütlenmesinin önemi üzerinde durmak gerekir.

TAYAD'LI AİLELERİN AÇIKLAMASINI OLDUĞU GİBİ YAYINLIYORUZ!

Fatma Koyupınar Şehit Düştü!

TECRİTE KARŞI DİRENİŞTE
122. ÖLÜM! FATMA KOYUPINAR

Hapishanelerde süren tecrit politikasına karşı İstanbul Şişli'de ölüm orucu direnişini sürdüren Fatma Koyupınar 27 Nisan'da şehit düşmesinin ardından TAYAD'lı Aileler 28 Nisan günü yazılı bir açıklama yaptı. Fatma Koyupınar tecritin son bulması, başka insanların ölmemesi için 354 gün açlığa göğüs gerdi. Fatma Koyupınar yaşamını yitirdi. Ölüm orucu sürüyor. Serpil Cabadan Ölüm Orucu eyleminin 305. gününde, İzmir Kırıklar F Tipi Hapishanesi'nde Şeyhmuz Poyraz ise 100. gününü geride bıraktı. Şişli'deki evinde ölüm orucu eylemini sürdüren avukat Behiç Aşçı 24. gününde. Fatma Koyupınar'ın şehit düşmesiyle ilgili TAYAD'lı Aileler'in yaptığı açıklamaya yer veriyoruz.

FATMA KOYUPINAR'IN
"BAŞKA YOLDAŞIM ÖLMESİN"
ÇAĞRISI HERKESEDİR !

F Tipi Hapishanelerde "tecritin kaldırılması" talebiyle Gebze M Tipi Hapishanesi'nde, Ölüm Orucuna başlayan ve tahliye olduğu 10 Mart 2006 tarihinden bu yana direnişini dışarda sürdüren Fatma Koyupınar, 27 Nisan 2006 akşamı saat 20.00'de direnişinin 354. gününde yaşamını yitirdi.

Fatma Koyupınar 35 yaşında genç bir kadındı. Genç yaşında hapishanelerde tecrit zulmü ile karşılaştı. Kendisinden önce yüzlerce yoldaşı, tecrite boyun eğmemiş direnmişti. Fatma'da diğer yoldaşları gibi, insanı insanlıktan çıkaran, onurunu ve düşüncelerini teslim almayı hedefleyen bu tecrit zülmü karşısında, başı dik ve onurlu kalmak için insanlığa haykırdı!

"TECRİTE SON" haykırışını 354 gün tekrarladı. Öyle ki bilinci kapalı olduğunda dahi "beni teslim alamayacaksınız" diyordu. Ve son nefesini verdiğinde parmakları zaferi gösteriyordu.

Fatma, teslim olmadı ve tecrite boyun eğmedi, direndi ve onurunu korudu. Koruduğu onur sadece kendisinin değildi. Bu onur işçinin, köylünün, memurun, öğrencinin, aydının, sanatçının tüm ezilenlerindir.

Başı dik, onurlu yaşamak herkesin hakkıdır. Onurlu yaşamak ve onurlu ölmek bir erdemdir. Fatma'ların yaşamlarıyla ortaya koydukları bu erdemlere, sahip çıkmak ise onurlu yaşamak isteyen herkesin görevidir.

Tecritin kaldırılması zor değildir. İstenirse dakikalara sığan hızda bu sorun çözülebilir. Hapishanelerdeki tutuklu ve hükümlüler ek bir ceza ile cezalandırılamaz. Bu ne hukuka,ne adalete sığar. Peki neden bu zülüm? Peki neden bunca ölüm? Tecrit zülmününde, ölümlerinde sorumlusu, AKP İktidarı ve onun Adalet Bakanlığıdır.

Son iki aydır hapishanelerde, yaşanan bu sorunun çözülmesi ve tartışılması için defalarca, Başbakanlık'tan, Adalet Bakanı'ndan randevu taleplerimiz oldu. "Fatma'lar ölmesin" diye haykırdık. Milletvekillerine gittik, partilere gittik. Evlatlarımız ölmesin, tecrit kaldırılsın dedik. Ve Fatma'lar ölmeye devam etti, ediyor.

Onlar onursuzluğu değil, onuru seçtiler.
Çünkü biz öğrettik evlatlarımıza onurlu ve erdemli olmayı.
Biz öğrettik haklıdan, mazlumdan yana olmayı.
Biz öğrettik onlara adaletli olmayı.
Biz evlatlarımıza helal süt emzirdik, haram yedirmedik.
Onurları Onurumuzdur.
Zulme, işkenceye, adaletsizliğe, erdemsizliğe karşı olan herkese sesleniyoruz.

SUSMAYALIM, ONURU, ERDEMİ,
ADALETİ SAVUNALIM.

Biz hep birlikte olursak TECRİT kalkacak..
Ama susarsak…?
Bu sorunun cevabını Nazi Almanyası'nda,
bir Alman'ın yazdıklarıyla verelim .

" Önce Yahudileri götürdüler
sesimi çıkarmadım.
Sonra komünistleri götürdüler
sesimi çıkarmadım.
Ardından sosyalistleri götürdüler
sesimi çıkarmadım.
Ardından liberalleri götürdüler
sesimi çıkarmadım.
En son beni götürdüler,
sesimi çıkarmaya fırsat kalmadı."

FATMA KOYUPINAR ÖLÜMSÜZDÜR!
TECRİTE SON !

TAYAD'LI AİLELER / 28 Nisan 2006

MAYISLA BAŞLARKEN

Bir mayısın yaratılmasında nasıl duygular; heyecanlar, sevinçler, hüzünler yaşandı, tam bilemeyiz. Bildiğimiz; zorlu koşullarla elde edilen ne varsa, yüklü heyecanlara mal olduğudur. Şimdi biz, o yaratılanı ayakta tutmaya çalıştığımızdan, yine alanlardaydık; bir melodinin bizleri bir yere götürmesindeki tat havasında...

Yürüyüş için toplanıyoruz; Zürich garının yakınında, Central denen bir yerde. Ortalama beş bin civarındaki bir sayıyla. Dıştaki tek görüntüsü ve içte parçalı bir vaziyette; bir mayıs işçi komitesinin çatısı altında bulunan ve yürüyüş gücünün esasını oluşturan, birkaç yapılanmadaki zoraki bir birlik. Devrimci blok denilen yerde keza birkaç yapılanma. Diğer bir kesim ise; bu yıl bir mayıs komitesinden yollarını tamamen ayıran sosyal demokrat parti. Bütün bunlardan ayrı ve hiç bir yere sığdırılamayan tamiller vardı. Her ne olursa olsun aynı yerdi mekanları. Birbirlerini her ne kadar kesik atarlarsa atsınlardı, ne önemi vardı. Bir başka deyişle yesindi kesik bakışlarını… Tabi alanda olmayan önemli bir gücün eksikliğide vardı: Kürt hareketinin büyük yapılanması. (bir önceki yıl bir yapılanmayla şiddete varan olaylar yaşandığından, bir mayıs komitesince etkinlik alanından uzaklaştırıldığından, yürüyüşe bir başka kantonda yer aldı.) Herkesin, kendi yapılanmasını diğerlerine tanıtan bayrakları, flamaları, tşörtleri, pankartları ve sloganlarıyla yürüdük. Ha bu arada belirtmekte fayda var, bu yıl kortejinda yer aldığım ADHK'nın elemanlarının sloganlarını daha derli, birlikte atabilmeleri için tamillerden ders almaları gerekir.

İçinde yer aldığım kortej en arkalarda yer aldığından, alana -Helvetiaplatz denilen yere- vardığımızda bir mayıs komitesinin davet ettiği konuşmacılar kürsüde çoktan söylevlerini vermeye başlamışlardı bile. İki dakika konuşmayı dinlemeden yan tarafa doğru bir koşuşturma başladı. Merak bizim kutsak hastalığımız olduğundan, o tarafa epey bir yönelen oldu. Bir kısmının merakı hemencecik sönmüş olmalıki, erken döndüler. "eh biz dedik belki kavga var. Meğerki o Sechselauten-Böögg denilen şeyi yakıyorlar." Bu ara belirtmekte fayda var; bu bahsi geçen nesne, İsviçre'nin solcuları tarafından kaçırılan ve epeyce gazetelere konu olmuştu. Nasıl olmasındı; kış mevsimini kovan sembolik bu nesne, işveren örgütlülüğün ezelden beridir düzenlediği sembolsel bir bayramdır. Yani o sembolik nesne, bir mayıs komitesinin konuşmasını sabote edebilecek bir araç haline gelmişti

bu kez. Öyle ya kendileri devrimci blok, bir mayıs komitesi ise reformistti ve sabote edilmeliydi. Lakin eylem biçiminin adı "eylemden serbestlik" olunca ne denilebilinirdi ki.

Kimisi konuşmaları sonuna kadar dinledi, kimisi, "acaba aufbau ve anarşistler nasıl eylem yapacaklar, polisle çok çatışacaklar mı?…" merakıyla meydanda kalırken, esası kaç gündür etkinliklerin devam ettiği alana geldiler. Bütün bunların dışında yürüyüş sonrası hemen ayrılıp kendi fest alanına giden bir parti vardı: İsviçre Sosyal Demokrat Partisi. Gerçi fest yerleri yakındı, ama aradaki farklılık kendisini heryönüyle gösteriyordu. Kapitalizmi uzun vadede olsa ortadan kaldırmayı tamemen proğramlarından çıkarmalarına uygun olacak şekilde; efendi efendi herkes masalardaki yerlerini almışlardı. Ve de dört gözle hem parti, hemde ülkenin başbakanının konuşmalarını dinleyeceklerdi. Dinletirler mi? Devrimci bloktan yoldaşlardan bir grup bağırarak müdahale ederler. Öyleya devrimin baltalayıcıları, kapitalizmin kan taşıyıcıları, yok edilmesi gereken olmazsa olmazı bir parti ve başbakan… Bilmem ama, bana öyle geliyor ki; biz sömürgen-talancı kapitalist düzen karşıtlarının, üzerinde düşünmesi gereken bir konu var: bizim birbirimize ideolojik tartışma adı altında saldırmamız gerekmiyor. Buna sosyal demokrat parti bile dahildir. Çünkü tersi durum ortadadır. Türkiyeli bir kaç yapının duruşları aynı olmasına rağmen kimisi bir mayıs komitesinde yer alarak reformist olamaz, diğer bir kaç yapıda dışta kalarak devrimci olamaz…. Hele bütün bunlara birde bir mayıs komitesi içinde yer almaları durumunda oylamalarıyla istediklerini yapabilmelerine rağmen, dışta durup taşlayan aufbau hiç radikal devrimci olamaz. Kendisinin önüne devrim meselesini koyan bir insanın bütünleşebileceklerle ayrılıkcılık koyma lüksünün olmayacağı bilinir.

Bir mayıs alanı garip bir alan. İlk bu ülkeye geldiğimde sanırdım ki, İsviçre'nin her yeri böyle. Meğer hiç bildiğim gibi değilmiş. Diğer kantonlarda ne arar böylesi alan ve etkinlikler. Burada bir mayıs başlamadan bir kaç gün önce standlar kurulur. Salonlarda paneller verilir, müzik grupları ayaklara ve kulaklara amadedir. Kim sevmez ki bu dönemi. Zira belkide bir yıl öncesinde göremediğini göreceksindir, belkide yeni birilerini tanıyacaksındır ve bunlar kesinliktir. Böylesi bir hak verilmiş midir, yoksa alınmış mıdır pek bilinmez. Bilinen bu imkanın yavaş yavaş kaldırılmak istendiğidir. Buna bazı gereksiz şiddet olayları ise birebir aranan gerekçelerdir. Yani o burnunu kıvırarak devrimci radikallık yapanında bir türlü uzaklaşamadığı, kimileri için ziyaret olan, hele çocuklar için birebir olan alan, belkide elden gidecektir. Zaten şimdiden Sosyal Demokrat Parti o alandan çekilerek mesajı vermiştir. Görelim bakalım, o zaman bizim radikaller, bize yeni bir alan sunabilecekler midir?

Hiç sanmıyorum. Zira bir dönemlerdeki eylemliliklerdeki güçlülük ve şimdiki durum göz önünde bulundurulursa, görünen parlak değil. Biz, bize keyif getiren alanın elden gitme telaşını bir kenara bırakıp diğer konulara bakarsak, bu telaşımızın önemi ortadan kalkacaktır. Elli yaşındaki bir adam beni bir şey sandı ki herhalde, ciddi ciddi tartışmaya girdi: "Durum bizim için çok kötü. Epey zamandır iş arıyorum, ama bulamıyorum. Kimse iş vermiyor. Son dönemlerde yurt dışından gelen işçilerin olması bizi daha zor duruma düşürüyor. Patron bizim İsviçreli olduğumuzu, ucuza çalışamayacağımızı, yabancı gençleri ise daha ucuza çalıştıracağını biliyor. Hele kapitalist düzenin fabrikalarını ucuz iş gücünün olduğu ülkelere kaydırması durumu dahada kötüleştirdi…"

Yani anlayacağımız; gelecek bir mayısların, işçi sınıfının birbirinin işini kapma mücadelesinin ihanet havasının geçtiği, ama aynı zamanda egemenlere karşı öfkeli mücadelenin de yükseldiği güzel bir mayıslar olacak gibi gözüküyor.

AGİT MUHARREM ROJDA

TKP/ML TİKKO gerillası Dilek Polat Cebeci Mezarlığı'nda toprağa verildi

7 Nisan günü Ordu'da üzerindeki bombanın patlaması sonucu şehit düşen TKP/ML TİKKO gerillası Dilek Polat, 12 Nisan günü Gazi Mahallesi Cebeci Mezarlığı'nda yoldaşları, dostları ve ailesinin katıldığı bir törenle toprağa verildi. Saat 10:00'dan itibaren Gazi Cemevi önünde toplanarak **"Gerillalar ölmez, yaşasın Halk Savaşı"**, **"Anaların öfkesi katilleri boğacak"**, **"Bedel ödedik, bedel ödeteceğiz"** vb. sloganlar atan kitle, cenazenin Cemevi bahçesine çıkarılması ile birlikte **"Karadeniz faşizme mezar olacak"**, **"Yaşasın partimiz TKP/ML, Halk Ordusu TİKKO, TMLGB"** vb. sloganlar da attı.

Yoldaşları ve ailesinin omuzları üzerinde taşınan cenazenin arkasında açılan **"Önce çocuklarımızı savunuyorduk şimdi düşüncelerini"** -Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri pankartın ardından mahalle içinde başlayan ve son durağa kadar devam eden bir yürüyüş yapıldı. Yürüyüş sırasında PŞTA pankartının yanısıra **"Gerillalar ölmez, yaşasın Halk Savaşı"**-Partizan imzalı pankart da açıldı. İbrahim Kaypakkaya, başkan Mao flamaları ve Dilek Polat'ın resimlerini taşıyan kitle, karakolun önünden geçerken **"Gerilla onurdur onuruna sahip çık"**, **"Faşizme karşı omuz omuza"** sloganlarını attı.

Daha sonra cenazeyi toprağa vermek üzere otobüslere binen kitle, Cebeci Mezarlığı'na doğru yola çıktı. Burada da Polat'ın cenazesi başında toplanan kitle devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler için bir dakikalık saygı duruşunda bulundu. Mezar başında Partizan adına yapılan konuşmada Polat'ın yaşamı ve mücadelesi anlatıldı. Ardından Dilek Polat'ın hapishanede bulunan bir yoldaşına yazdığı mektup okundu. Mezar başında **"Dilek Polat yoldaş ölümsüzdür"** -TKP/ML TİKKO yazılı pankart ve TKP/ML bayrakları açılırken ayrıca TKP/ML İstanbul Üst Komitesi imzalı bir metin de okundu.

Yine mezar başında bir konuşma yapan Polat'ın abisi anmaya katılan herkese teşekkür etti. Dilek cenazesi TKP/ML bayrağına sarılarak defnedildi.

Tohum Kültür Merkezi Müzik Grubu tarafından söylenen marşlarla anma sona erdi. Tekrar otobüslerle cemevine gelen kitle burada ailenin vermiş olduğu yemeğe katıldı.

ENESİ İLYASA GÖMDÜ KÜRDİSTAN!

Bir zihni-harika belledim insanları ama bu albumunlu maddelerden ibaret canlıların hücrelerine değin ilk doğuş zamanlarına sürgün edilmesini talep ediyorum! Bu yoğun isteği zihnime bela eden sözkonusu canlıların bir doğal üyesi olmam bu hükmü değiştirmez. Bir yargı sürecini oluşturun her bir element, her bir görüngü ve her bir olaydan derleyip toparlanmış ilk bulgudan şöyle efsunlu bir küfür damıtıp şırınga etmeli hedef kitleme!

Mademki arzuladığım zamana biletini kesemiyeceğim bu arkadaşlar için aklı düşüme yoramıyacağım bir durum sözkonusu başka bir tez, anti-tez ve sentez çılgınlığına düşürmeli aklımı. İnsan kendini boş bırakmamalı. En saçma fikirlerden bile işe yarar tuğlalar çıkar ve bir bostan korkuluğuna derme çatma barakalar yaparız belki! Günün birinde içime bir deli sığındı ve nereme gizlendi, nasıl başardı bunu hala bilemedim! Demekki insanın kendinde bilmediği ve keşfetmediği yerler sözkonusu! demek ki kendimizin yaşamdan kopya çekmiş hallerinin birebir gerçekliğimiz karşısında hiçbir hükmü olamaz. Herkesin kendi olduğu bir şafak uyanışı bir billur aşkın salgın etkisi ve fırtına uğultusuna ihtiyaç oluna ha! Mesela açlık...yahu ne açlığı kardeşim sende altı milyarlik yeryüzü potansiyeliyle on iki milyar insana yeterli bir ev iken bu tahrip ve tahrik gücü yüksek kelimede nerden düştü yazına!!!!!!

Taa ki tehlike çanları çalanda ve sağa-sola kaçışan insanların tedirginliğinden kendine paye çıkaranda birileri, keskin kılıcını mütevazi bir öfkeyle bileyen dostların öldürücü darbelerine sunuldu çicekler. Onlar yoğun alkışlar altında parlak ve mutemadiyen alcakgönüllü birer gülüş ırmağı olup aktı. İşte böyle bir tabloya hasretiz diye haykıran yığınların özlemine yakışır bir serüveni başlatacak ilk adımların sarsıcı etkisinden söz etmekde her şey. Bir toplumsal uğultunun karmaşık hallerinden inkar ve gerçeklik tezgahında süzülmüş ekşi ayran tadında saldırı planları çıkarmak istenmekde. Bir karakol baskınında göğeren çocuksu korkulardan, baskın sonrasında kendimize terfi etmiş yeni bir korkusuz insan hallerine değin hepsi nasılda aynı zamanda bizde ve bizden öte değilmi!

Diyarbakır Enes çocuğun karnına yediği öldürücü merminin kahpeliğini unutmayacak elbet. Enes çocuk onlarca dünyanın biriktiği bir güzellikle ışıyan yanaklarındaki güneş aydınlığını ömrüne biriktiremeden İlyas abisinin kızıla kesmiş yüzünde isyanımızın yolu uzun haritasını dolaşırcasına serpilmiş kanında soludu son defa hayatı. İlyas'ın, yeşil gözlünün randevusuna bu kadarda çaktırmadan bu kadar da tereddütsüzce gidişine bakakaldık birazda. Onlarca randevuyu ihmal eden tayfaların ertelettiği zafer marşlarının azarlayan vuruşlarına secde eylemeli öyleyse! İlyas seyfilerin üç günlük ihtilaline çekilmiş taze bir kızıl bayrak İlyas Enes'in yarım kalmış çocukluğunun partizanca kucaklanışı değilde ne!

Kuzey Kürdistan özgürlüğünü isyanda meşrulaştırdı. Onbinlerce Kürt gerillasının kanından inşa edilmiş bir devrimin farkında olmamak körlükdür demekde Enes ve İlyas'ın Dicle ve Fırat'a ortak olan kızıl akışı.

Kürdistan'ın dağlarına partizanca bir davet ve saçlarına takılası dost bir eylem gülüdür İlyas.

Montpellier'den Serhat

Avrupa'da; enternasyonal proletaryanın 1 Mayıs'da al

ADHK ve bileşenlerimiz ADGH ve ADKH 1 mayısın kızıllığıyla alanlardaydı!

ADGH'mız 4 ülkede örgütlü bulunduğu her alanda işçi sınıfın kanı pahasına kazanmış olduğu haklarının emperyalaist saldırganlar tarafından gasp edilmesine karşı işçi sınıfının yanında yerini alarak 1 Mayıs alanlarında ihtilalci bir ruhla haykırdı.

Her yerde sabahın erken saatlerinde belirlenen yürüyüş yerine gelen bölgesel örgütlülüğümüz, çatı örgütümüz ADHK, kortejinde ADKH ile birlikte kendi pankartını taşıyarak coşkulu bir şekilde yürüdü. Kortej boyunca 1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak, Kürdistan faşizme mezar olacak, yaşasın halkların kardeşliği, Mercan'da bin ses 17'ler ölmez, gençler saflara hesap sormaya.....şekllinde sloganlar atarak yürüyen gençlik örgütümüz her bölgede kendi tşörtleriyle kendi kimliğini haykırarak militan bir ruhla yürüdü.

DUİSBURG YAŞASIN 1 MAYIS! BİJİ YEK GULAN! İşçilerin ve emekçilerin birlik, mücadele ve dayanışma günü, 1 Mayıs Almanya'nın Duisburg şehirinde coşkuyla kutlandı. Emperyalist işgale, sosyal yıkıma ve ırkıçılıığa karşı bir araya gelerek Devrimci 1 Mayıs platformunu oluşturan, Devrimci Demokrasi, Partizan, Atılım, Kürdistan Zentrum ve YDİ Çağrı okurları 1 Mayısı coşkulu bir şekilde kutladılar. Sabah saatlerinde Alman Sedikalar ve Devrimci grupları ile birlikte oluşturulan kortejlerle saat 11'de toplanma alanından hareket kitle emperyalist işgal ve sosyal yıkama karşı taşıdıkları pankart ve attıkları sloganlarla tepkilerini dile getirdiler. Yürüyüşe ayrıca Avrupa Demokratık Gençlik Hareketı (ADGH) Avrupa Demokratik Kadın Hareketi (ADKH), MKP, HÖC, TKP/ML, PKK taraftarlarıda pankartlarıyla yerlerini aldılar. Eylem boyunca yaşasın bir Mayıs, bir mayıs kızıldır kızıl kalacak, yaşasın partimiz MKP, Mercan'da bin ses 17'ler ölmez, katil ABD Ortadoğu'dan defol sloganları hep birlikte coşkuyla kitle tarafından atıldı. Miting alanında çekilen halaylar ve atılan coşkulu sloganlarla 1 Mayıs eylemi sonlandırıldı.

BERLİN İşçi sınıfının, birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs her yerde olduğu gibi Almanya'nın başkenti Berlin'de de coşkuyla kutlandı. İki ayrı yürüyüşün yapıldığı Berlin'deki 1 Mayıs kutlamalarına katılım ve canlılık önceki yıllara göre iyiydi. Alman sendikalarının organize ettiyi, çeşitli devrimci Alman gruplarının yanısıra, Türkiye K.Kürdistanlı devrimci gruplarında katıldığı 1 Mayıs yürüyüşü genelde cansız geçerken, Türkiye K.Kürdistanlı güçlerin canlılığı birazda olsa ayrı bir renk kattı. Diğer yürüyüş ise 19 yıldır Maoistler önderliğinde "DEVRİM OLMADAN KURTULUŞ OLMAZ, BAŞKA BİR DÜNYA MÜMKÜN" şiarı ile gerçekleştirilen devrimci 1 Mayıs yürüyüşü idi. Bir ay öncesinden binlerce bildiri, afiş ve çeşitli etkinliklerle yoğun bir hazırlık çalışması yapılan Devrimci 1 Mayıs yürüyüşüne yaklaşık 1500 kişi katıldı. Emperyalizmi ve Dünya gericiliğini teşhir eden ve dünyadaki özeliklede ezilen ülkelerdeki ilerici ve devrimci mücadeleleri selamlayan onlarca pankartın taşındığı yürüyüşte ayrıca çeşitli devrimci Alman gruplarının pankartlarıda açıldı.

Yürüyüşün önderliğini yapan Maoistler ise DEH, MARKS, LENİN, MAO, İBRAHİM KAYPAKKAYA, MKP, TKP/ML MAOİST PARTİ MERKEZİ, ALMAN DEVRİMCİ KOMÜNİSTLERİ, Mao bayraklarıyla yürüyüşe katıldılar. Atmosferin oldukça canlı olduğu 1 Mayıs yürüyüşünde ayrıca yüzlerce ADHK bildrileri ve MKP'nin çıkardığı bildiriler dağıtıldı. Yürüyüş hep beraber enternasyonal marşın okunmasıyla olaysız sona erdi.

HAMBURG 1 Mayıs yürüyüşü Hamburg'da enternasyonal devrimci blok (ADHK, KARAWANE, ANADOLU FEDERASYONU, SPI, ATIK, sendikalar çeşitli kurum ve göçmen ülkelerden farklı grup ve kuruluşların katılımıyla gerçekleştirildi. Hauptbahnhof'ta başlayan 1 Mayıs yürüyüşü özellikle en kitlesel kortejlerden birine sahip olan ADHF, ADHK, ADKH 150 kişilik katılımlı ve coşkulu kitlesiyle dikkat cekti. Daha sonra ise yapılan folklor gösterileri ve halaylar eşliğinde yürüyüş Neuemarktplatz'da sona erdirildi.

STUTTGART ve ULM 1 Mayıs YAŞISIN 1 MAYIS! 1 Mayıs işçi sınıfının birlik ve mücadele bayramı Almanya Güney bölgesinde iki şehirde gerçekleşti. Stuttgart'taki yürüyüşe DGB ve Verdi Sendikası, TİKB, TKEP/L, HÖC ve devrimci platform bileşenleri olan ADHK-ADGH, AGİF, ATİK, MKM toplam 800 civarında bir katılım oldu. DGB'nin organize etmesine rağmen, çok az sayıda işçilerin katılımı aşırı dikkat çekti. Yine bu yıl her yıl olduğu gibi Stuttgart'ta kitleselliği ve coşkusuyla 1 Mayısı ADHK bileşenleri olan ADHF ve ADGH kortejleri oluşturdu. Özellikle 17'ler gür sloganlarla anılarak alanlarda haykırıldı. Yürüyüş sonunda ADGH'li gençlerin davul-zurna eşliğinde halayları ve zılgıtlarından sonra devrimci platform bileşenlerinin devrim andı ile kitle dağıldı. İkinci yürüyüş ise sendika önderliğinde yürütülen yürüyüş sonrası Antifalar tarafından organize edilen „Revolutionäre 1. Mai" adında saat 13.30 başladı. Yine Avrupa Demokratik Gençlik Hareketi yanısıra Young struggle ve TKP/L'lerde bu yürüyüşe katıldılar. TKP/ML'nin İbrahim Kaypakkaya için organize ettiği gece afişini bir faşistin yırtmasını fark eden ADGHli gençler bu kişiyi cezalandırarak devrimci dayanışmanın her alanda uygulanmasını gösterdiler. Gergin bir an yaşanmasına rağmen tedbirli davranılarak olay atlatıldı. Bu Yürüyüşe yoğun bir şekilde Alman antifaların katılması ve canlı geçmesi günün anlamını azda olsa Stuttgart'ta yansıttı. ADHK, AGİF, HÖC, ATİK, MLPD, DKP, Bündnis ve Kürdisch Zentrum ortaklaşa Ulm'da 1 Mayıs yürüyüşünü organize ettiler. Toplam 900 civarında bir katılım ile geçmiş yıllara bakıldığında çok güçlü gerçekleşti bu yılki 1 Mayıs. Bu şehirdede Almanlar'ın, bu denli sosyal kıyımların ve hak gasplarının olmasına rağmen, az sayıda eylemlerde yer alması gelecek açısından iyi bir sinyali vermiyor.

HANNOVER Birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs Almanya'nın Hannover şehrinde de coşkuyla kutlandı. Alman Sendikalar Birliği'nin organize ettiği 1 Mayıs yürüyüşüne bir çok sendika ve Alman devrimci grubun yanısıra Türkiye K.Kürdistanlı devrimci güçlerden MKP ve TKP/ML'de kendi pankart ve flamalarıyla katıldılar. Oldukca canlı geçen 1 Mayıs yürüyüşünde artan saldırılara dönük konuşmalar yapılarak mücadele çağrısında bulunuldu. Yürüyüşte ve miting alanında çok sayıda ADHK ve ATIK'in 1 Mayısla ilgili çıkardıkları bildiriler dağıtıldı. Yürüyüş olaysız sona erdi.

BİLEFELD Bu yıl Almanya'nın Bielefeld kentinde, Alman Sendikalar Birliği'nin örgütlediği ve öncülüğünü üstlendiği 1 Mayıs kutlamasına halkın katılımı yüksekti. 1000 civarında bir katılımın sağlandığı kutlamaya, Türkiye-Kuzey Kürdistan devrimci örgütleri kendi bildirilerini dağıttılar. Genel olarak emperyalist işgallere, halk savaşı, F-Tipi hapishanelerdeki ölüm oruçlarına ve dünya halklarına dayatılan küreselleşme, özelleştirme, yoksuzluk-işsizliğe değilinerek söz konusu saldırılar ve uygulamalar protesto edildi.

FRANKFURT 1 MAYIS COŞKUYLA KUTLANDI! 1 Mayıs sabah 9.30'da başladı. Sendikalar ve yerli yabancı gruplarla birlikte yüründü. Geçen yıla göre daha coşkulu ancak sendikaların katılımı yine düşüktü. Türkiyeli grupların ortak birliktelikleri burda da devam etti. En önde ADHF, ATİK, AGİF, BİRKAR ortak 1 Mayıs pankartı ve arkasından herkes kendi pankartıyla yürüdü. Biz ADHF, gençlik ve kadın pankartıyla katılımda bulunduk.

KÖLN Her sınıfın çeşitli bayramı olduğu gibi, işçi ve emekçilerin bayramı olan; birlik-mücadele ve zafer şiarıyla bu yıl ki 1 Mayıs pek çok yerde olduğu gibi Köln'de de coşkuyla kutlandı.

Yaklaşık dört bin kişinin katıldığı bu yıl ki 1 Mayıs'a "Emperyalist işgale, sosyal gasplara karşı yaşasın 1 Mayıs!" sloganıyla ADHK-ADGH ve ayrıca DEMOKRATİK KADIN HAREKETİ-GİRİŞİMİ, MLKP, TKP/ML, TİKB, TKİP, DEV-YOL, HÖC, BARİKAT olarak Türkiye-Kuzey Kürdistanlı devrimci parti ve kurumların katıldığı yürüyüş kolu boyunca: "1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak", "yaşasın 1 Mayıs", "biji yek gulan", "yaşasın enternasyonal dayanışma", "Mercan'da bir ses 17'ler ölmez", "Kürdistan faşizme mezar olacak", "faşizme karşı omuz omuza", sloganları atıldı. Saat 12'de DGB (Alman Sendikalar Birliği) önünde başlayan, Heumarkt'ta mitinge dönüşen yürüyüşe DGB, IGM, Ver-Di, KPD, MLPD, PDS ve çeşitli Alman parti kurum, sendikalarıda katıldı.

Bu yıl Avusturya 1 Mayıs kutlamaları

VİYANA Viyana merkezi Karlsplatz Opera binasının önünde toplanılarak başlandı. Her yıl olduğu gibi sabah erken saatlerinde siyasi partiler yürüyüşlerine erken saatlerde başladılar. Bir çok Türkiye Kuzey Kürdistanlı devrimci demokrat kurumda sabah 08.30'dan itibaran alandaki yerlerini alarak bekleyişe geçtiler. Saat 10.30 itibariyla başlayan yürüyüş 13.30'a kadar devam etti ve parlemento binasının önünde devrimci demokrat kurumların yaptığı konuşmalarla ve empperyalizme ve yerli uşaklarına karşı içilen andla ve devrimci dayanışma sloganlarıyla son buldu. Bir bildiri çıkartılmıştı kamuoyuna. Ortak bildiride öne çıkan talep ve sloganlar şunlardı: Avusturya'da artan yoksulluk, sosyal yıkım projeleri, eğitim sağlık ve hizmette özelleştirme çabaları. Ekonomik gidişatın kötüye gitmesi ve bundan kaynaklanan problemlerin yabancılar kaynaklı gösterilerek ırkçılık politikasının giderek artması ve bu yaklaşımla işçi sınıfını bölme çabaları deşifre edilmeye çalışıldı. Bunun yanısıra Irak'taki ABD vahşeti, Filistin, Guantamano, Afganistan, Türkiye'deki Kürdistan gerçekliği vb. noktalar ön plana çıktı. Avrupa'da silahlanmaya ve ordu gücünün daha üst seviyeye çıkartılması da bildiride başka bir noktaydı. Yürüyüşe Tükiye Kuzey Küristanlı hareketler şunlardı kortej sıralamasına göre ..ATIGF, ATILIM AVUSTURYALI GRUPLAR (üç grup birleşerek tek kortej oluşturdular.) ANADOLU FEDERASYONU, ODAK DERGİSİ, VİYANA öğrenci derneği; ve ADHK Avusturya temsilcilikleri Demokratik Haklar Derneği-Demokratik Gençlik Hareketi ise tek tip tşörtleriyle ilgi çekti.

Bunun yanısıra DHKP-C, TKP/ML, MKP, TIKB taraftarları MLKP'de alandaki yerlerini aldılar. Geçen seneye göre ise katılım daha kitleseldi. Özellikle ADHK korteji ise son yıllardaki en iyi kitleselliği yakaladığını alana yansıttı. Yüzlerce kişinin katıldığı kortejde heyecan doruktaydı. Daha çok 17'ler ve Devrimci Demokrasi GAZETESİ çalışanı İlyas Aktaş'ın katliamına vurgu yapılan sloganlarda MAOİST PARTİ SELAMLANDI ve mücadelelerinin takipçisi olunacağı belirtildi. Ortak içilen devrim andından sonra kitle devrimci dayanışma sloganlarıya dağıldı.

LINZ Avusturyalı sol gruplarla ve Türkiye Kuzey Kürdistanlı gruplar ortak yürüdü. Genel anlamda kitlesellik açısından pek olmasada daha çok coşkulu ve canlı geçti. ADHK ve Avrupa Demokratik Gençlik Hareketi Pankartları arkasında ise canlı, geçen seney göre kitlesel bir durum söz konusuydu, çükü çalışmaları 2 yıllık bir süredir yeni başlamasına rağmen bugün onlarca insanla kendini ifade etmeye ve gittikçe kitleselleşmeye devam ediyor. Yürüyüş bitimine az kala ise FPÖ Partisinin ırkçı lideri STRACHE ortak bütün kurumlar tarafından protesto edilerek yürüyüş sona erdi.

INSBRUCK Toplam altı grupla organize edilen yürüyüş 11.30 toplanılarak 12.00'de yürüyüşe başlanıldı. SPÖ-Gençlik kolları ve KPÖ, ATIGF, ADHK, HÖC ve kimi gruplar olarak katılım sağlandi. Geçen senenye göre katılımda bir değişim söz konusu değildi 800 ile 900 kişi arasında bir katılım sözkonusuydu. ADHK korteji ise önceki yıla göre diğer bölgelerde olduğu gibi bu yıl daha kitlesel ve canlı katıldı. ORTAK İÇİLEN DEVRİM ANDından sonra kitle dağıldı.

GRAZ DİDİF, ADHK HÖC ve Avusturya Komunist Partisi(kpö)'nin ortak organize ettiği yürüyüş de ise katılım yüz civarındaydı, canlı bir atmosfer vardı yine.

birlik, mücadele ve dayanışma günü; anlardaydık!

FRANSA Paris 1 Mayıs **BANLIYO İSYANLARINDAN PROLETER DEVRİME, İSYAN ETMEK MEŞRUDUR!** Türkiye Kuzey Kürdistanlı devrimci örgüt ve partiler 1 Mayıs'la ilgili oluşturdukları platform temelinde, ortak bir 1 Mayıs çağrısı çıkararak çalışmalarına başladılar. Alınan karar doğrultusunda alanda ortak bir kürsü oluşturularak, ülke ve dünya devrim şehitleriyle ilgili oalarak yapılan 1 dk.lık saygı duruşuyla başlayan 1 Mayıs etkinliği, MKP, DHKP-C, MLKP, TKIP, TKP/ML, SSK, TIKB ve Direniş Hareketi'nin imzaladığı ortak açıklamanın Türkçe ve Fransızca okunmasıyla devam etti. Daha sonra İtalyan Komunist Partisi Maoist adına hazırlanan bir metin, İtalyan bir Maoist tarafından coşkuyla okundu.

Öğleden sonra saat 15.00'de başlayan yürüyüşle, tüm yapılar coşkulu kortejleriyle yürüyüş kolundaki yerlerini aldılar. MKP'liler, İtalyan ve MPP'li maoistlerle, 1 Mayıs'ı sabahı komüncülerin ve Yılmaz Güney'in mezarlarını ziyaret ettiler. ADHK imzalı, Yılmaz Güney anısına açılan bir pankart eşliğinde, Yılmaz Güney'in kısa mücadele yaşamına değinildi. Daha sonra 1 Mayıs yürüyüşünün başlayacağı Republic alanına gelinerek, en önde İtalyan Komunist Partisi Maoist, Fransa Komunist Partisi Maoist, MKP (Türkiye Kuzey Kürdistan) imzalı, Fransızca, "BANLIYO İSYANLARINDAN PROLETER DEVRİME, İSYAN ETMEK MEŞRUDUR" pankartıyla ortak kortej oluşturuldu. Bu pankartın ardında MPP'nin pankartını Perulu yoldaşlar taşıdı. Onların ardında MKP korteji, sırasıyla DGH ve DKH korteji izledi. İtalyanca, İspanyolca, Fransızca ve Türkçe olarak, "1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak", "yaşasın dünya halklarının dayanışması", "yaşasın MKP", "yaşasın halk savaşı", "Mercan'da bir ses 17'ler ölmez", "yaşasın DGH", "yaşasın DKH" şeklinde sloganlar coşkulu bir şekilde atıldı. Ortak halayların çekilip, marşların bir çok dilden söylendiği MKP korteji her açıdan enternasyonalizmin renkleriyle zenginlesmiş, maoizmin coşkusuyla donanmıştı.

Yürüyüşün akşam saatlerinde bittiği Nation meydanına girişte, MKP aracındaki mikrofondan Fransız Komunist Partisi Maoist yoldaşlardan birinin Fransızca olarak yaptığı konuşma oldukça etkileyici oldu. Bildirilerin dağıtılıp, 7 Mayıs'ta Paris'te yapılacak gece anonsunun yapıldığı yürüyüş, 1 Mayıs'ın ruhuna ve komüncüler şehrinin şanlı geçmişine uygun, maoist bir duruşla gerçekleştirildi. Paris'te gerçekleştirilen bu yılki 1 Mayıs'ta en göze çarpan gelişme, başta Türkiye Kuzey Kürdistanlı devrimci parti ve örgütler olmak üzere, geniş anlamda yarı sömürge ülke halklarından insanların kitlesel katılım noktasında gözle görülür bir artış göstermeleriydi. CPE karşıtı mücadelenin kazanılmış olmasının soğuttuğu, direniş ateşi, özellikle Fransız parti ve örgütlerin katılımında göreceli bir düşüşe neden olmuştu. Aslında bunun böyle olmasının nedeni, bazı çevrelerin, hava muhalefeti, ya da, üç günlük tatil vb.ne bağlansada, asıl etken direnişin başından beri içinde barındığı zaaflarında gizliydi. Zira direniş, devrimci-politik bir önderlikten yoksun, dahası, revizyonist, reformist sendika, örgüt ve partilerin yozlastırıcı, içini boşaltıcı ve direnişi sistem içi kabul edilebilir bir seviyede tutma çabalarına rağmen, kitlelerin kendiliğinden ama kararlı direnişlerinin sonucunda başarıya ulaşmıştı. Dolayısıyla bu başarı, stratejik bir bakış

ve duruşun taktik bir aşaması olarak, politik bir önderliğin inisiyatifinde yürütülmediği için, başarı sonrası sürecin nasıl ele alınacağı ve örgütleneceği sorusu boşlukta kalmış oldu. Bu durum 1 Mayıs'ta son direnişin daha kitlesel ve kararlı bir katılım noktasındaki etkisini düşürdü.

Tüm bu eksikliklere rağmen, 1 Mayıs tüm dünyada olduğu gibi, Komüncülerin şehrinde de, tarihsel anlamı ve içeriğine uygun bir tarzda kutlanmış, emperyalist gericiliğe karşı, ezilen dünya halklarının sesi, çeşitli ülke ve dillerde, ama aynı ortak mücadele kararlılığı ve azmiyle yükseltilerek, dünya gericiliğine bir kere daha son kavga günü gelene kadar meydan okunacağının enternasyonal mesaji verilmis oldu.

Paris DGH, 1 Mayıs alanına gençliğin devrimci demokratik coşkusunu taşıyarak, varlık sebeplerinden biri olan emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı, gençliğin güçlü sesini komunarların geçtigi bulvar ve meydanlarda yankılandırdı. Birlikteliğin, kollektifizmin, disiplin, enerji ve coşkunun zirveleştiği DGH korteji, GENÇLİK GELECEKTİR belirlemesini 1 Mayıs'ın coşkun pratiği içinde bir kere daha kanıtladı.

· Yaşasın 1 Mayıs · Yaşasın DGH · Biji Yek Gulan

İSVİÇRE 1 Mayıs İsviçre'nin Zürich kantonunda heryıl olduğu gibi bu yılda dünya emekçiler günü olan 1 Mayıs coşkuyla kutlandı. ADGH pankartı arkasında yürüyen 40'ı aşkın genç, bir mayıs kızıldır kızıl kalacak, Mercan'da bir ses-17'ler ölmez, biji yek gulan, tod den faschismus überall, 17'ler yaşıyor savaş kızıllaşıyor gibi sloganlar gençlerimiz tarafından coşkuyla atıldı. Anti-emperyalist ve Anti-faşist bir ruhla ADGH üç grupla normal yürüyüşün ardından düzenlenen korsan yürüşde sokalarda faşist polislerle çatıştı. Uzun süren bu çatışmalar ardından miting alanına dönülerek 1 mayıs eylemi sonuçlandırıldı. Uzun yıllar mücadelesi verilen İsviçre hakim sınıflarını ciddi oranda rahatsız ettiği Kaserne'deki etkinliklerdir. İsviçre devletinin rahatsızlığı o alanda yapılan satışlar değil elbette, bu rahatsızlık, mücadeleler sonucu kazanılan bir hak olmasından kaynaklı ve bu hakkın „Polis güvenliğinin ciddi oranda yıpratıldığı"nı bahane gösteren Başbakan Leuenberger tarafından hedef gösterilirken, Leuenberger 96 yılında polisin alana bibergazı atmasını alkışlarcasına „bunları ciddiye alıp işlemeyin ve gündemleştirmeyin diye İsviçre halkını ve medyasını uyanık olmaya çağırmıştı. Yine bu yıl Leuenberger, Başbakan sıfatıyla 1 Mayıs alanına yakın bir yerde konuşma yapması ilerici, otonom ve devrimci çevrelerce provakasyon olarak değerlendirildi. Bu gruplardan oluşan alternatif yürüyüşün bu seneki hedefi Leuenberger'in konuşma yaptığı alan idi. Grup alana az insanla ulaşmasına rağmen konuşması sırasında Leuenberger yuhalanıp şişeler fırlatıldı ve Leuenberger konuşmasını güvenlik altında kesmek zorunda kaldı. Polisin yoğun „güvenlik" almasına rağmen proğramını yarıda kesmek zorunda bırakılan Başbakanın „Güvenlik" birimlerincede eleştirilircesene; aslında Başbakan konuşmasını 1 saat sonrada yapabilirdi, yorumlarıyla medyaya demeç verildi. Öte yandan alternatif yürüyüş, gruplar ve polis arasında

saatlerce süren çatışmalar yaşandı. Çatışmalarda bir çok insan yaralanırken, polis plastik mermi, tazyikli su ve bibergazı kullandı. Yaralananların arasında devrimci demokrasi okuru M.Ali Volkan'da yüzünden ve başından aldığı darbelerle yaralandı. Volkan'ın sağlık durumunun iyiye gittiği gelen haberler arasında. Yine heryıl 1 Mayıs komitesi tarafından düzenlenen yürüyüş ise yaklaşık 6000 emekçinin katılımı ile gerçekleşti. Yürüyüşte Türkiye-Kuzey Kürdistan'dan MKP, TKP/ML, MLKP, DHKC, Dev-Sol, TKP-Kivilcim, Dev-Yol, TİKB Pankartları ile katıldılar, bu yıl kortejlerin ilgi gördüğü yürüyüş sloganlar, zılgıtlar ve alkışlar eşliğinde miting alanına girildi. ADHK yürüyüşe bileşenleri Demokratik Kadın Hareketi ve Demokratik Gençlik Hareketi'nin pankartleri ile katıldı. Geçen sene yaşanılan kimi sorunlardan kaynaklı kimi yapılanmalar komitenin dışında kalmasından dolayı stantlarda yer alamadılar. Yine 1 Mayıs komitesinin bileşeni ile yürümeyeceklerini belirten TKP/ML ve DHKC „bu yıl sendikaların peşinde yürümeyeceğiz" İnşaa örgütü ile birlikte ayrı yürüyeceklerini berlirtmişlerdi. Alana gelindiğinde herkesten önce komitenin düzenlediği 1 Mayıs kortejinin en önlerinde yürümeleri ise kitleler tarafından samimi karşılanmadı. Polisin saldırısından korunmak için stant alanına girmeye çalışan göstericiler, komitenin „alanda çocuklar var, gidin başka yere" sıkıyorsa başka alana gidin çatışın" gibi düzen bekçiliği rolü Maoistlerce müdahale edilerek boşa çıkarıldı. Umudumuz böylesi yaklaşımların yaşanmaması aksi halde tepkilerin geçen yıllarda başka türlü dillendirildiği gibi bir durumla karşı karşıya kalınacağına bu yaklaşımlara sahip insanlarca bilinmesi gerekmektedir. Friebourda 1 Mayıs Yaklaşık 600 emekçinin katıldığı yürüyüşe Türkiye-Kuzey Kürdistan'dan Maoist Kominist Partisi, kitlesi ile yürüyüşteki coşkuya damgasını vurdu. Cenevre'de 1 Mayıs yürüyüşe yaklaşık 1500 emekçi katıldı. Bu yılki 1 Mayıs şiarı „Ayrımcılığa ve geri gönderilmelere hayır" sloganı ile gerçekleşti. ADHK Cenevre komitesi yürüyüşe destek vererek alanda 800 adet Fransızca ADHK 1 Mayıs bildirisinin dağıtımı yapıldı. Yürüyüşte, özellikle son yıllarda artmakta olan Almanya ithali Neo-Nazi gruplarının çalışmalarının hız kazandığına dikkat çekilerek; yaş ortalaması 15-30 arasında olan Alman vatandaşı uyruğundan Neo-Nazilerin çalışmaları, son dönemlerde Zürich, St.Gallen, Luzern, Basel ve en son Aarau kantonlarındaki ırkçı saldırıların altında imzaları bulunduğuna dikkat çekildi.

Demokratik Gündem · İsviçre

Uluslararası proletaryanın birlik dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs, ADGH tarafından Fransa'nın Paris, Mulhouse, Strasbourg, Rennes, St-Brieuc, Bordeau ve Toulouse'da meydanları zaptederek kızıllaştırıldı. Alanlara çoğu bölgede kendi pankart ve tşörtleriyle katılan ADGH aktivistleri, diğer Türkiye-Kuzey Kürdistanlı devrimci örgütlerle organize edilen 1 Mayıs Platformu'na gençlikten gelen anti-emperyalist anti-faşist ruhunu katarak devrimci coşkuyu doruğa çıkardı.

Fransa'da son zamanlarda gerçekleşen CPE yasası ve yine kasım ayında patlak veren bonliyö ayaklanmalarıyla dünya kamuoyunun gündemine girmesine rağmen, bu devrimci dinamikleri emperyalist-kapitalist sisteme karşı harekete geçirebilecek devrimci önderlikten mahrum olması, bir kez daha ayyuka çıktı. Tüm bu halk hareketlerine rağmen, Fransa genelinde işçi, emekçi ve öğrencilerin büyük bir ilgisizliği söz konusuydu. Yine Paris'te düzenlenen 1 Mayıs'ta CGT tarihinde ilk defe kortejin önünü sosyalist patrinin gençlik kolu olan UNF'e bırakması sonucunda öğrenci kollektifiyle UNF arasında kavgaya varan tartışmaya neden oldu. CGT bu politikasıyla kısmende olasa CPE yasasına karşı kazanılan hakkı UNF'in başarısı olarak nitelendirip, yaklaşan seçimlerde Sosyalist Partisi'nin prestijini tekrardan yakalamasını ön görmektedir.

ADGH, Fransız burjuvazisinin gençliğin üzerinde oynamış olduğu bu oyuna, kortejlerinde oluşturduğu enternasyonal dayanışmayla bir kez daha "HAYIR" dedi. Paris'te Demokratik Halk Bileşenleri; Devrimci Demokrasi, Demokratik Kadın Hareketi, Avrupa Demokratik Gençlik Hareketi, İtalya Gençlik Örgütü RED BLOCK ve Fransız Maoistlerle "Banliyö Ayaklanmalarından Proleter Devrimlere" ortak pankartıyla yürüyerek geniş yığınların ilgisini kazandı. Nepal'deki devrimin ayak seslerini selamlamak için "yaşasın Nepal'deki Halk savaşı" dövizleriyle yürüyen ADGH, 1 Mayısı slogonlar ve halaylarla, şanına yakışır bir şeklide sonlandırdı

Yaşasın 1 Mayıs
Biji Yek Gulan
Yaşasın Prolaterya Enternasyonalizmi Banliyö Ayaklanmalarından Prolater Devrimlere.

ADGH Fransa Ülke Komitesi

BORDEAUX 1 Mayıs Kızıllığında Alanlara! 1 Mayıs'ta bütün alanlarda olduğu gibi Fransa'nın Bordeaux şehrinde de "1 Mayıs Kızıllığında Alanlara" şiarı adı altında toplanan Turkiye - Turkiye Kuzey Kurdistan'lılar miting alanında sayıca az olmalarına rağmen günün önemine ve değerlerine sahip çıkarak canlı olmasını sağlamıştır. Avrupa Demokratik Gençlik Hareketi (ADGH) korteji tüm halk tarafından hayret ve şaşkınlıkla izlendi. Alanda ADHK tarafından çıkarılan bildiri geniş kitlelere dağıtıldı. Alanımızda materyallerimizin yeterince olmaması bizi üzmüştür. Bir dahaki 1 Mayısı karşılamak ve hazırlıklarına şimdiden başlanmasına ve gerekli malzemelerin temini için komiteye bildirilmiştir.

Demokratik Gençlik Harekatı Bordeaux Komitesi

STRASBOURG

1 Mayıs; FDHF, FTİF, HÖC ve ACATS ortak oluşturdukları Strasbourg 1 mayıs platformu tarafından kutlandı. Fransız işçi sendikalarının yanı sıra, çeşitli kitle örgütlerinin katılım gösterdiği 1 mayıs, sabah saat 11'de "Place Kléber"de başladı. Toplanma alanında, davul zurna eşliğinde halayların çekilmesi ve atılan sloganlarla yürüyüşe geçildi. İlk kez Avrupa Demokratik Gençlik Hareketi üç dilden hazırladığı pankartıyla katıldı. Yürüyüş boyunca, Fransızca, Türkçe ve Kürtçe atılan sloganlarla, Fransa'da uygulamaya konulan ırkçı ve gerici yasalar protesto edildi. Ayrıca, "Önderimiz, İbrahim KAYPAKKAYA"; "canımız halk savaşına feda olsun!", "Vartinik'ten Mercan'a bu tarih bizim!" sloganları haykırıldı. Miting alanında; Enternasyonal Kültür Merkezi davul - zurna grubu eşliğinde çekilen halaylar ve atılan sloganlarla miting sona erdi.

DHDH'nin Nepal Devrimi ile Dayanışma Faaliyetlikleri sürüyor!

Nepal Devrimini desteklemek amacıyla "Nepalde Devrim: Yeni bir Dünya Mümkün" şiarıyla başlatılan ve sürdürülen DHDH kampanyası, İsviçre'deki etkinliği başarıyla sonuçlandı.

Her türden gericiliğinin Rotatifi ve keza tüm dünyanın Ezilen Sınıf-Ulus ve Halklarının Düşmanı Emperyalizmin, dünya genelindeki hakimiyet rehaveti, zayıf halkalardakı derinden gelen (Devrim Kervanı) sancısının verdiği acıya merhem arayışları sürerken, yine bu zayıf halkalardaki dayanakları Halkın kabaran öfkesi karşısında kimi manevralar yapmayı denesede yaklaşan sonun hesapları peşinde koşuştumaktadırlar.

21 yy. Tarihsel mücadelelerinden biri olacağı kesin olan Nepal Devrim Kervanı, ilerleyişindeki kararlılığı tüm dünya ezilenlerinin Parıldayan meşalesi durumundadır. Bundandirki Nepal Devrimi özgülünde, dayanışma bilinci, Enternasyonal düşünüş-kavrama-uygulama sanatının önemi burada altını bir kez daha çizme durumundadır. Dünya Halkaları Direniş Hareketi bu bilinç ve kararlılıkla yürüttüğü kampanyaların önemine dikkat çekerken, Emperyalizme karşı olan herkesin bu kampanyalara dahil olması çağrısında bulunmaktadır.

Nepal Devrim yürüyüşünün Uluslararası sahada destek bulma ve tanıtım amacıyla İsviçre'de bulunan „Gözaltında Kayıp olanların Aileleri Komitesi"nin temsilcisinin: Biz biliyoruzki Nepalde Devrimi Uluslararası sahada bulabileceği-bulacağı destek ile ileri taşınabilinir, bundandirki tüm dünya genelinde bu yelpazeyi genişletme uğraşı içerisindeyiz. Çünkü bu desteği biz sadece Nepal'deki devrime sunulan bir desket olarak algılamıyoruz Nepal Devrimi Dünya Devriminin hizmetinde olacağı için bunu dahada gerekli görüyoruz, bugün sizlerle bu amaçla buluşuyoruz.

Etkinlikte ayrıca Nepal Devriminin tanıtıldığı iki dökümantar film gösterimi yapıldı. Soru cevap bölümü ve ardından mesajlar bölümüne geçildi. Dünya Halkları direniş hareketinin bileşeni ve örgütlenilmesinde rolü olan Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu mesajinda: Nepal Devrim yürüyüşü bizlere ilham ve kıvanç vermektedir. Tüm dünyada insanlığın yok edilme ve tabiatın tahribatını kendine rehber edinen Emperyalizmin, bugün Nepal'deki halk savaşı karşısındaki biçareliğini seviçle takip ediyor, her sahada Nepal Devriminin müttefiği olduğumuzu haykırıyoruz, 1996 yılı Nepal Maoistlerinin saha kalkış yılı idi, keza 24 Nisan 1972 T.-Kuzey Kürdistanında Emperyalizme Komprodor-Kapitalizme-Feodalizme ve uzantıları konumundaki revizyonizme ve oportonizme karşı Maoistlerin şanlı bayrağı açılıyordu. Her iki tarih, tarihsel açıdan önemi tartışılmazdır ama dahada önemli gördügümüz her iki çığırın filizlendiği toprak Büyük Proleter Kültür Devriminin toprağıdır, biz doğuşumuzu bu zemin üzerinden ele alıyoruz. Enternasyonal Proleteryanın Birlik Mücadele ve Dayanışma günü 1 Mayıs yaklaşırken, bu yıl alanlara " Newrozun Coşkusu, 24 Nisan Ruhu ile Nepal Devrimi ile Dayanışmak için Alanlara" şiarıyla alanlarda olacağız. Etkinliğe İsviçre, Alman, Nepal ve T-Kuzey Kürdistandan yaklaşık 100 kişi katıldı.

Demokratik Gündem İsviçre

Frankfurt'ta Kürt Gerillalarına yönelik katliam protesto edildi!

31 Mart tarihinde 21 Kürt gerillasının katledilmesinin ardından Avrupa'nın bir çok şehrinde protesto yürüyüşü yapıldı. Frankfurt'ta yapılan yürüyüşe 200-250 arası bir katılımla Türk konsolusluğunun önüne yüründü. Katliamı kınayan Türkçe, Kürtçe ve Almanca sloganlar atıldı. Hessen demokratik kitle örgütlerinin oluşturduğu platform da Türk konsolosluğu önünde yaptığı basın açıklamasıyla Kürt Ulusal Hareketinin teminatı olan gerillaya saldırıyı kınadı.Yapılan açıklamada (...) Yıllardır 'demokratik adımlar' attığını iddia eden Türk devletinin attığı adım, demokratikleşme adına katlimlardır, 3 yaşında çocukların kurşunlamasıdır, gaz bombalarının kullanılmasıdır, evlatlarını sahiplenen Kürt halkının üzerine kurşun yağdırılmasıdır. Günlerdir Kürt halkına yönelik yapılan katliam saldırılarında aralarında 3 ve 6 yaşlarında üç çocuğunda olduğu 7 yurtsever 21 gerilla infaz edilmiştir. Yüzlerce Kürt yaralanmış binlercesi gözaltına alınmıştır. Bu katliamlar karşısında, kendini savunan Kürt halkı kendi ulusal kimliği, dili ve özgürlüğü için direniyor. Diyarbakır'da devlet terörüne karşı başlayan Serhildanlar Kürdistan'ın bir çok kentine yayılarak büyüyor. Kürdistan'da halka kurşun sıkılıp, katliam yaratanlarla, Türkiye'de varoşlarda halkın evini başına yıkanlar, konut hakkına saldırıanlar; Fransa'da gaz bombalarıyla, coplarka gençlere saldıranlar; Almanya'da, Irak'ta direnişin sesine yasak koyanlar; İspanya dan Paris'e kitlelerin neo liberal saldırılara bakaldırısına, grev ve direnişlerine saldıranlar; tüm Avrupa'da çalışma koşullarını ağırlaştıranlar, iş güvenliğini ortadan kaldıranlar, baskı yasalarını çıkartanlar, hak gasplarını yapanlar, sınırdışıları yoğunlaştıranlar, işçi ve emekçileri, ezilen göçmenleri işsizliğe yoksulluğa mahkum edenler bir ve aynı güçlerdir. Tüm bu saldırılar emeperyalist neoliberal politikalar merkezlidir. Onun bir parçasıdır.Bu saldırılara karşı meşru ve bir haktır.Dayanışma insani bir görvdir .Bizler AGİF,ADHF,ATİK, ve Mücadele Birliği olarak Kürdistan halkının serhildanını, sokakları tutuşturan direncini selamlıyoruz.(...)

Ayrıca aynı platform

24 Nisan'da Ermeni soykırımını kınamak için Ermeni halkının organize ettiği soykırıma uğrayanlar için nöbet töreninde yer aldı. Frankfurt merkezinde yapılan mumlu nöbet törenine işçi partisi taraftarları müdahale ederek provakasyon yaratmak istediler. Türk devletine yönelik soykırım iddialarını red ederek sözlü sataşmada bulundular. Devrimci demokrat grup ve bireylerin eyleme katılımda bulunması Ermeni halkının yalnız olmadığını gösterdi. Bu katılım aynı zamanda işiçi partilerin provakasyon yapmasını da engelledi.

Berlin'de devrimci 1 Mayısla dayanışma kahvaltısı yapıldı

1987'den bu yana "DEVRİM OLMADAN KURTULUŞ OLMAZ" Şiarı ile yapılan Devrimci 1 Mayıs çalışmaları bu yılda tüm hızıyla sürmektedir. Çeşitli Maoist ve Devrimci güçlerin oluşturduğu Devrimci 1 Mayıs koalisyonu başlattığı 1 Mayıs faliyetleri kapsamında bir dayanışma kahvaltısı düzenledi.

Berlinde bulunan Kültür evinde gerçekleştirilen dayanışma kahvaltısına 30 kişi katıldı. Bütün hazırlıkları kollektif biçimde hazırlanan dayanışma kahvaltısında öncelikle Devrimci 1 Mayısın anlam ve önemini anlatan kısa bir konuşma yapıldı. Ve herkese Devrimci 1 Mayısı sahiplenmeye bütün olanaklarını ve ilişkilerini seferber etmeleri çağrısında bulunuldu.

Daha sonra genel gündem noktasındaki sohbette ise, son süreçte Kuzey Kürdistan'da Devletin gerçekleştirdiyi katliamlar ve estirdiyi devlet terörü, buna karşı Kürt ulusunun sergilediği onurlu direniş hakkında konuşmalar yapılarak, herkesin özelikle bu süreçte çok daha duyarlı olması gerektiğinin altı çizildi. Dayanışma kahvaltısı canlı bir atmosferde sona erdi.

DEVRİMCİ KİŞİLİK VE "KİMLİK"

Devrimci kişilik, enternasyonal proletaryanın bilimsel ideolojisini ve insanlık tarihinin tüm ilerici değerlerini kendinde taşıyabilen kişiliktir. Devrimci olmak çoğu zaman devrimci kişilik sahibi olduğu anlamına gelmiyor. Zira devrimci söylemle kendine "devrimci" kimlik edinebiliyor insanlar. Ya da devrimci bir hareketin saflarında mücadele ettiği veya bir hareketin taraftarı göründüğü için kendini kolaylıkla devrimci bir kimlikle ifade edebiliyor.

Kapitalist sistemin ideolojik bombardımanı nedeni ile yaşanan toplumsal çözülme ve çürüme sistemin bireyini derinden etkiliyor. Bireyin düşünce ve duygu dünyası paramparça… Yaşamın hiçbir alanına dair irade oluşturamıyor, yürüyecek bir yol bulamıyor. Aklını kullanamayan, sistemin ideolojik bombardımanına karşı güçsüz ve çaresiz kalan birey bunalımlı, asalak ve güçsüz durumdadır. Aslında bu kapitalizmin "özgür birey" modelidir. Bu modeli kapitalist sistemin özellikle yarattığını biliyoruz. Düşünemeyen, sorgulayamayan sadece güdüleri ile kapitalizmin oluşturduğu labirentin içinde yaşayan "özgür birey"…

Aklını kullanamayan, emeğini bilinçli olarak harcayamayan bir insanın bırakalım "özgür insan" olması ortalama insan normlarına uygun olup olmadığı tartışılmalıdır. Zira en genel anlamda insan; aklının ve emeğinin ürünüdür. Toplumsal ve doğa yasalarına karşı aklını kullanabilen, emeğini insanlaşma mücadelesinde bilinçli, planlı seferber edebilen insan kendi olabilen, dolayısıyla "kişilik" sahibi olabilen insandır.

Devrimci kişiliğin oluşması; bilimsel devrimci aklın, kollektif emeğin ve devrimci yaşamın (pratiğin) diyalektik ilişkisinin ürünü olduğunu bilmemiz gerekir. Ne kişilik kendiliğinden oluşur, ne de devrimci kişilik...

Aklı tutulmuş, emeğine yabancılaşmış birey yaşamın öznesi değil, nesnesidir. Yaşamın nesnesi durumundaki bireyler kendilerini kişilikleriyle değil, çeşitli "kimlik"lerle, sembollerle var etmeye güdülenmiştir. Zira "kimlik", akıl ve emek gerekmeden en kolay var olma biçimidir. Söz gelimi bir futbol takımı taraftarı olmak hiçbir emek ve akıl gerektirmez. Milyonlarca insan en kolay ve risksiz "kimlik"le bir sosyal statü kazanmış olduklarını düşünürler.

Toplumun sıradan bireyleri futbol "takım taraftarı" olduğu gibi çeşitli nedenlerden ötürü siyasi "parti taraftarı",dini akımların taraftarı da olabiliyorlar. Fakat her siyasi hareket, dini akım kendi amaç ve hedeflerine uygun ilkelerle kimlik arayışında olan bireylere bir "kişilik" kazandırır. Böylelikle her düşünce (ideoloji) kendi insan tipini yaratır. Amaç ve hedeflerine uygun insan yetiştiremeyen, bu insanın akıl ve emek gücünü kurumsallaştıramayan düşünce akımları yaşamda güçlü ve başarılı olamazlar.

Devrimci güçlerin önemli bir kesimi kapitalist sistemin ideolojik bombardımanına karşı güçlü savunma ve saldırı mekanizmaları oluşturabilmiş değildir. Sistem kişiliğinden gelen bireyi alternatif düşünüş ve yaşam normlarıyla eğitmeden, devrimci kişilik kazandırmadan "örgüt kimliği" kazandırıyorlar. Bilimsel devrimci düşünce, devrimci ahlak ve devrimci kültürle sürekli eğitilmeyen, dönüştürülmeyen bir bireyin kısa yoldan "örgüt kimliği"ne bürünmesi zaten bozuk olan kişiliğinin daha da bozulmasının koşullarını yaratıyor. Bir kişilik yıkılıp değiştirilmeden başka bir kişiliğe eklemlenmiş oluyor. Böylelikle eklektik, parçalı bir kişilikle devrimci bir "kimlik" kazanılmış ya da kazandırılmış olunuyor.

Kapitalist sistemin her gün, her saat ideolojik bombardımanına açık olan parçalı ve bozuk kişilik yıkılıp adım adım devrimci kişilik inşa edilmeyince, bu bozuk kişilik "devrimci kimlik"le kamufle edilmiş olacaktır. Sistem kişilikli, "devrimci" kimlikli bireyler böyle var oluyor.

Bu tarzın önüne geçilemediği taktir de söz konusu bozuk ve parçalı kişilik devrimci güçlerin merkezine doğru ilerler. Giderek tüm ilke ve değerler içten kuşatılır, çürütülür. "Devrimci kimlik"li bireylerden "devrimci kimlik"li örgütler oluşmaya başlar.

"Devrimci kimlik"li örgütler halkla beraber halkın çıkarlarını savunma yerine, "örgüt çıkarı"nı tüm ilke ve değerlerin önünde tutar. Kendini var etmeyi amaç haline getirerek sadece düşünsel erozyona neden olmaz, pratik olarak da halka ve devrimci değerlere zarar verir.

Bugün sistem ve devlet en çok devrimci güçlerin bu "devrimci kimlik"li halinden yararlanmakta, buradan darbeler vurmaktadır. Bugün işçi sınıfı ve emekçi halk en çok bu "devrimci kimlik"li haline güven duymamakta, devrimci güçlerle arasına mesafe oluşturmakta, adeta cezalandırarak marjinalleşmesine neden olmaktadır. Bugün devrimci, demokrat çevreler en çok "devrimci kimlik"li anlayış sahiplerinin yanlışlarından; gerek halka karşı, gerekse birbirlerine karşı işledikleri "suç"lardan ötürü sorun yaşamakta ve güven duymamaktalar.

Nesnel gerçeklere gözünü kapatmayan her devrimci kişilik ve gerçek devrimci örgüt, "kimlik" ile "kişilik" arasındaki bu açmazın ne tür sorunlara ve ağır bedellere neden olduğunu sorgulayıp çözümleyerek kendine, halkına, tarihine karşı özeleştiri verir ve yeni bir sayfa açarak burada yürüyüşünü devam ettirir.

Bunca yenilgi, yıkım, çürüme tespiti yaptıktan sonra herhangi bir devrimci anlayışın bu nesnel gerçeklere gözünü kapaması, bunları yok sayması aslında devrimci değişim ve yenilenmenin ruhuyla, devrimci ilke ve değerlerle bağdaşır değildir.

Nisan'06

Dağlar Can Bakış

ROPORTAJ

(Fransa'nın Toulouse şehrinde Fransız öğretmeni ve öğrencileriyle "CPE" yasasını değerlendirip ve düşüncelerini aldık).

GENÇLİĞİN GELECEĞİNİ KURTARIN!!!

Bize biraz kendinizden bahseder misiniz?

Öğretmen: Ticaret Meslek Lisesi öğretmeniyim.15 ,19 ve 20 yaşlar arası, mesleki yerelliğe hazırlık yapan öğrencilerle ilişki içindeyim. CPE (ilk iş kontratı) yasasına karşı olan problemi yakından takip ediyorum, çünkü gençlerin geleceğini önemli yönden etkiliyor, sadece profesyonel anlamdaki statümle sınırlı değil aynı zamanda bir Fransız vatandaşı ve bir anneyim.

CPE yasasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Öğretmen: CPE , 26 yaşın altındaki ve 2 yıl deneme süresine tabi tutan, gençleri içeren bir yasa. CPE yasasının oluşumuyla gençler büyük bir dengesizliğin içine doğru sürüklenecekti. Bunun dahilinde CPE gerçekleşmiş olsaydı işverenlerin bu yaş grubu altındaki gençlere hiçbir gerekçe göstermeksizin, keyfince işten çıkartma olanağına sahip olacaklardı. Bizim önceki kanunlarımızdada yer alan bir kaç çeşit kontrat mevcuttur (kısa ve uzun vadeli çalışma süreli kontratlar), bu çeşit konturatlarda gençleri kapsayan, işverenler lehine sosyal güvenlik konularında esneklikler verilmiştir. CPE gençlerin sorunlarına geniş açıdan cevap vermeyen sadece işverenlere kolaylık sağlayan bir yasa olacaktı.

Fransa'da öğrencilerin radikal bir şekilde sokağa dökülmelerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Öğretmen: Radikal şekilde yapılan eylemler yönetenleri durdurma yolunda verilen en güçlü cevaptı. İlk yapılan eylemler sokaklarda ve beyinlerde çok önemli izler bıraktı. Bu durum karşısında yönetenler, CPE'ye bağlılığı ve doğru olmayan ınatçı bir tavır sergilediler. Bu anlamamazlığa inat öğrenciler her defasında eylemlerine kararlılıkla devam ettiler. Bu çok çok önemliydi!!!

Gençliğin geleceğini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Öğretmen: Gençlerin geleceği teşvik edici değildir. En yüksek işsizlik oranı bugün gençleri kapsamakta nedeni öğrencilik hayatını yarıda bırakmalarıdır. Bir yandan diplomalı gençler ilk iş bulma zorluğu çekmeleri söz konusuyken (nedeni yeterli tecrübe sınırı getirilmesi) bir yandanda herhangi bir diplomaya sahip olmayanların işsizlik problemi ortaya çıkıyor.

Öğrenciler ve sendikalar arasındaki diyaloglar sizce yeterlimiydi yada nasıl olmalıydı?

Öğretmen: Bu hareket işçilerle ve gençler arasında seferberliğin oluşmasının önemli açıdan anlamlı yön çizmesine sebep oldu! Bu eylemler sürecinde, işçi sendikaları, lise ve üniversite sendikaları güçlerini bir çerçeve içinde toplayıp hükümete geri adım atmak ve cpe projesini geri çekmek çaresi içinde bıraktılar. Bu bütünleşmenin doğmasıyla her nesilden insan eylemlerde biraradaydılar.

CPE halkın oylamasına gidilmeden yasallaştırıldı, neden ? Bu sorunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Öğretmen: Parlemento'da hükümet acele hareket eder adım atmak istedi, karşıt tarafla anlaşılmamazlıkların hızlı bir şekilde geçiştirileceğini zannediyorlardı ve böyle sokaklarda güçlü bir cevapla karşılaşacaklarını doğrusu beklemiyorlardı.

Bize biraz kendinizden bahseder misiniz?

Öğrenci: 17 yaşındayım. Düz lisede ekonomik bilimi ve sosyal bölümünü bir yıl okuduktan sonra şuan Hèlène-Boucher Meslek lisesi sağlık ve sosyal bölümü son sınıf öğrencisiyim. Dört yıldır, Fransa'da gelişen eylemlere, hareketlere, genel toplantılara katılıyor ve özel öğretmenlik üzerine hazırlık görüyorum.

CPE yasasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Öğrenci: Cpe kontratının yaratılışının hükümetin kendi kendini kurtarması yolunda kanat çırpışları politikası olarak görüyorum. Tüm çalışanlardan kesintiler yapmaya yönelerek devletin kasasına girecek olan paranın hesabını yapan bir anlayışın içindeler. Hükümetin bu tavrı halka arkadan tekme vuran bir tavırdır. Milletvekillerin tek anlamsız kuşkusu: para ve 2007'de yapılacak olan seçimdir. Fransız halkının düşünceleriyle dalga geçilip ve sadece kendi istekleri doğrultusunda kararlar alınıyor.

Fransada öğrencilerin radikal bir şekilde sokağa dökülmelerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Öğrenci: Gerçekleşen eylemleri radikal bir şekilde yapıldığını düşünmüyorum: eylemcilere yönelik bir baskı, önlem ve öç alma politikası güdüldü. Yapılan bu baskılar karşısında anladığım radikallik eylemlikler derecesinde olmadı, bunu bir kere belirtmek istiyorum. Fransa'da son yirmi yılın en kitlesel eylemleri olmasıda bize önemli cesaretlerin duygusunu hissettirdi..

Öğrenciler ve sendikalar arasındaki diyaloglar sizce yeterlimiydi yada nasıl olmalıydı?

Öğrenci: En önemli diyaloglar halka açık olmayan yönetim içerisinde olanlardır. Diyaloglar herkeze açık olmalıdır: üniversitelilere olduğu kadar liselilere ve sendikalara yani tam halkın kendisine.

CPE halkın oylamasına gidilmeden yasallaştırıldı, neden? Bu sorunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Öğrenci: Hükümet, halkın fikrini alması sonucunda bu projeye sıcak bakılmayacağının ve de tamamen karşı çıkılacağının farkındaydı, bu da halkın oy kullanmadığı açıklığını gösteriyor.

CPE yasasının geri çekilmesindeki asıl amaç neydi?

Öğrenci: Halkın onurlu gücünün öbürlerine bıraktığı çaresizlik!

SAUVER L'AVENIR DE LA JEUNESSE!!!

GENÇLİĞİN GELECEGİNİ KURTARIN!!!

Bize biraz kendinizden bahsedermisiniz?

Cécile: 18 yaşındayım. Toulouse Hèlène-Boucher Meslek lisesi sağlık ve sosyal bölümü son sınıf öğrencisiyim. Önümüzdeki 2 yıl içinde sahip olacağım düz lise diploması ardından itfaiyecilik sınavını geçmeyi hedefliyorum.

CPE yasasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Cécile: CPE buluşuyla ülkemizde olan işsizlik oranı düşmeyeceği kanısındayım. Problemin doğuş noktası bugün işverenlerin yeterli tecrübesizlik sorunun olduğunu dayatmalarıdır.

Fransada öğrencilerin radikal bir şekilde sokağa dökülmelerini nasıl değerlindiriyorsunuz?

Cécile: Radikal şekilde başlattığımız gösterileri göz önünde değerlendirdiğimizde gerçekleşen bu mücadele öğrenciler ve işçilerin dayanışmasıyla oluştu. Fransada halkın kendisini duyurması artı grevlerle mümkündür. Fransa'da grev yapma hakkımız var. Bizde bu hakkımızı kullanıyoruz ve kullanacağız!!!

Gençliğin geleceğini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Cécile: Hükümet CPE'ye benzer çareleri yasallaştırmaya başvurmadan önce gençlerin asıl ihtiyaçlarını dikkate alması gerekir. CPE 26 yaş grubu altındaki gençleri içeren ve 2 yıl deneme sürecinden geçirilmeyi dayatan, gençlere kölece çalışmayı talep eden üstü kapalı düşünce uydusudur. Eylemlerin sürecinde yasada 2 yıllık zamanı 1 yıla indirilmesi yönünde sendikalarla anlaşmaya gitmeyi teklif eden yönetimin kendisidir, 1 yıllık süreç ardından işverenlerin gençlere hiç bir gerekçe sunmadan işten çıkartabilme yetkilerine sahip olacaklarını nasıl olur da gözden kaçırır. Gençlere hiçbir motif sunmamaları dahilinde işverenler lehine dava açma hakkı verilmesi hiç düşünülmedi, neden? Burada aranan hak değil değil mi? Fransa'nın ekonomik ve politik duygusudur.

Öğrenciler ve sendikalar arasındaki diyaloglar sizce yeterlimiydi ya da nasıl olmalıydı?

Cécile: Sendikalar ve öğrenciler arasındaki diyaloğun yeterliliği yönünde bir fikir beyan edemiyeceğim ama Fransa çapında gerçekleşen eylemlerdede 3 milyon insan: işçi, öğrenci ve sendikalar bir arada bütünleştiler.

CPE halkın oylamasına gidilmeden yasallaştırıldı, neden? Bu sorunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Cécile: M.Dominique de Villepin çıkartığı CPE yasası gençlerin sorunları aleyhine yapıcı bir olgu taşımıyordu! Fransa'da yer alan problemlerden biri yasallaştırılmak istenilen kanunlardan halkın fikrinin mahrum edilmesi eksikliğidir. Parlementodada bir üst organ dediğimiz, halkın sözcüsü konumunda Senato, CPE yasasının yürürlüğe girmesindeki sessizliğini gösterdi.

CPE yasasının geri çekilmesindeki asıl amaç neydi?

Cécile: Öğrencilerin ve işçilerin sokakta verdiği 2 aylık mücadelenin sonucu!

Bize biraz kendinizden bahsedermisiniz?

Manon: 17 yaşındayım. Meslek lisesi son sınıf satış ve iletişim bölümü öğrencisiyim. Bu yıl sonunda kazanacağım diplomanın ardından, düz lise teknik bilim ve işletme bölümünde öğrencilik hayatıma devam ediceğim.

CPE yasasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Manon: CPE kontratı gençlerde güvenilmezlik yaratacaktır, sadece patronların çıkarları doğrultusunda değerlendirilmiş ve sınıflar arasında çelişkilere yön verecektir.

Fransa'da öğrencilerin radikal bir şekilde sokağa dökülmelerini nasıl değerlindiriyorsunuz?

Manon: Radikal olduğunu düşünmüyorum!

Öğrenci ve liseliyken, devlet bize düşüncelerimizi yeterince ifade ve duyurma olanağı vermiyor, ne yazıkki bu yönetim (UMP) sağır. Halkın kendini duyurabilmesi için başka bir alternatifi kalmıyor. Hükümet yasayı geri çekmekle, eylemlerin hedefi sonucuna varıldı. CPE yasasını geri çekmemeleri dahilinde tekrardan baskılarını empoze etmeye devam edeceklerdi. Umarımki gelecek yıl seçimlerinde bu hükümet en iyi şekilde değişecektir.

Gençliğin geleceğini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Manon: Gençlerin işsizlik oranı ümid ediyorumki düşecektir, bu ne CPE yasasıyla ne de buna benzer yasalarla gerçekleşecek sadece gerçek bir ilerleyişle mümkün olacaktır. Belkide ben çok hızlı gidiyorum, işsizlik oranının nasıl düşeceğine dair bir çözüm üretemiyorum, milletvekili değilim... ve biliyorumki bu problemin ortadan kalkması sandığımız kadar da kolay olmayacaktır.

Öğrenciler ve sendikalar arasındaki diyaloglar sizce yeterlimiydi ya da nasıl olmalıydı?

Manon: Yeterli diyalogun olduğuna yönelik ne evet ne de hayır diyebileceğim ama zaman zaman seferberlik ve bazı düşünceler üzerine hemfikir olma zorluklarıda görüldü.

CPE halkın oylamasına gidilmeden yasallaştırıldı, neden? Bu sorunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Manon: Bu soruda bir çok nedene değinilebilir, M.Dominique de Villepin hayata geçirmek istediği CPE projesinin bu tür problemlerle karşısına çıkabileceğinden şüpheleniyordu belkide. Fillon yasasında yaşanılan olaylara benzer tepkilere yol açmasını kabüllenemiyor, şöylede denilebilirse hükümet tekrardan boyun eğmek istemiyordu. CPE'nun geri çekilmesi hükümetin çıkarlarıyla alakalıysa M.Dominique de Villepin Fransa'yı ilerlemeye doğru götürmesi aşamasındaki kabiliyetliğini gösteriyor ama başarısız kalıyor.

CPE yasasının geri çekilmesindeki asıl amaç neydi ?

Manon: CPE yasasının geri çekilmesi gençlerin arasındaki güvensizliliğe müsade etmekten kaçınmasını sağladı. (bizim ve gelecekteki nesillerin).

Eylem Aybars

Kendi yasalarını çiğneyenler kim?

İbrahim ÇELİK

Yakın zamana kadar olan göreceli durgunluk Şemdinli, olaylarıyla önce bir çıkmaz yaşadı. Devletin yetkili kurumları bu gelişmelere pek doyurucu bir cevap veremedi. Tek söz bir emniyetçiden (İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun) geldi. "hırsız evin içindeyse kilit işe yaramaz" dedi. Evet çok doğru, tam da gerçeğe uygun bir sözdür. Hemen ardından adı Deniz olan (aslında bir bardak sudan bile değersiz) biri çıktı. "ordumuz şerefli bir kurumdur, bunu yıpratmaya kimsenin hakkı yoktur" diyerek yıllardır yaptığı ordu yalakalığına devam etti. Generallerden ve sermaye çevresinden bir aferin aldı. Ama buna nazaran kendini gülünç duruma düşürmekten kurtaramadı. Peşinden egemen sınıfların kurum ve sözcüleri, medyası, basını, çoğunlukla köşe yazarları ordumuzda, ordumuz korosuna katıldı. Bir yerleri temizlemek için hepsi birden dil uzattı. En sonunda "laik demokratik" TC.nin, hukuk devletinin genel kurmay başkanı kükredi. "gerekeni yapın" yani ne, demokrasi, ne hukuk, daha önceleri olduğu gibi, bu ülkede, hukuk da biziz, demokrasi de, her şey bizden sorulur diye, son noktayı koydu. Hep çağrı yaptıkları "Türk adaletine güvenin onun şevkatli kollarına sığının" diyenler o adaletin kollarını kendileri kırmaya başladılar. Kendi hukuklarını çiğneyerek kendi hukuk adamları olan savcının defterinin dürülmesi için düğmeye bastılar. Tabi bundan önce de "hırsız evdeyse diyen" bürokratı kızağa almayı da ihmal etmediler. Bunun yanında çok "adaletli" olan Adalet Bakanı'na da gerekli talimatı verdiler. Bu ülkenin yasaları hep yoksula güç yetirir. Ama özünde her pisliği taşıyan, ardından kendini şerefli şanlı (kesinlikle böyle olmadığı halde) gösteren şerefsizlere bir şey yapamaz. Susurluk'ta, Yüksekova'da, daha benzeri yerlerdeki, çeteleri, Jitem, MİT, Maliye Bakanı'nın çeşitli ihaleleri yoksuzlukları, banka boşaltmaları, mafyayı, kim örgütler bunların içinde kaç tane bu ordunun mensubunun çıktığını bilmeyen mi var. Bunları artık "Mısır'daki sağır sultan duydu" daha dün mahkemesi görülen oramiral, yediğinin hesabını veremeyip mahkum olan kişi bu ordunun mensubu değil miydi? Yetmişli yıllarda uçak şirketinden rüşvet alan general bu ordunun içinde değil miydi? Taş gibi oğlanlar varken kızlara neye cop kullanalım diye ahlaksız Sunalp bu ordunun orgeneralı değil miydi? Jitemi kuran ve işinize gelmediği için öldürdüğünüz binbaşı Ersever bu ordunun subayı değil miydi? Ben Refah Partisi'ne güvenoyu vermem verirsem etek giyerim diye (etek giyen kadınlarımızı küçümseyen erkeklik taslayan) komutan bu ordunun en tepesindeki komutanlardan biri değil miydi? (biz etek pantolon giyen kadınlarımızdan hiçbir zaman utanmadık bunu ayrıca belirtelim) Yüzlerce tanığı olan 12 mart Ziverbey Köşkü'ndeki işkencelerin yönlendiricisi bu ordunun generalı Memduh Ünlü Türk değil miydi? Geçmişte yaptığı katliamlarla anılan 33 Kürt köylüsünü öldürten Mustafa Muğlalı, "şerefli" ordunun generalı değil miydi? 27 Mayıs 1960'da meşru hükümeti devirip onun başbakanını, maliye bakanını, dışişleri bakanını asan, sonradan onların adına bulvarlar, havaalanları açan bu ordunun generalleri değil mi? 12 Eylül'de gelip ülkemizi elli yıl geriye götüren tüm yasaları çiğneyen, her alanı açık hapishaneye çeviren, 3 yıllık icraatıyla karşımıza şu bilançoyu, (650 bin kişi gözaltında, 210 bin dava, 230 bin yargılanan insan, bu davalarda 7 bin kişi için verilen idam cezası, meclise gönderilen 250 kişiden idam edilen 49 kişi, 71 bin kişi 141, 142, 163'den yargılanan. 98 bin 404 kişiyi örgüt suçundan yargılayan, 1 milyon 684 bin birey fişlenmiş, 381 kişiye pasaport verilmemiş, 30 bin kişi vatanında kaçmış yaban ellerde mülteci olmuş, kısaca 30 bin işten atma, 300 kişi şüpheli şekilde ölü, 23 bin küsür derneğin faaliyeti men edilmiş, 10 bine yakın insan 1402lik yasayla işinden eden binlerce filmi, yüzbinlerce kitabı, bunca gazeteleri dergileri vs. yasaklayan) bu ordunun kendisi değil mi? Anayasal düzeni anayasayı koruyacağız diye gelip 61 anayasasını değiştiren, 82 anayasasını yapan, uyuşuk bana ne diyen lümpen sorgulamayan ... bir gençlik yetiştirmek için, üniversitelerin başına gerici YÖK kurumunu bela eden bu ordu değil mi? Mersin'de bayrak olayında insanlarımıza "sözde" vatandaş diyen paşa bu ordunun en tepesinde duran kişi değil mi? Bugün de 12 Eylül paşalarının yaptığı yasayı (aslında bu yeni değil devletin işleyişi her zaman böyle olmuştur) en önce kendileri çiğniyor. Nasıl mı? Bakın anayasanın 10. maddesi şöyle der:

"X. Kanun önünde eşitlik

MADDE 10 - Herkes dil, ırk, renk, cinsiyet, düşünce, felsefi, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayrım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir. Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz. Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar. Kısaca yargı yetkisine bakalım anayasa 9. madde - yargı yetkisi, Türk milleti adına bağımsız mahkemelerce kullanılır. Yasalar böyle diyorsa, yargı bağımsızlığı varsa, savcı davasını açar, hakim yasaya göre suç varsa cezalandırır, yoksa beraat eder. Ondan sonra başka bir evre başlar mağdur olan, suçlanan taraf, yasalar yoluyla hakkını arar. Bu kadar açık, ben paşayım, ben ağayım, beni kimse yargılayamaz mantığı tam da 12 Eylül rejiminin kalkmadığının bir göstergesidir. Geçmişte yaptıklarınızı bu günde sürdürüyorsunuz. Tıpkı cumhuriyetin ilk yıllarındaki gibi "telkin ve tehdiş kanunu adıyla TBMM'ne verdiğiniz kanun teklifinde "7 milletvekilinden oluşan mahkeme (mesleği hukukçu değil) asker-sivil herkesi (Kemalistlerin dışında) yargılayacak, hapis ve idam verebilecek." 12 Eylül'de de aynısını yaptınız. Beş general TBMM'nin senato salonunda toplandınız kendiniz çaldınız kendiniz oynadınız. Sadece ağa babalarınızın çıkarından hareket ederek o rotadan dışarı çıkamadınız. Faşist düşüncenizle, kanlı ellerinizle, tarihin gerisinde kalmış, insan sevgisi tanımayan beyninizle, kara ellerinizle, 49 kişi hakkında kara kalemlerinizi kırdınız ve can aldınız. Bitirirken 27 Mayıs 1960'da hiyerarşik yapısına uygun olmadığı için, komuta kademesinden homurtular çıktığından (çünkü o zamanki milli birlik komitesinde rütbesi yüzbaşı olanlar bile vardı) 235 generalı, beş bin civarında subay ve astsubayı, emekli edende bu ordudur.Bu ordunun dünü de, bugünü de bilinmektedir. Bunu da saklamaya kimse boşuna yeltenmesin artık mızrak çuvala sığmıyor beyler. Çünkü siz bu halkın gözleri önünde, kendi yaptığınız yasaları çiğneyerek kendi yasalarınıza önce kendiniz güvenmediğinizi gösteriyorsunuz. Hem de başka bulunan bir paşanızın "ben o çocuğu iyi tanırım" diyeceği kadar, açık vererek ve suç ortaklığınızı ortaya koyarak, ne demişler atalar "söyleyene bakma, söyletene bak" çünkü herkes aynaya bakınca kendini görür değil mi?

FELSEFE DÜNYASI

Felsefe, insanlık tarafından toplanan bütün bilgilerden elde edilen bir vargı olan, doğanın, toplumun ve düşüncenin gelişimini yöneten, daha genel yasaların bilimidir.

Kısaca, varlığın, tabiat ve toplumun genel kanunlarının, insan düşüncesinin ve bilgi sürecinin bilimidir. Felsefenin alanı ise, doğa ve toplumun, bilinç ve maddenin incelenmesi, araştırılması ve de açıklanması alanıdır.

Felsefe, sınıflı topluma geçiş döneminin ilk evrelerinde, doğa olaylarının ya da var olduğu sanılan olayların mitlerle açıklanmasına bir tepki olarak ama yine o mitlerle bağıntılı olarak oluştu.

Yukarıda değindiğimiz oluşum biçimine parelel olarak Felsefe, ilk adımlarından itibaren, doğal bilimlerle iç içe gelişim gösterdi. Bundan dolayıdır ki ilk Filozofların hemen hemen hepsi aynı zamanda doga bilimcisidir de. İlerleyen sayılarda bu konuya daha geniş yer verecegimizden dolayı, meseleyi burada noktalamak istiyorum.

İnsan, toplumsal bir varlıktır ve bakış açısı da toplumsal bir olgudur. Ve sınıflı toplumlarda bu bakış açısı, belirli bir sınıfın çıkarlarını ifade eder. Dolayısıyla felsefede iki akımın karşıtlığı (ileride değinilecektir) önceleri olduğu gibi bugün de sınıf savaşımının ifadesidir.

Egemenler, egemenliklerini koruyabilmek için, mevcut sistemin miadını tamamladığını ve artık toplumsal gelişime engel olduğunu, doğaları gereği göremezler ya da bunu görmeleri doğalarının değişimini gerektirmez. Bundan ötürüdür ki mevcut sistemin, değiştirilemeyeceğini kitlelere kabüllendirerek, kitlelerin, var olan sisteme körü körüne boyun eğmelerini sağlayacak her yöntemi ya da aracı denerler. Bunlardan biri de felsefede, idealizmin çeşitli akımlarıdır.

Başlangıcından bu yana felsefe, duraksamaksızın bir değişim içinde oldu. Bilimin gelişimine parelel olarak felsefe de gelişti (tersi de doğrudur). Bu değişim iki ana felsefi akım arasında gerçekleşti. Birincisi; dünyanın ve doğa olaylarının, bir yaratıcı ile açıklanmasına karşı olan ve bunlara bunlara bilimsel olarak yaklaşıp açıklayan materyalizm ikinci akım ise, kaynağını ilkel dinlerden alıp, çağımız dinlerine teorik destek olan ideealizmdir

Bu yüzden idealizm, dinler için felsefi bir destek olagelmiştir.

Din, felsefe ve benzeri bir çok alan sınıflı toplumlarda egemenlikleri sürdürebilmek için birer araç olarak kullanılmıştır. Din ve idealizmin "değişen tek şey, bilincin gelişimidir" düşüncesinden yola çıkarak, Burjuvazi, asla toplumsal, ekonomik değişimlerin olamayacağını, dolayısıyla sosyalizmin ya da komünizmin bir ütopya olduğu düşüncesini yaymaya çalışır.

İdealizm var olan her şeyin evrensel ruh (tanrı) tarafından yaratıldığını, yönlendirildiğini, ölüm sonrası farklı bir hayatın var olduğunu propaganda ederek toplumları tanrıya tapınmaya, boyun eğmeye ve kaderciliğe iter. Bu güne değin var olan tüm sınıflı toplumlarda, egemen sınıfların iktidarlarının devamı, zorun yanısıra, bu ve benzeri araçlarla sağlandı.

Bu gün için de, burjuvazi egemenliğini sürdürebilmek için din ve felsefeyi (idealizm ve türevleri) kullanmakta ve yaygınlaştırmaktadır. Bilim ve materyalizm birbirlerine kopmaz bağlarla bağlıdırlar.

Bilim ile idealizm ise biribirini dıştalar. Bunun en açık örneği, Darwin'in evrim teorisinde görülür. Bu nedenden ötürü Darwin'in evrim teorisini Bilim başlığı altında ilerleyen sayılarda işleyecegiz. Yazının birçok eksikle içiçe olduğunu kabullenmek durumundayız. Sömürü ve talan üzerine kurulu sınıflı toplumu yıkıp, sömürünün, özel mülkiyetin olmadığı sınıfsız topluma varabilmek için mücadele edenler, felsefeyi ciddi bir şekilde incelemelidirler. Ve sınıfsız topluma varabilmek için, diyalektik materyalizm bir eylem kılavuzu haline getirilmelidir.

SEÇENEK

Arif Bilgin

AVRUPA BİRLİĞİ ve IRKÇILIK

Türkiye'nin Avrupa Birliği üyeliğe alınması süreci 17 Aralık 2005'te "ucu açık" olmak üzere başlatıldı. Önceleri asker, öğrenci ve zenginlerin geldiği Avrupa'ya 1950-60'lardan sonra yoksullar, işçiler ve köylüler gelmeye başladı. Şu an Avrupa'da Türkiye'deki nüfusun onda biri kadar (6-7milyon) Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı yaşamaktadır. Artık Stuttgart Oberturkheim, Unterturkheim, Bad Cannstadt, Besigheim üzerine Hun İmparatoru Atilla'dan ("iyi kral Etzel"den) veya karal Frederich'in bozatlı esir arkadaşı "Türk akıncı"sı üzerine, onun Stuttgart'ın semboli olduğu rivayet edilen soylu atı hakkındaki öykülerden, ya da ele geçirilen Osmanlı toplarından dikilen 18.52 metre yüksekliğindeki "Bavyera Heykeli" ile esir Osmanlı askerlerinin yaptığı Münih kanallarından veyahut Namık Kemal'in Paris komünü serüvenleri, yahut macera düşkünü Enver Paşa'nın saray güzidesi prenses hatununun kaldığı villaların ya da Talat Paşa'nın Ermeni suikastçisi ile nefes kesici takibatı üzerine, veya Budepeşte yada Viyana kuşatmasında esir düşen veya Girit seferinde tutsak düşen bizim Hannover'li Maxmimilian'ların atası Şemdinli Devriş Mehmet'in I. ve II. Dünya Savaşı'ndan artakalan kırık-dökük resim ve yazı kabartmaları ile varlığımızı "mazi"ye dayandırmamıza gerek yok, Avrupa'da gettolar, sokaklar, varoşlar dolusuyuz. Bu kıtada olup bitenlerden, bu kıtanın herhangi bir ülkesinin vatandaşlarından daha çok ilgiliyiz, çünkü bütün bir kıtaya yayılmış durumdayız ve kötü gelişmeler en çok bizi etkiliyor. Kıtanın en kalabalık azınlığı, aynı zamanda en zayıf azınlığıdır, çünkü kıta üzerindeki bütün şövenist öfkenin ilk hedefi, kendi tahrikine bahane edeceği ilk "yabancı" ve kültürel homojenitesine çomak sokan en önemli "auslander" biziz. Nitekim son on-on beş yıl içinde yaşanan olaylar bunu kanıtladı. Bir türlü kimliği saptanamayan "seri katiller"in nerdeyse bütün kurbanları bizden, evleri ile birlikte geceleri yananlar da bizimkiler.

Kuşkusuz, bunu söylerken faşizmin yalnızca Türkiyeliler için tehlike teşkil ettiğini söylemek istemiyorum, tersine faşizmin, iç politikada çapının ötesinde ya da demagojik kışkırtmalara elverişliliğin ötesinde çok fazla önemi olmayan bizleri hedef almış gibi görünmesine karşın asıl hedefinin bu kıtanın çoğunluk halkları olduğundan, asıl büyük felaketi onlar için tezgahladığını asla şüphe yok. II.Dünya savaşı'nda katledilen 5-6 milyon Yahudi'ye karşılık on milyonlarca Avrupa'lı yaşamını yitirmedi mi? Daha da ötesi, bütün dünya halklarını hayati derece ilgilendirdiğine kanıt olarak, belki de Benito Musollini ve Hitler'in partilerinden hiç haberleri bile olmayan milyonlarca Çin'li, Afrikalı ve onbinlerce Dersim'linin ölümünü göstermek yeterlidir.

Sonra ne fark eder, insanlık renkleriyle, din ve inançlarıyla, dilleri ve kültürleriyle yeryüzüne yayılmış bir bütün değil midir? Hatta bu bile biraz insan merkezli bencillik sayılır; aslında bütün bir yeryüzü canlı doğası ile bir bütünüz insanlık olarak. Dört milyar yıllık geçmişe sahip olduğu söylenen dünyamızda "Bütün insanlar kardeştir" derken laf olsun diye denmiyor, gerçekten öyledir. Hepimizin şu Homo Sapiens akıllı maymun grubunun torunlarıyız. Biraz daha fazla beyaz sıvı salgılayan tembel Montafon ineği "en üstün ırk benim" deseydi, herhalde farklı fiziki ortamda yetişmiş bizim hiçte aptal ve tembel gözükmeyen sportsığır inekler gülmez miydi?

Aslında hayvanlar biraz ırkçılık yapsa yadırganmaz, çünkü onlar hayvan, bizim henüz içgüdü sisteminden kopmamış yanımızdır onlar. Bazı bilimsel araştırma belgelerinde ve televziyon belgesellerinde başkalarını aralarına almayan bir hayvan grubunun tavrını, yada bir grubun diğer gruba vahşice, acımasızca saldırdığını izleyince, aklımıza şu faşistler gelir, aynı onlara benziyorlar. Zaten sembollerini de öyle seçiyorlar, yırtıcı kartal, haşin aslanı veya boz bir kurttur genellikle. Ya hani insan farklıydı, yaşamak için "öteki" grubu öldürmek zorunda değildi, zorunluluğun kuşattığı ve ona göre yaşama şansı arayan bir vahşiden farklı olacaktık hani? Nerde kaldı bu? Yoksa bunlar da bizim henüz içgüdüler sistemine dahil kalmışlarımızdan mıdır? Akıl yoksunu, düşünemeyen, o yüzden tepkilerini hayvanca ortaya koyan zavallılar mı yani?

Hiç böyleleri yok denemez, ama işi bu kadar basite almak ahmaklık olur. Çok iyi organize edilen, son derece elit, güçlü bir elin onları yönettiğini, bunların bir yığın ekonomik, politik, askeri arka planı bulunduğunu kim farketmez!

Evet evet, faşizmin, insanın geç kalmış, geri kalmış, gelişmemiş yanının bir eylemi olduğunu şimdilik bir kenara bırakalım.

Üstelik bu olgunun bugünkü dünya kıyaslamasında oldukça ileri olan Avrupa'da ortaya çıkması ve bugün Avrupa'daki faşist tehlikeler üzerinde burda konuşmak durumunda kalmamız, olgunun hiç te insan kılıklı vahşi bir hayvan grubunun işi olmadığını gösteriyor.

Yüz küsür yıl önce bugünkü faşistlerin ataları sayılabilecek ırkçı Ku-Klux Klan hareketi ortaya çıktığında faşizm henüz bilimsel olarak tanımlanamamıştı. Bu hareketi de günümüzdeki faşist hareketler gibi gizlice Morris'ler, Morgan'lar, Carnegie'ler, Rokefeller'ler, Dulles'ler gibi zanginler tarafından kurulup yönetilmesi belki de en temel ortak özellik olarak kaydedilebilir. Zaten tarihsel olarak CIA eski Ku-Klux-Klan örgütünün devamıdır. O kadar ki 1953'te bile CIA'nın Başkanı Allen Dulles, istasyon şefi Kermit Roosevelt ve "Operasyonel Eşgüdüm Başkanı" Nelson D. Rockefeller idi. Yani 140-150 yıl boyunca eski köle sahibi kurucuları örgüt üzerinde hala egemenliklerini sürdürüyorlardı.

II. Dünya Savaşı'nın gerçek galibi olmasa bile (gerçek galip Sovyetler'di), bu savaştan en karlı çıkan emperyalist güç olarak kapitalist sistemi yeniden savunma düzenine sokarken ABD bu örgüttü kullandı. Ve tabii bu örgüt te faşistleri... Her yerde karşı-devrimci "gladio"lar örgütledi.

Türkiye'nin dahil edilmek istendiği AB de bu yeni dönem kapitalist saldırı stratejisine göre düzenlenirken ABD büyük rol oynadı. En azından Almanya için bu tamamen somuttur. Örneğin Hitler'in azgın arkadaşlarından Rinhard Gehlen Batı Alman istihbarat örgütü BND'nin başına getirildi! II.Dünya Savaşı'ndan sonra eski "Cemiyet-i Akvam"ın devamı olarak kurulan Birleşmiş Milletler örgütü'ne uzun süre Genel Sekreter'lik yapan ve ardından Avusturya Cumhurbaşkan olan Kurd Waldheim de Hitler Doğu Ordusun'da görevli eski bir SS subayı idi.

Bugünkü Avrupa-faşist hareketinin anti-seminist sloganlarının, ağırlıklı olarak "Doğu Avrupalı", "Türkiyeli", Afrikalı ve anti-islamcı kasıtla "yabancılar" şeklindeki değişimi, sıradan, gelişigüzel bir değişiklik değil. Yüz yıldan beri buralar Avrupa emperyalist yayılma stretejisinin hedefleridir. Tıpkı ABD'nin Amerika kıtası çevre ülkelerine yönelik tarıhsel yayılma stratejisi gibi. Meksika'nın zengin Teksas ve Kaliforniya bölgelerinin "iltihak" ve "birleşme" adı altında ABD tarafından nasıl ilhak edildiğini düşününce ve NAFTA'nın (Kuzey Amerika Serbest Ticaret Anlaşması) "Avrupa Topluluğu Ekonomik Birliği" ile nerdeyse tamamen aynı olan paralelliği idrak edilebilirse, girmeye can attığımız AB'nin ne menem şey olduğunu daha iyi kavrayabiliriz. Her iki yerde yürürlükte olan kademeli ilhak, yoksul ulusların ulusal egemenlik haklarının tasfiyesi stratejisidir.

Evet, birlik iyidir, ama emperyalist ilhakı "birlik" diye yutmak aptallıktır. Bugün AB'ne şekil verenler Avrupa'nın en saldırgan, hilebaz emperyalist gruplarıdır ve Avrupa Birliği'ni emekçi düşmanı, koloniyalist ve ırkçı bir temelde gerçekleştiriyorlar. O yüzden "birleşme" proğramı gerici yasalar, sınırlamalar, emeğin köleleştirilmesi, militarizm, şöven kışkırtmalar ve faşist hareketlerin elaltından hazırlanması ile elele yürütülüyor. Yoksul ülkelerin işbirlikçi beyleri "İltihak" adı altında "ilhak"a yadım ediyorlar. Yurttaşlarımızın %75'i Türkiye'nin daha vahim durumunu AB ile kıyaslayarak karar veriyorlar ve kendi kötü kaderini değiştirme şansını daha çok zorlaştıracağını göremiyorlar. Oysa başka bir alternatif daha var: Devrim!.. ve mazlum halklar için asıl olan onun yolunu kesmemek, kestirmemektir.

Katiller yine sokaktaydı

Diyarbakır sokakları…Gökte kara bulutlar bahari müjdeliyor. Son Cemre de düştü toprağa…Artık Dijle'nin coşma zamanı, ama kirli…kan taşıyor Dijle Mezopotamya'dan setularap a.Hava da agğr mğ - agğr, nem yüklü, gri kurşuni renkte bölük- bölük barut kokulu kara bulutlar gelip geçiyor bu kentin üzerinden. Rüzgar, onları Muş'tan taşıyor. Nereye konaklayacaklar? Herkes şaşkın ve bekleyişte…

Bu kentte çocuklar Top oynamaz, yok ki Topları... Onlar, Türk devleti'nin arazilerde bıraktığı daha pimi çekilmemiş bombalar, Mayınlar, yada mermiler le oynarlar tanımazlıklarından. Sonra, kolları-bacakları kopar, ya da ölürler...ONLAR GERÇEK KİMLİKSİZ KAHRAMANIDIRLAR BU SAVAŞIN. Evleri yakılmış, köyleri bombalanmış, anneleri-babaları ve akrabaları öldürülmüş, ve sonra, doğdukları köyler de yaşama hakları ellerinden alınarak sürgüne,yani ABD'nin Vietnam'da yaptığı gibi, tipik toplama kamplarına dönüştürülen kentlerin varoşlarına gönderilmişler. Onlar, yıllardır Türkiye-kuzey Kürdistan'da yaşanan bu savaşın acımasız yaşam gerçekliğini bizzat yaşayarak öğrenmişler, onun için onlar, dostu da düşmanı da erken tanımışlar, bundan dolayı onlar da, kaşları çatılmış, gergin, ve bekleyişte!!!

Kavşaktan ilk panzer göründü…Başlarında uyduruk kaskları, ellerinde çapraz silahlar…Uygun adımlarla rap-rap-rap, sonra birden, eğilip koşarak köşe başlarını siper edip diz çökerek ateş ettiler.

Ön saftakiler, Newroz'un döşüne bahar fideleri gibi düştüler, birer-birer. Önde düşenlerin ölü bedenleri, düşmanın eline geçmesin diye arkadakiler kapıp aldılar. Televizyon ekranından gördüm, yaşlı bir amcanın kollarında yüzü mavi göğe dönük, boynu sallanıyor kolarında amca koşarken. "Ey mavi gök, kızıl güneş, beni alın, ve ateşten öfkemi salın sokaklara, tutuşsun istiyorum bütün ülkenin. "Bu ateşten öfke ile yeniden direniş dedi halk, ve halkın öfkesinden korkan cellatlar peş-peşe vurdular. Onlar vurdukça, sayıları çoğaldı vurulanların, vurulanlar çoğaldıkça öfke de kızgın bir lav olup aktı büyük dağ kraterlerinden kentlerin meydanlarına. Öfkemi en fazla tetikleyen şey, ihtiyar amcanın kollarında boynu sallanan küçüktü. Onlar, bebeklerimizi vuruyorlar, ve artık bundan başka kaybedecek neyimiz var!!!

İsviçre'de bir Okur

AVRUPA DEMOKRATİK KADIN HAREKETİ KURULUŞ KURULTAYI'NA İLİŞKİN

Tüm ADKH Komiteleri ve aktivistlerine,

Sevgili arkadaşlar;

Bilindiği gibi 2002 yılında Berna Saygılı Ünsal yoldaşın önderliğinde "Demokratik Kadın Haraketi'ni İnşa Edelim!" adı altında, Avrupa'da kadın potansyelini örgütlü bir güce dönüştürmek için girişimde bulunulmuştu. Ancak bazı nedenlerden dolayı bu faaliyet belli bir dönem duraksadı. 2005 Nisan ayında ADHK'nın 15. Kongresinde Demokratik Kadın Hareketi'ni yeniden örgütlü bir güce dönüştürme kararı alındı. Berna yoldaşın 17 Haziran'da şehit düşmesinden kısa bir süre sonra, ADHK'dan arkadaşların çağrısı üzerine 15 Ekim 2005`de Frankfurt`ta 73 kadın arkadaşın katılımıyla yapılan toplantıda, Avrupa Demokratik Kadin Hareketi'ni örgütlemek amacıyla bir girişim komitesi oluşturuldu ve böylece Berna Saygili Ünsal'ın taşıdığı bayrak mirasçıları tarafından devralındı.

Girşim Komitesi'nin önderliğinde bölgelerde komiteler oluşturuldu. 7 aylık bir faaliyet sürecinden sonra "Özgürleşmek İçin Örgütlü Mücadeleye!" şiarıyla kadının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini daha da koordineli ve örgütlü yürütmek, amaç ve taleplerini netleştirmek, Girişim Komitesi'nden Kadın Hareketi'ne dönüşmek için; 10-11 Haziran 2006'da Frankfurt Haus der Jugend'da 1. Kuruluş Kurultayımızı gerçekleştiriyoruz.

Emperyalizmin demokrasi adı altında dünya halkarına terör, işgal, yoksulluk ve daha çok sömürü götürdüğü, kitleleri yine emperyalistlerden medet umar bir ruh haline soktuğu böylesi bir süreçte, ezilen ve baskı gören tüm kadınların gerçek demokratik mücadelelerini örgütlemek amacıyla Avrupa Demokratik Kadın Hareketi'nin inşaası için atacağımız bu adım, bizler açısından çok önemlidir.

Bu bilinçten hareketle tüm komitelerimiz ve aktivistlerimiz bugünden itibaren Kurultaya hazırlık faaliyetini esas almalıdırlar. Bu genelgeyle birlikte tüm alanlara program taslağımız ulaştırılacaktır. Tüm arkadaşlar kurultaya gelmeden önce bölgelerinde program taslağını okuyup, tartışıp, bilince çıkararak; eleştiri ve önerileri ile gelmelidirler.

Kurultayda Delegelik, Seçme ve Seçilme Hakkına İlişkin:

Tüm kadın komite üyelerimiz ve aktivistlerimiz Kurultayımızda seçme ve seçilme hakkına sahip olan Kurultay delegelerimizdir. Ayrıca; faaliyetlerimize sonradan katılan hareketimizin aktivistlerinin, delegelik haklarını elde edebilmeleri için; en az son bir aylık çalışmalara katılmış olmaları gerekmektedir. Buna ilişkin bölgelerdeki komite sorumlusu arkadaşlar, Kurultaya delege sayılarını tespit etmiş bir durumda gelmeliler. Kurultay başlamadan önce, salonda delege sayısı bildirildikten sonra, delege kartları alınabilecektir.

Çocuk bakımı sorunu:

Çocuk bakımı sorunu, kadınlarımız için sürekli bir engel ve problem olmaktadır. Kurultayımıza katılımın daha sağlıklı olabilmesi açısından, ilk etapta tüm erkek arkadaşların sorumluluk bilinciyle hareket ederek, çocukların bakımı konusunda gönüllü olmalarını bekliyoruz. Çocuk bakımı sorununu halledemeyen kadın arkadaşlarımız içinse, bir çocuk odası ve bakıcılar ayarlanmıştır.

Kurulatayımızı ekonomik açıdan finanse edebilmek için delegeler de dahil tüm katılımcılardan 3,-Euro giriş ücreti alınacaktır.

Sonuç olarak:

Tüm Komitelerimiz ve aktivistlerimizin şu andan itibaren birincil görevleri, Kurultaya hazırlık ve en geniş kadın kitlelerini Kurultayımıza seferber etmek olmalıdır. Tüm aktivistlerimizin bu sorumluluklarını layıkıyla yerine getireceklerine inanıyor, çalışmalarınızda başarılar diliyorz.

Kurultay Tarihi : 10-11 Haziran 2006
Yer : Haus der Jugend Frankfurt am Main
Başlama Saati : 10:00

Avrupa Demokratik Kadın Hareketi Girişim Komitesi / NİSAN 2006

Avrupa Demokratik Kadın Hareketi'ni Birlikte İnşa Edelim Kurultayı'na Çağrı

15 Ekim 2005 tarihinden bu güne "Kadının dilini, tarzını, yüreğini, bilincini ve eylemini özgürlük kavgasına katmak için Avrupa Demokratik Kadın Hareketi'ni birlikte inşa edelim" şiarıyla sürdürdüğümüz, kadının bağımsız, demokratik, örgütlü gücünü yaratma aracımız olan Avrupa Demokratik Kadın Hareketi, 10 Haziran 2006 tarihinde Kuruluş Kurultayını yapmaktadır.

Kadının ekonomik, politik, kültürel, sosyal ve yaşamsal değişim ve dönüşümü; yani kadının özgürleşme mücadelesi ne engellenebilir ne de ertelenebilir! Bu bilinçle bir kez daha:

- Artık neredeyse "normal" kabul edilen kadına yönelik her türlü şiddet ve ayrımcılık son bulsun diye;
- Yeniden kişilik sahibi bir birey ve inisiyatifli bir toplumsal güç olabilelim diye;
- Çığlıklarımız içimizde ya da evlerin dört duvarı arasında değil, meydanlarda yankılansın diye;
- Yani özgürleşmek ve toplumu özgürleştirmek için birlikte isyanımızı örgütleyelim diye.

Bu alanda emeğini, yüreğini bilincini sunan tüm dostlarımızı ve yapıları; birlikte tartışmak, birlikte öğrenmek, birlikte büyümek için Kuruluş Kurultayımıza bekliyoruz. Katkılarınız için şimdiden teşekkür eder, çalışmalarınızda başarılar dileriz.

Avrupa Demokratik Kadın Hareketi Girişim Komitesi

Kurultay Tarihi : 10-11 Haziran 2006
Yer : Haus der Jugend Frankfurt am Main
Başlama Saati : 10:00

ADHK 16. Kongresi'ne Mesaj

Merhaba arkadaşlar,

Yaşadığımız coğrafyada 16 yıldır sürdürdüğü faaliyetleriyle, artıları ve eksileriyle Türkiye-Kuzey Kürdistan halklarının örgütlü demokratik gücü olan ADHK, bu yılda kurultayı ve sürdürdüğü tartışmalarıyla gelecekte bizi bekleyen sorunlara cevap olma sorumluluğundadır.

ADHK bileşeni olan Avrupa Demokratik Kadın Hareketi (ADKH), geçmişten günümüze biçim değiştirerek devam eden; en gerici feodal şeriat yasalarının hüküm sürdüğü ülkelerden, burjuva demokrasisinin varolduğu yaşadığımız coğrafyada da tüm yakıcılığıyla kendini hissetiren kadın sorununa; kadının en ilkelinden en bilimseline tüm mücadele biçimlerini birleştirme ve büyütme hedefiyle yola çıkmıştır. Hareketimizin kuruluşunda ve yaratılmasında önemli paya sahip olan Berna SAYGILI ÜNSAL yoldaşımızla başlayan ADKH'nın kuruluş çalışmalarına verdiği desteklede ADHK yaşamın tüm alanlarında birleştirici özelliğini göstermiştir...

Özellikle geçtiğimiz yıl Türkiye ile müzakerelere başlanması kararıyla dündeme oturan, hala da tartışılan, karşı çıkanların statükocu ve gericilikle eleştirildiği demokratikleşme ve hak kazanımında sihirli değneği beklenilen AB konusunda bu çalışmaya öncülük ettiği için ADHK'ya teşekkür ediyoruz. Emperyalist saldırıların yoğunlaşarak yaşam alanlarımızın daraltıldığı bir süreçte, bu saldırılara karşı atılan her adımın değeri büyüktür. Sosyal devlet statülerinin yıkıldığı bir dönemdeyiz. Çıkarılan yasalar hepimizi mağdur ediyor. Bu mağduriyeti, Fransa'daki mücadele ve kararlılığı örnek alarak tersine çevirebiliriz. Sorunlarımıza ve özgürlüğümüze sahip çıkmak kendi ellerimizdedir.

Başka bir dünya yaratmak mümkündür! Yeterki değiştirme cüretimizi örgütleyelim.

Bir kez daha tüm kongre bileşenlerini ve katılımcılarını selamlıyor... çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

AVRUPA DEMOKRATİK KADIN HAREKETİ GİRİŞİMİ (ADKH)

Kadın Kurultayına Giderken;

"SÖZÜMÜZÜ ÖRGÜTLÜYORUZ HAYATI DEĞİŞTİRİYORUZ"

Hangi ülkede, hangi siyasi coğrafya da olursak olalım kadın, cinsel kimliğinin getirdiği sosyal, siyasal, geleneksel, kültürel baskıyla, engel ve yasaklarla zincirlenmiş durumda. Kadına biçilen rol geleneksel kadın, adanmış kutsal annelik, ev içi köleliğe haps ediyor. Bundan dolayıda kadın kendisi için insan olamıyor. Çünkü bu sistemlerde kadın insan olmak yürek ve baş kaldırı istiyor. İçimizdeki isyanı ve cüretimizi örgütleyerek toplumdaki geleneksel kadın statüsünü değiştirmek, toplumu ve kadının toplumdaki yerini değiştirmek için örgütlenerek özgürleşme mücadelesine adım atıyoruz.

Avrupa'da Demokratik Kadın Hareketi girişimi olarak altı aydır sürdürdüğümüz çalışmalarımızı tarihi günlerde hatırlanan, hak ve özgürlüğü tek bir günle anılan ve sadece O günlerde dernek, salon etkinliklerini örgütleyen kadın grubundan çıkıp;

Günümüzü, geleceğimizi ve yaşamımızı yarına erteleyemeyeceğimiz derecede acil, yarını bugünden örmenin gerekliliğini hissediyoruz. Bu ihtiyaç sorunları yarına erteleyen belirsiz bir gelecek yerine özgürlüğünü kendi iradesiyle örgütleyen insanın daha bir insan olduğu ve bambaşka bir dünyayı yartma güzellğinde olacaktır.Bu da ancak tüm kadın mücadelelrini birleştirerek mümkün olacak.

Avrupa da da olsak, emeğimizin özgürleşmesi, ev içi modern ücretli köleliğin bitmesi için,işsizliğe, kişiliksizleştirilmeye, tacize, tecavüze, yabancılaşmaya, mal, meta olarak cinsel köle olarak pazarlanmasına, işgal ve gerici savaşlar içerisinde kadın ve insan olarak yokedilişe karşı; kadının özgün mücadele birliğini sağlamak için ve sonuç alıcı bir güce dönmek için;

Kuruluş Kurultayımızla sözümüzü, gücümüzü örgütlüyoruz.Kuruluş kurultayımıza kadının dilini, yüreğini, tarzını, bilincini katmak için tüm enerjimizi katalım...

TMY veya Devlet Terörünü 'Kurumsallaştırmak'

Fikret Başkaya

Paradigmanın İflası başlığını taşıyan kitabımdan dolayı hapis ve para cezasına çarptırılıp, üniversite'den atıldığım günlerde, bir öğretim üyesinin söyledikleri hiç aklımdan çıkmadı. Öğretim üyesinin 'bu konuda ne düşünüyorsunuz' sorusuna verdiği cevap: "Devlet ceza verdiğine göre mutlaka bir sebebi vardır." şeklindeydi. Aslında söz konusu 'üye' Türkiye'de ortalama akademisyenin bakışını yansıtıyordu ve söyledikleri benim için şaşırtıcı değildi. Şaşırtıcı değildi ama doğrusu 'düşündürücüydü'... Aslında ilgili kişi, bilim haysiyetine ve entellektüel dürüstlüğe sahip, bir akademisyen olsaydı, kendisine yöneltilen soruya: kitap yazdığı için, dahası aslî işini yaptığı için bir meslektaşımızın bu şekilde cezalandırılması asla kabul edilemez... şeklinde olabilirdi. Elbette memur kafası taşıyan, hiçbir bilimsel-entellektüel- etik kaygı taşımayan bir 'üniversite üyesi' zaten başka türlü cevap veremezdi. Bana göre bu anektot, yasallıkla meşruluk arasındaki ilişkiye gönderme yaptığı için önemliydi. Aradan onca zaman geçmesine rağmen hafızamdan silinmemesinin nedeni de budur. Devletin beni Terörle Mücadele Yasası'nın [TMY] ünlü 8/1'inci maddesinden cezalandırıp hapse atması yasalara uygundu... En azından yargının ve yüksek yargının üyeleri o kanaatteydiler. Yasa onların beni bu tür bir cezaya çarptırmalarına imkân veriyordu. Verilen ceza yasaya uygundu ama meşru değildi. Meşruluk bir yana tam bir tutarsızlık örneğiydi. Kitap yazma eylemi 'terör şuçu' sayıla bilir miydi? Eğer yasaya koyarsanız neden sayılmasın... Şimdilerde TBMM gündeminde olan 'yeni TMY tasarısı' kitap yazmak şurda dursun, öylesine şaşırmış, ölçüyü öylesine kaçırmış ki, nerdeyse 'terör tanımına' dahil edilmedik birşey bırakılmamış... O kadar ki, eğer bu kanun tasarısı yasalaşırsa, hiç kuşkunuz olmasın, dünya hukuk literatüründe mümtaz yerini alacaktır...

Söz konusu kanunun ilgili maddesinden iki sefer hapse atıldım ama aynı kanunun çeşitli maddelerinden o kadar çok yargılandım ki, bir rakam vermem imkânsız... Öyleyse sorun nedir? Aslında sorun burjuva yasallığının mahiyetiyle ilgilidir. Egemen sınıflar koalisyonunun istemediği, 'tehlikeli' saydığı, sakıncalı bulduğu, velhasıl rejim için zararlı düşünce ve eylemler yasalarla yasaklanıyor ve bu yasaklar bütününe de hukuk devleti deniyor. Demek ki, yasallığın ve hukuk devletinin sınırını belirleyen egemen sınıfın çıkarlarıdır. Dolayısıyla bir ilişki tersliği var: Yasal fakat meşru değil. Biraz daha somuta inersek, 'gerçek iktidar odağı' [asıl devlet partisi] Kürt sorununun tartışılmasını istemiyordu, bunun için de, o konuda yazılacak-söylenecek, dahası imâ edilecek herşeyin yasaklanması gerekiyordu. Fakat yasağa uyulması için de bunun yasal olması gerekiyordu. Bir insanın düşündüğünü ifade etmesini engellemek, baskı ve şiddet uygulamak 'yasaya uygun olunca' bu, şu ünlü hukuk devleti kategorisine dahil oluyordu... Meşru ve haklı olmayan bir şeyin bir kanun konusu haline getirilip yasaklanması aslında haksızlığın, hukuksuzluğun yasallaştırılmasıdır. Orada yasanın hukuka aykırılığı söz konusu ve bir ilişki tersliği var. Yasa, hakkı - hukuku tesis etmenin değil, hukuksuzluğu kabullendirip dayatmanın bir aracı... Gerçek durum böyle olsa da, hukukla ilgili yaratılan mistifikasyon bu tersliğin anlaşılmasını engelliyor... Velhasıl egemen ideoloji ve egemen söylem gerçeğin üstünü örtmeyi başarıyor. Tam bir maktıksızlık, haksızlık, turarsızlık, hukuksuzluk timsali olan durum, böylece hukukîlik kazanıyor. Devlet kendi şiddetini, kendi terörünü, 'yasalara uygun' olarak yapıyor. Bir diktatör ' sıkı yönetim ilan ettiğimize göre, artık yasal olarak öldürebiliriz' demişti. Yasal olunca insanlık suçu olmaktan da çıkıyor... Aslında diktatör yukarda söylediklerimize açıklık getiriyor: sorun, haksızlığı, adaletsizliği, hukuksuzluğu yasalara uydurmak, yasallaştırmakla ilgili... Uzağa gitmeye gerek yok, 24 yıldır yerinde duran cunta anayasasının geçici 15'inci maddesine bakmak yeter...Demek ki, yasal, yasallık ve hukuk devleti ile ilgili fetişizmden yakayı kurtarmamız gerekiyor...

Türkiye'de yürürlükte olan ceza yasaları her türlü suçu birkaç defa cezandıracak kanun maddeleriyle dopdoluyken, bu konuda asla madde sıkıntısı çekilmezken, neden TMY yeniden gündeme geldi? Aslında bu soru Türkiye'deki rejimin niteliğini angaje eden bir soru ve ancak başka bir yazıda doyurucu cevap verilebilir. Şimdilik daha somut olarak şunlar söylene bilir: Esas itibariyle Kürt sorunundan kaynaklanan şiddet eylemleri bahane edilerek 'devlet terör rejimi' tahkim edilmek, kurumsallaştırılmak isteniyor. Başta benim asıl devlet partisi dediğim odak olmak üzere, egemen sınıflar koalisyonu son yıllarda gerçekleşen kısmî demokratik açılımlardan rahatsız. Bu açılımlar ne kadar cılız olursa olsun, bu yolun açılmasını asla istemiyorlar. Bunu sağalamanın yolu da akla hayale gelen ne varsa 'terör' ve 'tetörist eylem' sayan bir yasal çerçeve oluşturmaktan geçiyor. İleri sürüldüğü gibi amaç terörle, terörü önlemekle bir ilgili değil, asıl amaç demokratik açılımların önünü kesmektir. Bu yasanın arkasında ne hükümet ne de parlamento var. Bu yasayı 'asıl devlet partisi' istiyor ve isteğini de askerler ve polisler aracılığıyla dillendiriyor. Aksi halde bu durumu anlamak mümkün olmazdı...Hükümet devlet terörünü kurumsallaştıracak bu yasanın çıkmasında sadece bir 'aracı'... Parlamento da hükümetten ne gelirse gelsin sorgulamadan, tartışmadan ama tartışıyormuş, sorguluyormuş gibi yaparak onaylamaya endeksli... O zaman Meclis'in bundan önce yaptığından farklı birşey yapmasını sağlamanın bir yolu bulunmalı, bu amaçla da durumun vehâmeti hakkında Meclis üyeleri bilgilendirilip-uyarılmalıdır... Terörle mücadele adı altında böyle bir ayıba ortak olmanın tarihsel sorumluluğundan kaçınlamaları salanmalıdır.... Zaman dar olsa da hızlı bir hareketlilik mümkündür ve bu kanunun bir daha gündeme gelmemek üzere geri çekilmesi sağlana bilir. Bunun için özgürlüklerin ve hakların kıymetini bilenlerin -gerçekten öyle bir kaygı taşıyanların- seferber olmaları gerekiyor. Yapılabilecek çok şey var ve yapıla bilir de... Elimizin armut toplamadığını göstermek için bu bir fırsattır...

Yasayı hazırlatanların ve hazırlayanların yaklaşımı, "haklar ve özgürlükler alanının önemi ve genişliğiyle, şiddet eylemleri arasında doğru yönde bir ilişki olduğu kabulüne dayanıyor... Böyle bir belirleyicilik ilişkisi ve kesinlik söz konusu değildir ama bunun tersinin doğru olduğunu söyleye biliriz... Tam tersine , şiddet eylemleri, haklar ve özgürlükler alanının darlığının, yetersizliğinin bir sonucu olarak ortaya çıkıyor. Öyleyse, çözüm şiddet eylemlerini bahane ederek sınırlı hakları da budamaktan değil, şikayet edilen şiddetin gerisindeki asıl sorunu, Kürt sorununu ikircikli olmayan bir biçimde, tam bir açıklıkla tartışmanın önündeki egelleri kaldırmaktan geçiyor. Yürürlükteki 'cunta anayasasının' 81'inci maddesi milletvekili andıyla ilgili ve orada "herkesin insan haklarından ve temel hürriyetlerden yararlanması ülküsünden .... ayrılmayacağıma namusum ve şerefim üzerine söz veririm" deniyor. Eğer bu yasa çıkarsa, ortada temel hak ve özgürlük diye birşey kalmayacak, ve söz konusu ibare de fiilen: " Askerlerin ve polislerin istekleri doğrultusunda temel hak ve özgürlükleri budayacağıma'... şeklinde değişmiş olacak... Kimileri bunun bir 'anti-Kürt kanunu" olduğunu, dolayısıyla kendilerini angaje etmediğini düşüne bilir... Aymazlığın âlemi yok... orada söz konusu olan sensin, senin özgürlüğün ve haysiyetindir... Hepimizi, herkesi angaje ediyor zira saygı değer Rosa Luxemburg'un dediği gibi: "özgürlük başkasının özgürlüğüdür"...Olup -bitenleri üzerine alınmayanlara, durumun vehâmetinden habersiz olanlara uygun düşen şu fıkra ister istemez akla geliyor: Bir delikanlı gece yarısı evine dönüyormuş, yolu üzerindeki dükkanların önünden geçerken, bakmış adamın biri dükkanlardan birinin kepenginin asma kilidini kırıyor, başına dikilmiş, hemşerim ne yapıyorsun' demiş, adam gayet sakin, keman çalıyorum' demiş. Delikanlı "sesi çıkmıyor ama' deyince adam, merak etme yarın sabah çıkar' demiş... Şanar Yurdatapan dostumuzun dediği gibi, yasa bir kere çıkarsa işimiz daha da zorlaşacaktır. Yasanın geri çekilmesi için herkese görev düşüyor ve herkesin yapabileceği mutlaka birşeyler var...

SOKAK SANATÇILARI

Kentin büyülü güzelliği karşısında kopuk bir film şeridi gibidir sokak sanatçıları. Hayat hep akıp gider fakat o film, hep aynı yerde aynı masal kahramanının finalini betimler. Efil efil esen rüzgara takılmış bir flüt melodisidir, tuvalde aydınlanan ortaçağ epesidir. Bir kaldırımdaki nüdür müsheccem, ikinci dünya savaşından kalan bir metro tünelidir. Karanlığa kara çalan bir ejdarha ateşidir, kotrbasstır Everst rehavetinde. Kapalı kapılara küsen bir skeçtir, kadındır ; erkektir o film. Hayat hep akıp gider fakat o film aynı masal kahramanının finalini betimler.

'Polonyalı kemancı seksen üç yaşınada. Onlarca büyük orkestrada tereddütsüz eşlik etti. Yaşını alınca «performans »tan düştüğünü söyleyerek paçavra gibi attılar.' Dedi yaşlı kemancı için şapkasıyla para toplayan sempatik tavırlı genç. Biçimin her şey olduğuna inanan kapitalist sanat şurasının yaslanmakta olan kemancıyı "dinamik" sanat anlayışına layık görmediği gayet açık ortadadır. İçsel ruhun bütünleştiği estürumanını binlere dinletmekten başka ne mutlu kılabilirki, her parmağını oynattığında kılıktan kılığa soktuğu bedenini. Nasyonal Polonya Orkestrasi değil ama köşebaşi orkestrası onu yaşama bağlayan olguyu yani sanatını icrasını hiçbir zorakiyet altında kalmadan halkın taktirine sunarak meşru kılabiliyor. "Sanat için sanat" safsatasını yayının tersiyle iterek, bireyi toplumda dolayısıyla sanatı toplumla bütünleştiriyor. "La calité ou La quantité" yani "sayı mı yoksa seviye mi" Fransız sanat anlayışınıda bütünüyle redederek sanatı elitlerin tekelinden sokaklara indiriyor.

Araştırmacı bir müzisyen Dersim'in köylerinde arşiv toplarken rastlaştığı Dede'yi makalesine şöyle not düşmektedir. ' Etiksel anlamda yığınla yetmezlikleri olsada, Dede karıncadan sahana, eşkiyadan genç aşıklara toplum-doğa-madde bileşkeni üzerinde bir cağa ayna tutuyordu. Bir albüm çalışmasını ise hoş karşılamayıp ama mütavazi tavırlıyla geri çeviriyordu.' Dersim'li Dede'ninki elitlerin elde edemeyeceği (ki böyle bir sorunlarıda yok!) sanatın rahmidir. Halkın şahdamarında atan, halkın nesilde nesile öğûtsel biçimde eğitim materyali olan, yaşam bütününün yegane parçasıdır. Statüko tanımaz! Kapitalist sanat cenderesine restini çeker. Dağların yankılanan sesidir, üç telli çöğüründeki.

Kaldırım boyu dizilmiş onlarca ressam dolu caddede, insanın en çok dikatini çeken paletlerinde gökkuşağini fırcalayan portre calışanları değil fakat portre yerine pastel boyalarıyla arnavut taşlı alanı tercih eden iki genc oluyor. Her ne kadar cizgileri Picasso yu anımsatmasalarda surrealist hatların resme hakim olması, katedral kart postallarını sevenler haric herkesin beğenisini topluyor. Vitray ferahlığına diyecek sözümuz yok.Işığın camda kırılmasıyla oluşan renkli bir filim gibidir adeta ...Chagalle'da bunun tartışma götürmez üstatlarındandır . Her düşünce bir sınıfa tekabül ettiği gibi, her sanat gürüşü de bir sınıfa tekabül ediyor . Hayatının altı yılını kiliseye adıyan Chagalle'da ilahi sanatının güzergahını tutmuştur.

Fakat iki ressamı yani Picasso ve Chagallin da aynı dönemde Fransa'da yaşamasına rağmen, Picasso tüm dünya halkları gönlünde taht kurmuşken, Chagalle Vatikam-Fransız burjuva ikili ittifakı sayesinde unutulmamaya çalışılmaktadır .Arnavut taşlı kaldırımda , ustalıkla pastel boyaları kullanan gencler surrealizmi (gercek ustuluğu) boyutlu portrelerden boyutsuz meydanlara indirerek, elit sanat dialektiğine karşı Picasso'nun değerlerine sarılarak, alandan gecen yığınların ilgisini kazanmaktadırlar.

Kentin büyülü güzelliği karşısında kopuk bir film şeridi gibidir sokak sanatçıları. Hayat hep akıp gider fakat o film aynı yerde, aynı masal kahramanının finalini betimler. Batılı toplumun modern ozanlarıdır. At sırtında köy köy dolaşmazlar belki ama her meydanda, her kôşe başında onlara rahatlıkla rastlayabiliriz. Yaz kış demeden sanatını icra etmenin erdemlileridir. Usanmadan aynı ezgileri çalıp, döne dône aynı piyesi oynarlar. Onlar sel misali coşan akrobat, koca kırmızı burunlarıyla kahkaha tufanı yaşatan palyonçolardır. Siirdiler yankı yankı metroları dolaşan, merhamete ışık yakan baletlerdir. Her ne kadar kapitalist toplum emeklerine on cent'te değer biçsede, aski terkar edebilmenin sevdakar ısrarıdır sokak sanatçıları. Hayat hep akıp gider fakat o film aynı yerde, aynı masal kahramanının finalini betimler

Devrimci kültür ve devrimci ahlakın, Anadolu Kültürüne entegrasyonu

Anadolu kültürü ile donatılmış bireylerin, devrimci ahlak ile çelişkileri, yaşanan pratiklerle kendisini netleştirmiştir. Bir kaç örnekle, kısaca değinmeye çalışacağız

1- Anadolu insanının, toplum olarak samimi ilişkiler (misafirlik, komşuluk, ahbaplık vb.) geliştirdiği aşinadır. Bu ilişkilerin gelişim süreci, gruplaşmalar, klikçilik, adam kayırmaca gibi sorunların kaynağını oluşturur. Yukarıdaki çözümlemeden, Anadolu kültürünü tamamen redettiğimiz sonucu çıkarılmamalıdır. Yapılması gereken, devrimci ahlakın Anadolu kültürüne entegre edilmesidir. Bu noktada bireylerin üzerine düşen en önemli görev, devrimci ahlakı öğrenmektir. Konuyla baglantılı M.i.Kalinin DEVRİMCİ AHLAK DEVRİMCİ EĞİTİM eserinden mutlaka faydalanılmalıdır.

Sorunun analitik olduğu bilinmelidir. Çözümün temel noktası ise, bireyin, Marksist bilinci, Diyalektik Materyalizm metodu ile, kendi yaşamında pratiğe dönüştürmesiyle başlar. Bireylerin kavraması gereken en basit olgu, bizler, kişiler, akrabalar, komşular veya arkadaşlar için değil, bilakis bir bütün olarak, ezilen dünya halklarının geleceğini inşa etmek uğruna savaşımızı veriyoruz.

2- Yukarıda kısaca değindiğimiz konunun, güncel yaşamımızda beraberinde getirdiği bir başka problem ise; dedikodu ortamına zemin hazırlamasıdır.

Grupların, aralarında bireyler üzerinde küçük düşürücü, rencide edici vb. yorumlar yapmalarının başlıca sebepleri:

a) Eleştiri-özeleştiri mekanizmasının yeterince ve uygun kullanılmaması.

b) Kişilerin kendilerine olan özgüven duygularının az gelişmiş olması.

Grupçuluğun, ben merkezciliğin ve dedikodunun yanlışlığını bireylerin kavrayabilmesi için yapılması gereken, bireylerin rahatlıkla "dostane şekilde" birbirlerini eleştirebileceği, sorunlarını dile getirebileceği, samimi sohbet ortamları yaratılmalıdır. Daha da önemlisi bireylere bir bütünün parçası oldukları gerçeğinin kavratılmasıdır.

Önemle üzerinde durmamız gereken konu eleştiri-özeleştiri mekanizmasını kullanmanın, gerekliliğinin anlaşılmasıdır. Kitlelerin en büyük yanılgısı, insanları elestirmenin kişiyi sevmemek veya çekememezlik olarak anlaşılacağı düsüncesidir.Bu düsünce tamamen yanlıştır, aksine karşındakini eleştirmemek, yanlışlıklarını sürdürmesine göz yummak kişiye yapılacak en büyük kötülüktür. Bu bağlamda bıreylere büyük görev düşüyor. Birilerinin tavsiyelerinin veya dayatmalarının çözüm olmadığını biliyoruz. Kişilerin yapması gereken küçük de olsa bazı eleştrilerle (dostane ve mantıklı) işe başlamalarıdır.

Unutulmamalıdır ki Marksist bilimin öğretilerinden biri de değişimin sürekliliğidir. Bizler bir bütün olarak, eksikliklerimizi, yanlış değiştirip dönüştürerek ilerlemeliyiz.

3- Yarı sömürge- yarı Feodal ülkelerin toplumsal kültürünün ürünü olan statüyü (Insanların bulundukları mevkiyi) kullanma olgusu, ezilen sınıfların kendi içindeki çelişkileri derinleştirir. Statü olgusunu ortadan kaldırmak mümkün değildir. Doğru yöntem, bireyin, statüsünü, ezilen sınıflar yararına kullanması bilincinin, bireye aşılanmasıdır.

4- Bilgi birikim ekseninde insanların birbirlerine yaklaşımlarındaki eksikliklerin kaynağını, kişinin "Benim bilgisizliğim anlaşılır, bu konuyu bilmemem ayıplanabilir.." gibi sağlıksız düşüncelerinin ürünüdür.

Bu tür sağlıksız düşünce tarzlarını gidermenin yolu; bireyler, sohbetleri esnasında, karşılıklı üstünlük sağlayabilme kaygısından ziyade, karşılıklı bilgi alışverişinde bulunma kaygısı taşımalıdırlar.

Eğitimin kültürel veya bölgesel şekillenmesi söz konusu olamaz. Düşüncemizin kaynağını bilim oluşturduğu için dünyanın hangi noktasında olursa olsun gerçekliği değişmez. Eğitim konusunda bireylere okuma alışkanlığı kazandırılmalı daha da önemlisi, bireyler yazmaya teşvik edilmelidirler. Çünkü, yazmak bilmeyi gerektirir. Kişi yazmak için araştırmak zorunda kalacaktır ve emeğinin insanlar tarafından takdir edilmesi arastırma-yazma isteğini arttıracaktır.

Emperyalist saldırganlığa ve sosyal yıkıma karşı 1 Mayıs alanlarına

İşçi, Öğrenci, işsiz, emekçiler!!!

Enternasyonal proleteryanın birlik mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs ateşi yüzyıllardır bir kor gibi proloteryanın bağrında yanmaktadır. Emperyalist ve Kapitalist burjuvazi büyük bir iştahla sınıf mücadeleleri bitmiştir „yalanını yaysada“ enternasyonal proloterya dünyanın dört bir yanında kendi sınıfının tarihsel mirasına sahip çıkarak 1 Mayıs alanlarında haykırmaya devam edecektir.

Burjuvazinin korkusu olan proleterya örgütlülüğünü bastırmak için hertürlü baskı zulüm ve katliamı reva görmektedir dünyadaki bütün gelişmeler gösteriyorki insanlığın sosyalizm ve kominizm den başka kurtuluşu yok. Dünyadaki milyonlarca işçi ve emekçiyi aynı günde eyleme şefk eden ortak güç hiç şüpe yokki ait olduğu işçi sınıfının ortak tarihsel mirası, ortak sorunları ve sömürünün, baskının olmadığı bir dünyaya duyulan özlemdir.

İşçi, Öğrenci, İşsiz, Genç kardeşler!!!

Geleceğimizi örgütlemek temelinde mücadele bayrağımızı birlikte dalgalandırmalıyız çünkü: sorunlarımızın kaynağı halkların baş düşmanı kapitalist sistemin bataklığıdır. Yeryüzünün her yerinde işçileri sömüren, işsiz, evsiz, aç bırakan sefalete mahkum eden baş kaldıranı ezen, işkence eden öldüren kapitalist ve emperyalist sisteme karşı antiemperyalist mücadeleyi ögrütlemek zorundayız. Başını ABD'nin çektiği emperyalist haydutluk işgal ve talan hareketlerinin sonucu ortada „Barış, Özgürlük“ demogajisi ile işgal, talan, işkençe ve gözyaşı dışında proleterya ve ezilen uluslara verdiği ve vereceği hiç birşey olamaz. Demokrasi ve insan hakları sözünü dillerinden düşürmeyen AB emperyalistleri işçi sınıfı ve emekçilere yönelik saldılarına hız vererek devam etmektedir. Başta Almanya ve Fransa olmak üzere avrupa devletlerinde birer birer çıkartılan faşist anayasalar başta bu ülkelerde yaşayan göçmen ve yabancı işçiler, genelde ise işçi sınıfına olmak üzere bır bütün olarak proleterya sınıfın hayatını çekilmez bir noktaya getirmiştir. Keza emperyalist abilerinden almış oldukları cesaretle kürt ulusuna yönelik katliam politakasına durmaksızın devam eden faşist TC katliamın mağdurlarının yaş ortalamasını 3 aylık bebeklere kadar indirdi. Dünyanın gözü önünde askeri operasyonlarla çocuk, kadın, yaşlı demeden katleden faşist TC nin demokrasi ve insan hakları anlayışı ne ise AB emperyalizmin anlayışıda odur.

Türkiye ve Kuzey Kürdistanda yaşananların hesabının sorulacağı yer ne AB Parlementosu ne de Birleşmiş Milletlerdir. Emperyalizmin dünya kamuoyununa şirin görünmek için ağızlarından düşürmedikleri sözde insan hakları demogojisine inanmıyoruz. Faşist politikaları yer, zaman itibariyle farklılıklar göstersede faşizmin özü zaman zaman version değiştirmiş olsada özünde katliam ve sömürü politikalarında sınıfsal karekterleri gereği asla vazgeçmeyecektir. Emperyalist ve faşist politikalarının ancak ve ancak işçi sınıfı önderliğinde örgütlenen Antifaşist mücadele ile püskürte biliriz.

Dünyanın her yerinde pervasızca ezilen ulus ve işçi sınıfına saldıran emperyalist ve kapitalist sistem, işçi sınıfının örgütsüzlüğünden faydalanarak değişik mekan ve zaman diliminde saldırılarını artırarak devam etmektedir. Ancak Everest`den Hindistana, Peru'dan Türkiye Kuzey Kürtdistan Dağlarına kadar geniş bir coğrafyada antiemperyalist, MLM partiler önderliğinde Halk Savaşı Mücadelesi milyonlarca işçi sınıfının kurtuluş umudu olmaya devam ediyor. Bügün itibariyle tarihsel gerçekliğini bilince çıkaran Fransız proleteryası genci, yaşlısı ve öğrencisiyle AB faşist politikalarına karşı milyonlarca insanı bulan grevler ögrütlemektedir. Bütün bu gelişmeler ezilen hakların umudu olurken emperyalizmin korkulu rüyası haline geldi. Antiemperyalis, Antifaşist milyonlarca yığınların sınıf bilincini kuşanması ve tarihsel sınıf düşmanlarına karşı 1 Mayıs alanlarında haklı davamızı birkez daha haykırmalı ve faşist politikalara karşı 1 Mayıs ruhuna yakışır Militan bir duruşla yarınlarımıza sahip çıkalım.

- **YAŞASIN 1 MAYIS**
- **BİJİ YEK GULAN**
- **YAŞASIN PROLETERYA ENTERNASYONALİZM**

AVRUPA DEMOKRATİK GENÇLİK HAREKETİ

İsviçre ADGH Bahara Çağrı Gençlik Kampı başarıyla sonuçlandı

Avrupa Demokratik Gençlik Hareketi (ADGH) İsviçre Komitesi tarafından düzenlenen, bahara çağrı gençlik kampı İsviçre'nin Alp dağlarında 21. - 23. Nisan tarihlerinde 60'a yakın gencin katılımıyla coşkuyla sonuşlandı

Kampımız değişik kentlerden gelen gençlerin toplanmasıyla birlikte kamp komitesinin üç günlük kamp programının açıklanmasıyla fiili olarak başladı. Açılış konuşmasından önce Devrimci Demokrasi Diyarbakır muhabiri İLYAS AKTAŞ şahsında tüm devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşunun ardından İsviçre ADGH Komitesinden bir arkadaş dünyada ve İsviçre'de gelişen gelişmelere ve kampın amacıyla ilişkin bir açıklama yaparak bireyciliğin, tasfiyeciliğin ve kendilinciliğin dayatıldığı günümüz koşullarında, ADGH'nin önemine değinerek katılımcıları anti emperyalist bir ruhla selamladı.

Kamp süreci içerisinde üç ayrı seminer verildi. İlk seminer kampa davetli olarak katılan İsviçre Sozial Demokrat Parti'nin Gençlik Kolları Başkanın vermiş olduğu seminerdi. Konuşmasında İsviçre'de son siyasal gelişmelere değinen İsviçreli dostumuz bu gelişmelerin burdaki göçmenler ve özelikle göçmen gençlerin üzerindeki etiklerine değinerek, bu gelişmelere karşı daha örgütlü bir şekilde birlikte mücadele etmeye çağırıldı.

İkinci seminer ise ADGH'yi tanıtan seminerdi. İsviçre ADGH Komitesi'nden bir arkadaş ADGH'nin tarihi ve amaçlarıyla ilgili bir konuşma yaparak emperyalist saldırganlığın hat safhaya çıktığı bir dönemde bu saldırganlığa karşı günümüzde ADGH'nin anti emperyalist mücadelede gençliğin önemli bir mevzisi olduğunu söyledi. Gençliğin anti emperyalist mücadeledeki rolünü son Fransa'daki gelişmelerle bir kez daha ne kadar önemli olduğunu gösterdiğini söyleyen arkadaş gençleri ADGH saflarında birleşmeye ve mücadele etmeye çağırdı.

„Emperyalist koşullar içinde gençliğin durumu“ başlıklı son seminer ise ilkel komunal toplumdan kapitalist topluma kadar, gelişmelerin anlatıldığı ve günümüzde emperyalist dünya düzeninin insanlık üzerindeki taribatlarına dikkat çeken seminerci bu konuda gençliğin ve özelikle ADGH'nin duruşunun bu tahribatlar karşısında oldukça önemli olduğunu, aksi taktirde insanlığı daha büyük acıların beklediğini belirtti. Bunların dışında çeşitli sportif etkinliklerin, gezilerin ve kültürel faaliyetlerin yapıldığı kamp sürecinde yeni yeni tanışan gençlerin bir biriyle çabuk kaynaşması sevindiriciydi.

Kampın son gününde hep birlikte kamp değerlendirmesi yapan gençler, yaşanan eksiklere rağmen kamp sürecinin oldukça olumlu bulduklarını belirttiler. Kamp Komitesinden bir arkadaş ise böylesi bir kampın uzun süreden sonra ilk kamp olduğunu belirterek bu eleştirileri dikkate alacaklarını ve bunları önümüzdeki dönem faaliyetlerinde gidermeğe çalışacaklarını söyledi. Üç günlük kısa bir sürede kollektif bir yaşamın insan üzerindeki etkilerini gençlerin bir biriyleriyle vedalaşırken gösterdi. Gençler hep birlikte bir dahaki etkinliklerde buluşma sözü vererek kampımız coşkulu ve başarılı bir şekilde sonuçlandırıldı.

Birlik Mücadele Zafer
Yaşasın ADGH

ADGH İsviçre Komitesi

kızıl hayalet dolaşmakda yine!

kızıl hayalet dolaşmakda yine! kendi küllerinden yekinen ve kendi tarihine neşter vurmak isteyen bir sancı bu! Yenilgilerden ve geriye dönüşlerin ölü toprağını sarsarak ve çatlatarak bu mutlak sanılan ve buyrulan kaderin zeminini, rengini ve sloganını arıyan kızıl bir nehir gibi tıpkı. Mutlaka o engin halk deryasının damarlarına dolup yaşama ve dünyaya can ,ruh ve direnç taşıyan umut yüklü bir başkaldırı provası ve eyfel kulesinin başını döndüren milyonların arı kovanı uğultusundan gelecek için düşler kurmanın ve ordaki binlerce genç yüreğin taze gülüşüne işleyen haykırışların kıyamet güzelliğinden sonra, kızıl hayaletin şirin soluğunu hissetmemek ne mümkün! küresel karşı devrimci ittifakın ağzı salyalı düşleri artık eskisi gibi toplumsal yaşama nüfus edememekde. Öyle basit ninnilerin sarhoş eden tezahürati eşliğinde atılan kazıkların hedefini şaşırıp sahibine sürpriz yapmasına tanık olunmakda. Bu tarihsel ayıbın kazık ucunda billurlaşan onuru geniş halk yığınlarının bu kanlı ve kirli kazıkları dahada keskin bir hınçla karşıtlarının uygun yerlerine gömmesini şart koşmakda. Fransa'da yaşanan, sokakları aydınlatan binlerce görüntü ve isyan provası bunu emrediyor aslında; üniversitelerin kapılarına, pencere diplerine yığılan barikatlar 68'e gönderme yapan bir kıskançlığı davet eyliyor. Marks, Lenin; Engels, Stalin ve Mao'nun resimlerinin işlendiği bir pankarta tepki gösteren kimi devrim düşmanı Troskist ve düzen şarlatanı sözde solcuya bağıran o üç Fransızın dediği gibi "bugün en az üç Stalin üçde Mao gerek dünyaya". Mesele fazlasıyla açık değil mi! İşte hareketin artan eğilimi ve kesintisiz gücünden emzirilmiş bir orkestra babında olay ve olgulara yön vermenin tartışmasız komutu değilmi bunlar. İşte farkına varamadığımız, kimi zaman gözümüze batan bu gerçekliğe yabancılaşan görüngü potansiyelimizin eksi bir itirazla utandığı bu yakıcı verileri pamuk işçisi kızların alınterindeki parlaklıkda bilince çıkarma zamanı değil mi. Demokratik gençlik hareketinin düşünen zihni ve devinen pratik gücü kendini bu menzilde karıp, sulaması ne kadarda elzem!

Avrupalı emperyalistler o eski günlerine nostaljik efkarlar çekmekde artık. Refah ve demokrasi cenneti sırtındaki bu kalvuru daha fazla taşıyamamakda. Sosyal devlet anlayışı hızla terk edilirken yaşama derinden sirayet eyleyen bu modeli bir çırpıda atmak belki Almanya ve İtalya gibi ükelerde toplumsal bir dirençle yeterince yanıtlanmadan denemekde ama Fransa'da yaklaşık bir yıldır belirli bir dinamiğin insiyatifine biat eden milyonların tereddütsüz itirazına takıldı. Bu durum bütünlüklü bir Avrupa'nın en güçlü çarklarından birinin devre dışı kalıp mekanizmayı işlemez hale getirmesine neden oldu. Bu tamda Avrupalı emperyalistlerin gözden kaçırdığı bir gerçeklikken içden içe yaşadıkları siyasal krizin üstesinden gelmek adına başvurdukları faşist yasaların dahada pervasızca restore edilmesinden başka bir anlam taşımaz elbetde. Onlar sınıf dokularına uygun bir küstahlık ve alçaklıkla pişkince sırıtmaya devam ederler. Fransa'daki kadar etkili olmasada Yunanistan'dada benzer bir itirazın başka nedenlerle sokakda hazır bekliyor oluşu ve bu durumun diğer Avrupa Birliği ülkelerine yaşıyan politik sonuçları itibariyle bu yaşlı coğrafyanın yeni ve diri bir dalganın süprizlerine açık olduğunu ayan beyan ortaya koymakda.

Büyük ve güçlü Avrupa düşünün esasda pastadan önemli payı aşıracak Fransa ve Almanya gibi devlerin hesaplarını titreten bir toplumsal çığlıkla aksıyor oluşu, salt geçici krizlerin doğal bedeli olmadığı aşikar. Amerikan'ın dünyanın zenginliklerini kendi cenderesinde eritme uğraşını en azgın ve yaygın seferlerle uyguluyor oluşu ve BOP(büyük Ortadoğu projesi) projesine ortak eylediği İngiltere ve İsrail gibi bağımlı güçleriyle uygun adım süreci tamamlamak ister iken, yaşlı coğrafya Avrupa'da ekonomik, siyasal ve askeri hedeflerini yeni manevralarla büyütmek istemekde.

Almanya ve Fransan'ın başını çektiği yeni NATO projesi ve yeni katılan eski doğu bloku ülkelerinin taze işgücü ve zenginliklerini uygun ve en karlı yöntemlerle emmek amacıyla yıllardır sosyalizm karşıtı bir uygulama olarak istemeden olsa benimsenen sosyal devlet olgusu, Sovyetler'deki geriye dönüşler nedeniyle, modası geçmiş ve toplumun alternif kutuba yaslanma gerekçesinin ortadan kalktığı tezine dayanılarak peyderpey geri çekilmekde. Almanya'da çok sinsi ve inceden topluma dayatılan bu süreç Fransa'da faka bastl. Fransanın bağımsız muhalefet gücü eskiden beri diğer Avrupa ülkelerinden her zaman için bir farklılık taşırdı. Özellikle son bir yıldır önlenemeyen bir sistem dışı itiraz dalgası her fırsatda iktidarın yakasına yapışmakda. Gerek Avrupa anayasasına hayır vetosu koyarken gereksede banliyolarda şahlanan insiyatifsiz yığınların ısıttıği politik ortamdan sonra yeni isdihdam yasasıyla Fransiz çoğunluğun candamarını tahrik eden bu gelişmeye beklenenden de güçlü, yaygın ve etkili bir protestonun gelismeşi, emperyalist güçlerin değişen dünyayı öyle Fukuyamaların ayakları havada teorileriyle açıklayamayacağını orta yere sermekde emperyalist hegomonyanın dünyanın dört bir yanında estirdiği şuursuz talan ve barbarlık sınırsız bir iştahla devam eylemekde. Eşyanın doğası çeliskinin diğer yanına ilişkin gerçekliliklerle doludur elbet. Bu durdurulmaz ve inkara gelmez varoluş kendini yaşamın en ihtiyaç duyulan noktasında çatlatır ve gün yüzüne merhaba der. Fransa'da olan budur. Avrupa bu minvalde güzelliklere susamışken, emperyalist gerzekliğin kışkırttığı bu köklü ve tarihsel damarın bağrından korkunç bir proleter akın şahlanır elbet. Buna inanıyoruz. Çünkü yeryüzü fazlasıyla baskı, zulüm ve sömürü dalgasıyla tarumar edilmekde.

Kanayan yaralardan yekinecek bir yeni yaşam durumu Nepalde görüldüğü üzre hayal degil. Anti emperyalist ve anti faşist güzergahını bu biliçle bileyen demokratik gençlik hareketi Fransa kolu, tamda Fransız gençliğinin bura işçi sınıfıyla kolkala yürüdüğü bir dönemeçde özgüllükleriyle birlikde bu sürecin bir halkası olmakla mükellef olduğunu bilince çıkarmakda.

Gençliğin gerek Fransa'daki gelişmeler gerekse diğer ülkelerdeki olası gelişmelere paralel bir duruş geliştireceğine inanıyoruz. Fakat buna politik önderlik noktasında daha diri ve güçlü bir iradi müdahele gücünü yaratmak için her zamankinden öngörülü ve proğramlı bir seyir, izliyecek eylemliklerin doğru propaganda ve ajitaston yöntemleriyle devreye sokulması elzemdir. Bugun Avrupa'nın her karış toprağına Fransız geçliğinin coşku ve kararlılığını bulaştırmak mümkün. Dünyayı fazlasıyla ilgilendiren bu toplumsal yekinişlerin çığ gibi büyümesi ve düşlerimizin motor gücüne dönüşmesi imkansız değil. Yaşananlar ve sokakdan aldığımız politik elektiriğin dili böyle konuşmakda. Öyleyse başka bir dünyanın mlm'nin yakıcı ışığı altında mümkün olduğunu görmek ve göstermek için güne ve ödevlere sarılmakdan başka çaremiz yok değilmi! Ezilen halkların umudu ve kurtuluş düşü sınıfsal ve ulusal devrimci isyanların kahreden ısrarında büyümekde; Fransa'dan, Yunanistan'a artan devrimci dost eğilim büyük kasırgalara ortak olacaktır. Demokratik gençlik hareketi Fransa kolu, tamda bu ruhla sahip olduğu tarihsel mirasin bilincini Fransa gençliğinin dost haykırışıyla buluşturmak istemekde. Daha fazla cüret daha fazla ısrar geleceğin muzaffer şarkılarını dilimize dolayıp bizi ödüllendirecektir. Yaşamdaki doğru komutların emrinde dünyayı değiştirme ülküsüne sarılmakla kazanacağız. Ezilen halklar kazanacak.

DEMOKRATİK GENÇLİK HAREKETİ FRANSA KOMİTESİ

Avrupa'da Hitler hayaleti dolaşıyor

Son dönemlerde Avrupa'da açıktan kendini hissettiren faşizm, hayatın her alanında karşımıza çıkmaya başladı. Almanya ve Fransa hükümetlerinin ortaya attığı sözüm ona sosyal ve ekonomik paketler işçi, emekçi özelliklede Avrupa'da dört jenerasyondur yaşamını sürdüren göçmen işçilerin yaşamını çekilmez hale getirdiği yetmiyormuş gibi şimdide antiterör yasalarıyla terörü gerçek anlamıyla estirmeye devam ediyor. Öyleki başını T.C devletinin çektiği ülkelerden gelen kirli savaş madurlarına önce yasaları çerçevesinde oturma müsadesi verip, mülteci statüsünü kabul edip daha sonrada bu mültecilerin siyasal kimliklerini bahane göstererek, sizler terör örgütü mensuplarısınız diyerek binlerce savaş mağduru mültecileri faşist T.C devletine teslim etmeye hazırlanıyor.

Pek tabiki yıllarca TC devletine silah satarak binlerce insanın katliamdan geçirilmesine suç ortaklığı eden emperyalist unsurlardan fazla birşey bekliyecek değiliz, ancak çok boyutlu gelen saldırılara karşı antifaşist yerli halklarıyla bütünleşmek ve bu saldırılara göğüs germek zorundayız. Son yasaların kapsamı sadece mülteci durumdaki insanlarla sınırlı değil, öyleki çıkan yeni yasalar gereği özellikle havaalanlarında çalışan binlerce insanın işini kaybetmesine dayanıyor, yine bu son yasalar çerçevesinde bütün havaalanı çalışanlarının pasaport ve ikamet adresinin kopyası istenerek son 10 yılın araştırması yapılıyor. Bu süre içinde herhangi bir işçinin polislik bir davası olması durumda örneğin; uyuşturucu, kavga, siyasi eylem… gibi.

O zaman o işçinin havaalanı giriş kartı otomatikmen elinden alınıyor. Bu durumdada zaten işçileri işten atmak için firsat arayan işverenlerde kaç senelik işçi olduğuna bakmazsızın tazmınatsız olarak söz konusu olan işçiyi kolaylıkla işten atabiliyor.

Bu yasalar çerçevesinde gençliğinde bir suç işleyen ama günümüzde düzenli bir işi ve hayatı olan bir insanın tekrardan suç ortamına geri atmak anlamına geliyor. Yeni yasalar bununlada yetinmeyip öğrenci harçlarından tutunda anaokuluna ayrılan fonların kaldırılmasını yani anaokullarının özelleştirilmesine kadar dayanıyor. Bütün bu gelişmeleri sadece izleyen Alman sarı sendikaları da herhangi bir tutum ve tavır almaya pek niyetli görünmüyorlar. Ancak tarihsel kültürlerinden kaynaklanan ihtilalci Fransa emekçilerinin başlatmış olduğu mücadele bütün Avrupa'ya yayılmadığı sürece pek uzun vadeli olmayacağını tahmin etmiyoruz. Fransız halkının başlatmış olduğu mücadeleyi ilerici ve devrimci örgüt, kitle ve derneklerin bulunduğu her alanda Avrupa'nın yerli halklarla ortak mücadele etmeli ve saldırıların bir insanlık suçu olduğu geniş kitlelere kavratmalıdır.

Bu durumda bizler ADGH üye, taraftar, sempatizanınada büyük görevler düşmektedir. Bulunduğumuz her alanda işte, okulda, mahallede antifaşist çalışmalar içinde bulunan Avrupa'nın yerli halkıyla bütünleşerek mücadeledeki yerimizi almalıyız.

Mavi

GENELGE

Türkiye ve Kuzey Kürdistan devrim mücadelesinin öncü proleterya partisinin kurucusu ve baş komutanı Kominist Önder İbrahim Kaypakkaya yaşıyor, savaşıyor, yol gösteriyor!

Yoldaşlar!

Kaypakkaya yoldaşın programatik hale getirdiği görüşleri Türkiye ve Kuzey Kürdistan devrim mücadelesinde birer kilometre taşıdır. Kaypakkaya yoldaşın aydınlık revisyonizmine bayrak açması ve faşist Kemalist diktatörlük konusundaki tespitleri ve bu faşist diktatörlüğe karşı savunmuş ve başlatmış olduğu mücadele tarzı ölümsüzlüğünün 33. yıldönümünde Nepal, Hindistan ve ülkemizde yaşayan milyonlarca ezilenin kurtuluş umudu olmaya devam ediyor.

Antiemperyalist, antikapitalist, antifaşist gençler!

Önder Kaypakkaya yoldaşın ölümsüzlüğünün 33. yıldönümünde yapılacak olan 18 Mayıs etkinliklerinde, 18 Mayıs komitelerinin bulunduğu her alanda kendini sun, görev al.

Çünkü: Emperyalizmin global saldırılarının ayyuka çıktığı günümüzde Kaypakkaya silahına sarılmak her insanım diyen, ilerici ve demokrat kesimin en doğal hakkıdır. Bu hakkını kullan.

Kominist Önder Kaypakkaya Ölümsüzdür!!!
Yaşasın 18 Mayıs direniş Manifestosu!!!
Kahrolsun komprador burjuvazi ve her türden Gericilik!!!

AVRUPA DEMOKRATİK GENÇLİK HAREKETİ

ADHK TATİL KAMPI´NA KATILALIM!

Kollektif yaşam, dayanışma, ortak değerlerin öne çıkarılması, hoşgörülü bir ortam yaratılması, hep birlikte komün yaşamının kısa bir deneyimini yaşamak.
Bir yılın yorgunluğunu gidermek, fiziksel ve zihinsel olarak dinlenmek, dağınık ve tek tek tatil yapma yerine, derli toplu insanlarımızı bir araya getirme, maddi olanaksızlıklardan dolayı tatil yapamayan çevremiz ve demokrat kesimler için imkan ve olanaklar yaratmak.

Kampımız bu yıl 15 Temmuz - 4 Ağustos 2006 tarihleri arasında Ispanya´nın Costa Brava bölgesi Pals kentinde (Platja de Pals /camping INTER PALS) **yapılacaktır.**

Tatil kampının Üç hafta (21 günlük) ederi:

- Büyükler için: 450 €
- 6 ile 12 yaş arası: 350 €
- 0 – 6 yaş arası: ücretsiz
- 1. Hafta; 250 €, 2. Hafta; 350 €, 3. Hafta; 450 €

Katılacakların beraberinde getireceği ihtiyaçlar:

- Çadır, şişme yatak, battaniye, uyku tulumu vb.
- Mutfak malzemeleri olarak: bıçak, tabak çatal, bardak, küçük çay demlikleri v.s.
- Yaz tatili için kişiye gerekli malzemeler (spor malzemesi, plaj ve yüzme malzemeleri)
- Müzik yapabilen arkadaşlar enstürmanlarını beraberinde getirsinler.

Tatil kampına katılmak isteyen arkadaşlar en geç 30 Haziran tarihine kadar ADHK derneklerine kendilerini bildirmeleri, yada kontakt Mailinden gerekli bilgiyi almaları gerekiyor.
E-Mail: adhktatil@hotmail.de

Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu
Konföderation für demokratische Rechte in Europa
Confederation of democratic rights in Europe
Confédération des droits démocratiques en Europe

INTER PALS
camping & bungalows
www.interpals.com